

தீப யூஜயம் தோத்திரப் பாமாஸெயும்

வ
கணபதி துணை

மாதா

பிதா

குரு

தெய்வம்

அன்பு காட்டு

ஆறுதல் அளித்து கீப்புவுலகில்
கின்பம் தந்து என்றெடுத்து
ஏகை உணர்த்தி
உபதேசங்கள் பல கூறி
ஊர் கூற வாழ வைத்து
எங்களையெல்லாம்
ஏற்றமிகு கல்வி புகட்டு
ஜயம் அகற்றி
ஒற்றுமையுடன் வாழ வைத்த
ஒங்கார நாயகனின் அருள் பெற்று
ஒள்டதும் போல் விளங்கிய
சோதிடம் நினைந்த காரியம்
சொல்லவர் என்று
பெயர் பெற்று புகழுடன் வாழ்ந்த
தந்தையான பொன் சோமாந்தரக் குருக்களுக்கும்
அவர் கிருக்கும் போதே மஞ்சள் குங்குமத்துடன்
மறைந்து விட்ட மாதா நாகரத்தினம்மாவுக்கும்,
எம்மை சிவாச்சாரியார் ஆக்கிய குருநாதன்
சிவஸ்ரீ. தானு மகாதேவக் குருக்கள் அவர்களுக்கும்
எமது குலதெய்வமான கரைப்பிரான் பிள்ளையாருக்கும்
கிந்நால் சமர்ப்பணம்.

தேவஸ்தானம்

நூல் பற்றிய தரவுகள்

நாலின் பெயர் - தீப்புஜையும் தோத்திரப்பாமாலையும்

விடயம் - தீப புஜை, பண்டிகை, விரதங்கள் போன்றவற்றின் தொகுப்பு

தொகுப்பு - தேவஸ்தானம்

வெளியீடு - 5ம் பதிப்பு (பல வுதிய அம்சங்களுடன்)

അംകുപ്പതീപ്പ് - റാബൻ പ്രീസ്റ്റോർഡ്, മുനൈക്കോട്ടൈ.

பிழைத்தும்

தொகுக்கும் போது கண்களைத் தெத்திவிட்டு சில தவறுகள் நேர்ந்து விட்டன. அவற்றை இவ்வாறு திருத்திப் படிக்குமாறு வேண்டுகிறோம்.

பக்கம் 1 - திருவாசகம் தொடர்

பண்களி கூர்தரு பாடலோ டாடல்
பயின்றிடும் ஆகாதே
பாண்டிநன் னாடுடை யான்படை யாட்சிகள்
பாடுது மாகாதே
விண்களி கூர்வதோர் வேதகம் வந்து
வெளிப்படு மாகாதே
மீன்வலை வீசிய கானவன் வந்து
வெளிப்படு மாயிழலே.

பக்கம் 2 - திருப்புராணத்தில் 3ம் வசனம்

தேனைக் கமலக் கொன்றை செஞ்சடையார் சீர்தொடுக்கும்

பக்கம் 126 - வரி 368 - 396 இல் 3ம் வசனம்

அகலிகை இவரை வழிபட்டு கணவனை அடைந்தாள். தமயந்தி இவரை வழிபட்டு கணவன் நளனை அடைந்தாள்.

பக்கம் 145 - தைப்பூசத்தில் இணைக்கவும்

இதைவிட முருகனுக்கு உகந்த தினமாகவும் கருதப்படுகின்றது.

2

பஞ்சபூரணம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

விநாயகர் துதி

திருவாக்கும் செய்கருமங் கைகூட்டும் செஞ்சொற்
 பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் உருவாக்கும்
 ஆதலால் வானோரும் ஆனை முகத்தானைக்
 காதலால் கூப்புவர்தங் கை.

தேவாரம்

வேயுறு தோளிபங்கன் விடமுண்ட கண்டன்
 மிக நல்ல வீணை தடவி
 மாசறு திங்கள் கங்கை முடிமே அணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 ஞாயிறு, திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழன் வெள்ளி
 சனிபாம் பிரண்டு முடனே
 ஆசறு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே

திருவாசகம்

கண்களிரண்டும் அவன் கழல் கண்டு
 களிப்பன ஆகாதே
 காரிகையார்கள் தம் வாழ்வில் என் வாழ்வ
 கடைப்படும் ஆகாதே
 மண்களில் வந்து பிறந்திருமாறு
 மறந்திடும் ஆகாதே
 மாலறியா மலர்ப் பாதம் இரண்டும்
 வணங்குவதும் ஆகாதே.

திருவிசைப்பா

நெயாத மனத்தினனை
 நெவிப்பான் இத்தெருவே
 ஜயா! நீ உலாப் போந்த
 அன்று முதல் இன்று வரை
 கையாரத் தொழுது அருவி
 கண்ணாரச் சொரிந்தாலும்
 செய்யாயோ அருள் கோடைத்
 திரைலோக்கிய சுந்தரனே.

திருப்பல்லாண்டு

சீரும் திருவும் பொலியச் சிவலோக
நாயகன் சேவடிக்கீழ்
ஆரும் பெறாத அறிவு பெற்றேன்
பெற்றது ஆர் பெறுவார் உலகில்
உளரும் உலகும் கழற உழறி உமை
மணவாளனுக்கு ஆட்
பாரும் விசும்பும் அறியும் பரிசுநாம்
பல்லாண்டு கூறுதுமே

திருப்புராணம்

ஞானத்தின் திருவருவை நான்மறையின் தனித்துணையை
வானத்தின் மிசையன்றி மண்ணின் வளர்மதிக் கொழுந்தை
தேனக் கமலக் கொன்றை திருக்கிள் திருக்குடை
கானத்தின் எழுபிற்பபை கண் களிப்பக் கண்டார்கள்.

திருப்புகழு

பத்தியால் யானுணைப் பலகாலும்
பற்றியே மாதிருப் புகழ்பாடு
முத்தனா மாறைனப் பெருவாழ்வின்
முத்தியே சேர்வதற் கருள்வாயே
உத்தமா தானசற் குணநேயா
ஓப்பிலா மாமணிக் கிரிவாசா
வித்தகா ஞானசத் திநிபாதா
வெற்றி வேலாயுதப் பெருமானே

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ்சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை யரசு செய்க குறைவிலாதுயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்கள் ஒங்க நற்றவம் வேள்விமல்க
மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விநாயகர் அகவல்

காப்பு

அற்புதவி நவயகர்தம் ஆசிரியர் பாவுரையைச்
சொற்பொருளின் குற்றமின்றிச் சொல்லவே முற்படுசீர்
சொற்கொருளை லாங்கடந்து தூய்தாம்மெஞ்ஞானமிகு
கற்பக விநாயகன்றான் காப்பு.

சீதக் களபச் செந்தாமரைப் பூம்
பாதச் சிலம்பு பலஇசைப் பாடப்
போன் அரை ஞானும் பூந்துகில் ஆடையும்
வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழ தெறிப்பப்
பேழை வயிறும் பெரும் பாராக் கோடும்
வேழ முகமும் விளங்கு சிந் தூரமும்
அங்கு கரமும் அங்கச பாசமும்
நெஞ்சில் குடி கொண்ட நீல மேனியும்
நான்ற வாயும் நாவிரு புயமும்
மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்
இரண்டு செவியும் இலங்கு பொன் முடியும்
திரண்டமுப் புரிநாலும் திகழ்வுளி மார்பும்
சொற்பதங்கடந்த துரியமெஞ் ஞான
அற்புதம் நின்ற கற்பகக் களிலே
மும்பழ நுகரும் முஷிக வாகன
இப்பொழுதென்னை ஆட்கொள்ள வேண்டித்
தாயாய் எனக்குத் தானெழுந்தருளி
மாயாப் பிறவி மயக்கம் அறுத்துத்
திருந்திய முதலைந் தெழுத்தும் தெளிவாயப்
பொருந்தவே வந்தென் உளந்தனிற் புகுந்து
குருவடி வாகிக் குவலயந் தன்னில்
திருவடி வைத்துத் திரமிது பொருளென
வாடா வகைதான் மகிழ்தெனக் கருளிக்
கோடா யுத்ததாற் கொடுவினை களைந்தே
உவட்டா உபதேசம் புகட்டியென் செவியில்
தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையும் காட்டி
ஜம்புலன் தன்னை அடக்கும் உபாயம்
இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளிக்

கருவிகள் ஒடுங்கும் கருத்தினை அறிவித்து
 இருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து
 தலமொரு நான்குந் தந்தெனக் கருளி
 மலமொரு மூன்றின் மயக்கம் அறுத்தே
 ஒன்பது வாயில் ஒருமந்திரத்தால்
 ஜம்புலக் கதவை அடைப்பதுங் காட்டி
 ஆறா தாரத் அங்குச நிலையும்
 பேறா நிறுத்திப் பேச்சுரை யறுத்தே
 இடையிங் கலையின் எழுத்தறிவித்துக்
 கடையில் சுழிமுனைக் கபாலமுங் காட்டி
 மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்
 நான்றெழு பாம்பின் நாவில் உணர்த்திக்
 குண்டெலி யதனிற் கூடிய அசபை
 விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து
 மூலா தாரத்து முண்டெழு கனலைக்
 காலால் எழுப்பும் கருத்தறிவித்தே
 அமுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும்
 குழுத சகாயன் குணத்தையும் கூறி
 இடச்சக்கரத்தின் உறுப்பையும் காட்டிச்
 சன்முக தூலமும் சதுர்முக சூட்சமும்
 எண்முக மாக இனிதெனக் கருளிப்
 புரியட்ட காயம் புலம்பட எனக்குத்
 தெரியெட்டு நிலையும் தெரிசனப்படுத்திக்
 கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி
 இருத்தி முத்தி இனி தெனக் கருளி
 என்னை அறிவித் தெனக் கருள் செய்து
 முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்தே
 வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்
 தேக்கியே எந்தன் சிந்தை தெளிவித்து
 இருள் வெளியிரண்டுக் கொன்றிட மென்ன
 அருள் தரும் ஆன்ந்தத் தமுத்தி என் செவியில்
 எல்லையில்லா ஆனந்தம் அளித்து
 அல்லல் களைந்தே அருள்வழி காட்டிச்
 சத்தத்தின்னுள்ளே சதாசிவம் காட்டி
 சித்தத்தினுள்ளே சிவலிங்கம் காட்டி

அனுவுக் கணுவாய் அப்பாலுக் கப்பாலாய்க்
கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
அஞ்சக்கரத்தின் அரும்பொருள் தன்னை
நெஞ்சக்கரத்தின் நிலையறி வித்துத்
தத்துவ நிலையைத் தந்தென்னை யாண்ட
வித்தக விநாயகா விரைகழல் சரணே.

விநாயகர் அகவல் முற்றிற்று.

2

சிவபூராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தொல்லை யிரும்பிறவிச் குழும் தளைநீக்கி
அல்லவறுத் தானந்த மாக்கியதே. எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவு ரெங்கோன்
திருவா சகமென்னும் தேன்.

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என் நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
கோகழி ஆண்ட குருமனிதன் தாள்வாழ்க
ஆகமம் ஆகிநின் றண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க
ஏக னநேக னிறைவனடி வாழ்க
வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க 5
பிறப்பருக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரம்குவிவார் உள்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரம்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க
ஈசனடிபோற்றி எந்தை அடிபோற்றி 10
தேசன் அடிபோற்றி சிவன்சேவடி போற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னனடி போற்றி
சீர் ஆர் பெருந்துறை நம் தேவன் அடிபோற்றி 15
ஆராத இன்பம் அருளு மலைபோற்றி

சிவனவன்ன் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
 அவன்அரு ஓாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
 சிந்தை மகிழுச் சிவபுராணந்தன்னை
 முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பனியான் 20
 கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
 எண்ணைதற்கு எட்டா எழிலார் கழுவிறைஞ்சி
 விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
 எண்ணிறந் தெல்லை இலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
 பொல்லாவினையேன் புகழுமா நோன்று அறியேன் 25
 புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல்விருகமாகிப் பறவையாய் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல்லக்கர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்
 செல்லாஅ நின்ற இத்தாவர சங்கமத்துள் 30
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினைத்தேன் எம்பெருமான்
 மெய்யேஉன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
 உய்ய என் உள்ளத்துள் ஒங்கார மாய்நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஜயா எனவங்கி ஆழந்தகன்ற நுண்ணியனே 35
 வெய்யாய் தணியாய் இயமானாம் நாம் விமலா
 பொய்யாயின எல்லாம் போயகல வந்தருளி
 மெய்ஞானமாகி மினிர்கின்ற மெய்ச்சுட்ரே
 எஞ்ஞானமில்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே 40
 ஆக்கம் அளவிறுதியில்லாய் அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
 போக்குவாயைனைப்புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின்
 நாற்றத்தி நேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்ற மனங்கழிய நின்ற மறையோனே 45
 கறந்தபால் கண்ணலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனோறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்களோ ரைந்துடையாய் விண்ணேர்க னேத்த
 மறைந்திருந்தாய்யெம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை 50

மறைந்திட முடிய மாய இருளை
 அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப் 55
 புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழுவழக்கு முடி
 மலஞ்சோரு மொன்பது வாயிற் குடிலை
 மலங்கப் புலனெந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்தவன் பாகிக் கசிந்துள் ஞாருகும்
 நலந்தா னிலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
 தாயிற் சிறந்த தயவான தத்துவனே 60
 மாசற்ற சோதி மலந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேனா ரமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங்கெடப் 65
 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆரா வழுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதா ருள்ளத் தொளிக்கும் ஒளியானே
 நீரா யுருக்கியென் னாருயிராய் நின்றானே
 இன்பழும் துன்பழு மில்லானே யுள்ளானே 70
 அன்பருக் கன்பனே யாவையுமா மல்லையுமாம்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே யந்தம் நடுவாகி யல்லானே
 ஈர்த்தென்னை யாட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்தமெஞ் ஞானத்தால் கொண்டுள்ளவர் தங்கருத்தின் 75
 நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
 காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
 தோற்றச் சுடரெளியாய் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய் 80
 மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான வுண்ணா ரமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பி ஞுட்கிடப்ப
 ஆற்றேனெம் மையா அரனேயோ வென்றேன்று 85

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
 90
 அல்லற் பிறவி யறுப்பானே ஓவென்று
 சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
 பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவபுராணம் முற்றிற்று.

உ

சகலகலாவல்லி மாலை திருச்சிற்றம்பலம்

1. ஆய கலைகள் அறுபத்தி நான்கினையும்
ஏய உணர்விக்கும் என்னம்மை - தாய
உருப்பளிங்கு போல்வார் என்னுள்ளத்தின் உள்ளே
இருப்பன் இங்கு வாராதிடர்.
2. வெள்ளைக் கலையுடுத்தி வெள்ளைப் பணி பூண்டு
வெள்ளைக் கமலத்தில் வீற்றிருப்பாள் - வெள்ளை
அரியாசனத்தில் அரசரோடும்மை
சரியாசனம் வைத்த தாய்.
3. பாடக நிதமும் பவளச் செவ்வாயும்
கடி கமழ் பூந்தாமரை போல் கையும் துடியிடையும்
அல்லும் பகலும் அனவரதமும் துதித்தாய்
கல்லும் சொல்லாதோ கவி.

வெண்டா மரைக்கன்றி நின் பதந்
 தாங்கவென் வெள்ளையுள்ளத்
 தண்டா மரைக்குத் தகாது கொலோ
 சகம் ஏழு மளித் (து)
 உண்டான் உறங்க ஒழித்தான்
 பித்தாக உண்டாக்கும் வண்ணம்
 கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே
 சகல கலாவல்லியே.

நாடும் பொருட்சவை சொற்சவை
 தோய்தர நாற்கவியும்
 பாடும் பணியிற் பணித்தருள் வாய்
 பங்க யாசனத்திற்
 கூடும் பசும்பொற் கொடியே
 கனதனக் குன்றுமைம் ஐம்பாற்
 காடுஞ் சுமக்குங் கரும்பே
 சகல கலாவல்லியே.

அளிக்குஞ் செழுந்தமிழ்த் தெள்ளஞமுது
 ஆர்ந்துன் அருட்கடலில்
 குளிக்கும் படிக்கென்று கூடும்கொலோ
 உளம் கொண்டு தெள்ளித்
 தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர்
 கவிமழை சிந்தக்கண்டு
 களிக்கும் கலாபமயிலே
 சகல கலாவல்லியே.

தூக்கும் பனுவல் துறைதோய்ந்த
 கல்வியும் சொற்சவை தோய்
 வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள்வாய்
 வட நூற்கடலும்

தேக்குஞ் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமுந்
 தொண்டர் செந்நாவில் நின்று
 காக்கும் கருணைக் கடலே
 சகல கலாவல்லியே.

பஞ்சப்பு இதந்தரு செய்யபொற்
 பாதபங் கேருகமென்
 நெஞ்சத் தடத்து அலராதது என்னே
 நெடுந் தாட்கமலத்து
 அஞ்சத் துவசம் உயர்ந்தோன்செந்
 நாவு மகமும் வெள்ளைக்
 கஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய்
 சகல கலாவல்லியே.

பண்ணும் பரதமும் கல்வியும்
 தீஞ்சொற் பனுவலும்யான்
 எண்ணும் பொழுது எளிது எய்த
 நல்காய் தாமரையும்
 விண்ணும் புவியும் புனலும்
 கனலும்வெங் காலுமன்பர்
 கண்ணும் கருத்தும் நிறைந்தாய்
 சகல கலாவல்லியே.

பாட்டும் பொருஞும் பொருளாற்
 பொருந்தும் பயனும் என்பா
 கூட்டும் படிநின் கடைக்கணல்
 காய்யளங் கொண்டு தொண்டர்
 தீட்டுங் கலைத்தமிழ்த் தீம்பால்
 அமுதம் தெளிக்கும் வண்ணம்
 காட்டும் வெள்ளோதிமப் பேடே
 சகல கலாவல்லியே.

சொல்விற் பனமும் அவதானமும்
 கவி சொல்லவல்ல
 நல்வித் தையும் தந்து அடிமை
     கொள் வாய்ந்னி னாசனம்சேர்
 செல்விககு அரிதென்று ஒரு காலமும்
     சிதை யாமை நல்கும்
 கல்விப் பெருஞ் செல்வப் பேறே
     சகல கலாவல்லியே.

சொற்கும் பொருட்கும் உயிராமெய்ஞ்
     ஞானத்தின் ஞோற்றமென்ன
 நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர்
     யார் நிலம் தோய்புழைக்கை
 நற்குஞ்சரத்தின் பிடியோடு
     அரசன்னம் நாணநடை
 கற்கும் பதாம்புயத்தாளே
     சகல கலாவல்லியே.

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக
     மேற்பட்ட மன்னரும் என்
 பண்கண்டளவிற் பணியச்செய்
     வாய்ப்படைப் போன் முதலாம்
 விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண்
     டேனும்விளம்பில் உன்போல்
 கண்கண்ட தெய்வம் உளதோ
     சகல கலாவல்லியே.

திருச்சிற்றம்பலம்

சகலகலாவல்லி மாலை முற்றிற்று.

சிவலங்க தியான அர்ச்சனை மாலை

தியானம்

தவளமய சர்ரம் சர்ப்பகுலஹ பாசம்
பரசுமநல கண்டம் கண்டகம் வஜ்ரயுக்தம்
அபயவரத கஸ்தம் பஞ்வக்தரம் திரிநேதரம்
நதிசசி மெளலி சபாலிங்மூர்த்திம் நமாமி

ஓம் சிவ	விங்காய நமக
ஓம் அற்புத	விங்காய நமக
ஓம் அநுகத	விங்காய நமக
ஓம் அவ்யக்த	விங்காய நமக
ஓம் அர்த்த	விங்காய நமக
ஓம் அச்சுத	விங்காய நமக
ஓம் அநாகத	விங்காய நமக
ஓம் அநந்த	விங்காய நமக
ஓம் அகிலேச	விங்காய நமக
ஓம் அந்தக நாசக	விங்காய நமக
ஓம் அந்தக சம்கார	விங்காய நமக
ஓம் அகநிதகுண	விங்காய நமக
ஓம் அதர்வ	விங்காய நமக
ஓம் அஷ்டதிகீஸ்வரபூஜித	விங்காய நமக
ஓம் அணாதி	விங்காய நமக
ஓம் அகோர	விங்காய நமக
ஓம் அப்பு	விங்காய நமக
ஓம் அமிர்த	விங்காய நமக
ஓம் ஆதி	விங்காய நமக
ஓம் ஆனந்த	விங்காய நமக
ஓம் ஆசிறித ரக்ஷக	விங்காய நமக
ஓம் ஆர்ச்சிதபாப விநாச	விங்காய நமக
ஓம் ஆகம	விங்காய நமக
ஓம் ஆத்ம	விங்காய நமக
ஓம் இந்து கலாதர	விங்காய நமக
ஓம் இந்ர சாப விமோசன	விங்காய நமக
ஓம் ஈச	விங்காய நமக
ஓம் ஈசர்ந்	விங்காய நமக
ஓம் உரக விபூஷண	விங்காய நமக
ஓம் ஊர்த்வ	விங்காய நமக

ஓம் இருறுக்வேத சுறுதி	விங்காய நமக
ஓம் இலுவந்த	விங்காய நமக
ஓம் ஹாதபவபாச பிரபஞ்சந	விங்காய நமக
ஓம் ஏக	விங்காய நமக
ஓம் ஜஸ்வர்ய	விங்காய நமக
ஓம் ஓங்காராதிப	விங்காய நமக
ஓம் ஒளரஸலாலித	விங்காய நமக
ஓம் அம்பஜாச நஸ்தித	விங்காய நமக
ஓம் அக்ஷீணதேஜோ	விங்காய நமக
ஓம் கனக	விங்காய நமக
ஓம் கருணாலய	விங்காய நமக
ஓம் காசி	விங்காய நமக
ஓம் காந்திமதிப்பிரிய	விங்காய நமக
ஓம் கேதீச	விங்காய நமக
ஓம் கேதார	விங்காய நமக
ஓம் கோணேச	விங்காய நமக
ஓம் குமார	விங்காய நமக
ஓம் கண்டபரச மிருகடங்கதநுர்தர	விங்காய நமக
ஓம் கங்காதர	விங்காய நமக
ஓம் கிரீச	விங்காய நமக
ஓம் குணகித	விங்காய நமக
ஓம் கண	விங்காய நமக
ஓம் கண்டாநாதப்பிரிய	விங்காய நமக
ஓம் நுப்பிரிய	விங்காய நமக
ஓம் சந்தன லேபந	விங்காய நமக
ஓம் சிதம்பர	விங்காய நமக
ஓம் சின்மய	விங்காய நமக
ஓம் சத்திரி கிறுதயசோ	விங்காய நமக
ஓம் சின்னபாப கிறுத	விங்காய நமக
ஓம் ஜல	விங்காய நமக
ஓம் ஜோதி	விங்காய நமக
ஓம் ஜரிதாசேஷபாதக	விங்காய நமக
ஓம் ஞான	விங்காய நமக
ஓம் ஞானக்ஞான விநாச	விங்காய நமக
ஓம் டங்கி தாகிலலோக	விங்காய நமக
ஓம் டஸ்வருப	விங்காய நமக
ஓம் டமருகபிரிய	விங்காய நமக
ஓம் டக்காநாதபிரீத	விங்காய நமக
ஓம் ணத	விங்காய நமக

ஓம் ணகம்ய	விங்காய நமக
ஓம் த்தவரூப	விங்காய நமக
ஓம் தாப நிவாரண	விங்காய நமக
ஓம் தேஜோமய	விங்காய நமக
ஓம் த்ரயம்பக	விங்காய நமக
ஓம் தரூப	விங்காய நமக
ஓம் தமஸ்வரூப	விங்காய நமக
ஓம் தாநவநாசக	விங்காய நமக
ஓம் தநதார்ச்சித	விங்காய நமக
ஓம் தநஞ்சயவர	விங்காய நமக
ஓம் நந்திவாகன	விங்காய நமக
ஓம் நகுலேச	விங்காய நமக
ஓம் நாத	விங்காய நமக
ஓம் நாகேச	விங்காய நமக
ஓம் நியமார்ச்சித	விங்காய நமக
ஓம் நிர்மல	விங்காய நமக
ஓம் ப்ரேச	விங்காய நமக
ஓம் பாதாள	விங்காய நமக
ஓம் பூர்ண	விங்காய நமக
ஓம் பிருதுவி	விங்காய நமக
ஓம் பாலவிலோசந	விங்காய நமக
ஓம் பந்த விமோசன	விங்காய நமக
ஓம் பாண	விங்காய நமக
ஓம் பகார	விங்காய நமக
ஓம் பஸ்மவிலேபந	விங்காய நமக
ஓம் பீஷங்கர	விங்காய நமக
ஓம் புவநவ்யாபக	விங்காய நமக
ஓம் பைரவ	விங்காய நமக
ஓம் மங்கள ப்ரத	விங்காய நமக
ஓம் மகாபல	விங்காய நமக
ஓம் மகாகாள	விங்காய நமக
ஓம் மூர்த்தி	விங்காய நமக
ஓம் யக்ஞாங்க	விங்காய நமக
ஓம் யதிஸேவித	விங்காய நமக
ஓம் ரமணீய	விங்காய நமக
ஓம் ரகஸ்ய	விங்காய நமக
ஓம் ராமேச	விங்காய நமக
ஓம் ராவணார்ச்சித	விங்காய நமக
ஓம் ருத்திர	விங்காய நமக

ஓம் ஸங்கேச	விங்காய நமக
ஓம் ஸாவண்ய	விங்காய நமக
ஓம் வன்னி	விங்காய நமக
ஓம் வாயுபூதகாளகஸ்தீச	விங்காய நமக
ஓம் விபீஷண	விங்காய நமக
ஓம் வேத	விங்காய நமக
ஓம் சங்கர	விங்காய நமக
ஓம் ஸ்ரீஸெல	விங்காய நமக
ஓம் வெண்முக	விங்காய நமக
ஓம் ஷாட்குண்யாதீத	விங்காய நமக
ஓம் சம்சாரர்ணவதாரண	விங்காய நமக
ஓம் சர்வபாபநாசக	விங்காய நமக
ஓம் சாக்ஷி	விங்காய நமக
ஓம் சோமேச	விங்காய நமக
ஓம் ஹாருப	விங்காய நமக
ஓம் ஸாகுளீச	விங்காய நமக
ஓம் குழமாஷேத்ர	விங்காய நமக.

ஏகவீம்சத்கிரந்தி பூஜை

**நோன்புக்கயிறுகளை யம்பத்தின் மீது சாத்தி அத்வுள்ள
கருபத்தொரு முடிச்சுகளுக்கும் உரிய பூஜை**

ஓம் சிவாய சிவாயை நம :	ப்ரதமக்கிரந்திம் பூஜயாமி
ஓம் சாந்தாய சாந்தாயை நம :	துவிதீயகிரந்திம் பூஜயாமி
ஓம் மஹாதேவாய மஹாதேவியை நம :	திருதீயகிரந்திம் பூஜயாமி
ஓம் விருஷ்பத்துவஜாய விருஷ்பத்துவஜாயாயை நம :	சதூரத்தகிரந்திம் பூஜயாமி
ஓம் கெளர்சாய கெளர்யை நம :	பஞ்சமகிரந்திம் பூஜயாமி
ஓம் ருத்திராய ருத்திராண்யை நம :	சஷ்டமகிரந்திம் பூஜயாமி
ஓம் பசுபதயே பசுபதயாயை நம :	சப்த்தமகிரந்திம் பூஜயாமி
ஓம் பீமாய பீமாயை நம :	அஷ்டமக்கிரந்திம் பூஜயாமி
ஓம் திரியம்பகாய திரியம்பகையை நம :	நவமக்கிரந்திம் பூஜயாமி
ஓம் நீலலோகிதாய நீலலோகிதாயை நம :	தசமக்கிரந்திம் பூஜயாமி
ஓம் ஹராய ஹராயை நம :	ஏகாதசக்கிரந்திம் பூஜயாமி

ஓம் ஸ்மரஹராய ஸ்மரகராயை நம : துவாதசக்கிரந்திம் பூஜயாமி
 ஓம் பிரார்க்காய பிரார்க்காயை நம : திரயோதசக்கிரந்திம் பூஜயாமி
 ஓம் சம்பவே சாம்பவ்வியை நம : சதுர்த்தசக்கிரந்திம் பூஜயாமி
 ஓம் சர்வாய சர்வாண்ணியை நம : பஞ்சதசக்கிரந்திம் பூஜயாமி
 ஓம் சதாசிவாய சதாசிவாயை நம : சோடசக்கிரந்திம் பூஜயாமி
 ஓம் ஈஸ்வராய ஈஸ்வர்யை நம : சப்ததசக்கிரந்திம் பூஜயாமி
 ஓம் உக்கிராய உக்கிராண்ணியை நம: அஷ்டாதசக்கிரந்திம் பூஜயாமி
 ஓம் ஶ்ரீகண்டாய சுகபோலாயை நம : ஏகோன்னவிம்சதி கிரந்திம்

பூஜயாமி

ஓம் நீலகண்டாய கம்புகண்டியை நம : விம்சதி கிரந்திம் பூஜயாமி
 ஓம் மிருத்யுஞ்ஜயாய காத்தியாயின்னியை நம : ஏகவிம்சதி கிரந்திம்

பூஜயாமி

ஓம் அர்த்தநாரீஸ்வரி அர்த்தநாரீஸ்வராய நம : ஏகவிம்சகிரந்தி
 பூஜநாமார்சனம் சம்பூர்ணம்

பூஜயாமி

ஸ்ரீ லங்காஷ்டகங்

ப்ரஹ்ம முராரி ஸுரார்ச்சித லிங்கம்
 நிர்மல பாவித சோபித லிங்கம்
 ஐன்மஜ தூர்க்க விநாசக லிங்கம்
 தத் ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்

தேவமுனி ப்ரவரார்ச்சித	லிங்கம்
காமதஹம் கருணா கர	லிங்கம்
ராவண தர்ப்ப விநாசன	லிங்கம்
தத் ப்ரணமாமி ஸதாசிவ	லிங்கம்

ஸர்வ ஸுகந்தி ஸுலேபித	லிங்கம்
புத்தி விவர்த்தன காரண	லிங்கம்
ஸித்தி ஸுராஸுர வந்தித	லிங்கம்
தத் ப்ரணமாமி ஸதாசிவ	லிங்கம்

கனக மஹாமணி பூஜித	லிங்கம்
பணிபதி வேஷ்டித சோபித	லிங்கம்
தசஷ ஸுயக்ஞ விநாசன	லிங்கம்
தத் ப்ரணமாமி ஸதாசிவ	லிங்கம்

குங்கும சந்தன லேபித பங்கஜ ஹார ஸ்சோபித ஸஞ்சித பாப விநாசன தத் ப்ரணமாமி ஸதாசிவ	விங்கம் விங்கம் விங்கம் விங்கம்
தேவ கணார்ச்சித ஸேவித பாவையார் பக்தி சுபாவித தினகர கோடி ப்ரபாகர தத் ப்ரணமாமி ஸதாசிவ	விங்கம் விங்கம் விங்கம் விங்கம்
அஷ்ட தலோபரி வேஷ்டித ஸர்வ ஸமுத்பவ காரண அஷ்ட தரித்ர விநாசித தத் ப்ரணமாமி ஸதாசிவ	விங்கம் விங்கம் விங்கம் விங்கம்
ஸாகுரு ஸாவர பூஜித ஸாவன புஷ்ப ஸதார்ச்சிதவிங்கம் பராத்பரம் பரமாத்மக தத் ப்ரணமாமி ஸதாசிவ	விங்கம் விங்கம் விங்கம் விங்கம்

(இலிங்க அஷ்டகம் இதை இலிங்க சந்நிதியில் இசைத்திடும் அன்பர்கள் இன்ப சுகத்தை அடைவர். சிவ சாயுச்சியம் பெறுவர். சிவ யோகானந்தத்தில் சிறப்புற வாழ்வர்.)

கேதார கெளர்ஸ்வரன் இலிங்கப்பாடல்

அயன்கரி அமரர்கள் போற்றிய அந்த களங்கமில்லா ஓளிர்ந்திடு பிறவியில் துயரை போக்கிடும் நானும் வணங்கும் சதாசிவ	விங்கம் விங்கம் விங்கம் விங்கம்
முனிவர்கள் அமரர்கள் போற்றிய காமனை ஏரிசெய் கருணாகர இராவணன் கர்வம் அடக்கிய நானும் வணங்கும் சதாசிவ	விங்கம் விங்கம் விங்கம் விங்கம்
வாசனை யாவையும் பூசிய புத்தி அளித்திடும் காரண சித்த சுர அசுரர்கள் தொழுதிடும் நானும் வணங்கும் சதாசிவ	விங்கம் விங்கம் விங்கம் விங்கம்

தங்கம் நவமணிகள் சூடிய	லிங்கம்
பாம்பினை இடையினில் சுற்றிய	லிங்கம்
தக்கன் வேள்வியை தீட்டிய	லிங்கம்
நானும் வணங்கும் சதாசிவ	லிங்கம்
குங்குமம் சந்தனம் மின்னிடும்	லிங்கம்
பங்கய மலரினை தாங்கிடும்	லிங்கம்
பொங்கிடும் வினைகளை தீர்த்திடும்	லிங்கம்
நானும் வணங்கும் சதாசிவ	லிங்கம்
தேவ கணங்கள் துதித்திடும்	லிங்கம்
நல்லியதயத்தில் நிலவிடும்	லிங்கம்
கூரிய கோடி சுடர் விடும்	லிங்கம்
நானும் வணங்கும் சதாசிவ	லிங்கம்
எட்டு தளம் எழும் எழில் மிகும்	லிங்கம்
யாவும் படைத்திடும் காரண	லிங்கம்
அஷ்ட தரித்திரம் போக்கிடும்	லிங்கம்
நானும் வணங்கும் சதாசிவ	லிங்கம்
இந்திரன் தேவரின் குரு தொழும்	லிங்கம்
தேவ வனமலரில் பூசை கொள்	லிங்கம்
முழு முதல் பரம் என விளங்கிடும்	லிங்கம்
நானும் வணங்கும் சதாசிவ	லிங்கம்

கேதார கௌரீஸ்வரன் இலிங்கப்பாடல் முற்றிற்று

உ

கௌரி காப்பு

விநாயகர் துதி

முன்னின்று செய்யுள் முறையாகப் புனைவதற்கு
என்னின் றஞ்சுள் செய் எலிவா கனப்பிள்ளாய்
சொற்குற்ற மொடு பொருட்குற்றம் சோர்வு தரும்
எக்குற்றமும் வாரமாற் கா.

வேண்டுதற் கூறு

காப்பெடுக்க வந்தேனே கெளரியம்மாள் தாயாரே
 காத்தென்னைத் தேற்றிடுவாய் காளிமகா தேவியாரே
 காலமெல்லாம் நின்னிய காப்பெடுத்தே வாழ்ந்திடுவேன்
 என்னும் கருமம் இனிதாக முடித்திடுவாய்
 பண்ணும் வினையாவும் பனிபோலப் போக்கிடுவாய்
 உண்ணும் உணவாக உயிரினுக் குயிராக
 என்றும் இருந்தே எனைக்காத்து வந்திடுவாய்
 காடும் கடந்துவந்தேன் மலையும் கடந்துவந்தேன்
 காளிமகா தேவியரே காப்பெனக்குத் தந்திடுவாய்
 சூலம் கொண்டவளே சுந்தர முகத்தவளே
 அரியை உடையவளே அம்மா காளி தாயே
 கொடியமகி ஓசுரனைக் கூறுபோட்டவளே
 அசுரக் குணம்யாவும் அழிக்கும் சுடர்க்கொடியே
 சிவனை நினைத்தல்லோ சீர் விரதம் நீயிருந்தாய்
 பரனை நினைந்தல்லோ பதி விரதம் நீயிருந்தாய்
 அரனை நினைத்தல்லோ அம்மாநீ நோன்பிருந்தாய்
 சங்கரனை எண்ணியல்லோ சங்கரிநீ நோன்பிருந்தாய்
 ஜங்கரனைப் பெற்றவளே அன்றுநீ நோன்பிருந்தாய்
 விரதத்தை கண்டே விழித்தான் சிவனவனும்
 அம்மா உமையனைத்தே அருள் மாரி பொழிந்தானே
 வகையாற்றுப் படலமிதை வழிவழியாய்க் காட்டிடு
 நெறியறியாத் திகைப்போர்க்கு நெறிமுறையைக் காட்டிடுவாய்
 காப்பைப் புனைந்துவிடு காலபயம் ஓட்டிவிடு
 நூலைப் புனைந்துவிடு நுண்ணறிவை ஊட்டிவிடு
 வல்லமையைத் தந்து விடு வையகத்தில் வாழவிடு
 காளிமகா தேவியரே காப்பருளும் தேவியாரே
 காப்பைப் புனைபவளே காப்பாய் இருப்பவளே
 நாடு செழிக்க வென்றே நற்காப்பு அருளுமம்மா
 வீடு செழிக்கவென்றே விழைகாப்பு அருளுமம்மா
 நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கு நறுங்காப்பு அருளுமம்மா
 அல்லல் அறுப்பதற்கே அருட்காப்பு அருளுமம்மா
 பிள்ளை அற்றவர்க்குப் பெருங்காப்பு அருளுமம்மா
 பூமணியே மாமணியே புனிதவதி தாயவளே

நான்விரும்பும் காப்பை நலமுடன் தாருமம்மா
 கல்வி சிறப்பதற்குக் கலைமகளே வாருமம்மா
 செல்வம் சிறப்பதற்கு திருமகளே வாருமம்மா
 வீரம் சிறப்பதற்கு வீரசக்தி தாருமம்மா
 பாட்டுடைத் தலைவியரே பராசக்தி தாயவளே!
 ஏட்டுடைத் தேவியரே எல்லாம் மிகு வல்லபையே
 காப்பெடுக்க வந்தேனம்மா கனிவுடனே பாருமம்மா
 பால் பழங்கள் வெற்றிலைகள் பல்வகைத் திரவியங்கள்
 நானுமக்குத் தாரேனம்மா நயந்தென்னைக் காருமம்மா
 காளிமகா தேவியரே காசினிக்கு வித்தவளே
 வித்தை விதைப்பவளே வினைகாக்கும் காப்பவளே
 எத்தால் வாழ்ந்திடுவோம் எல்லாம் உமதருளே
 காசினியில் வேற்றுமையை கணப்பொழுதே மாற்றிவிட்டால்
 ஏசலின்றி வாழ்ந்திடுவோம் ஏத்துபுகழ் தேவியளே
 காப்பெனக்குப் போட்டுவிட்டால் கல்மனது இளகிவிடும்
 ஞானம் பெருகிவரும் நல்வாழ்வு மிகுந்துவரும்
 தொடர்ந்து அணிவோர்க்கு தொட்டதெல்லாம் ஜெயமாகும்
 இசைந்து அணிவோர்க்க நினைத்ததெல்லாம் ஈடேறும்
 நம்பி அணிவோர்க்கு நல்லதெல்லாம் பெருகிவரும்
 நாள்கள் கோள்களெல்லாம் நலமுடனே இணைந்துவரும்
 சந்தனச் சாந்தவளே சங்கரியே சாந்தினியே
 குங்குமப் பூச்சவளே குலக்கொழுந்தே கெளரியம்மா
 காப்புக் கட்டிவிட்டுக் கடமை முடிந்ததென்று
 ஏப்பம் மிகவிட்டு என்றுமே இருந்தறியேன்
 நானும் பொழுதிலெல்லாம் நறுங்காப்புக் கட்டதனில்
 பூவும் நீருமிட்டுப் போற்றி வணங்கிடுவேன்
 காலைப் பொழுதெழுந்து காப்பதனில் விழித்திடுவேன்
 ஞானச் செழுந்கூடரே காளியுன்னைக் கானுகின்றேன்
 காப்பெனக்குக் கையிலுண்டு கடமைகளைச் செய்திடுவேன்
 ஏய்ப்பவரைக் கண்டால் எரிமலைபோற் கண்றிடுவேன்
 தீமைச் செயலெதுவும் தெரியாது செய்கையிலே
 காப்புக் கையிலிருந்து கண்திறந்து காட்டுமெடி
 சொல்லற் கரிதான சோதிமிகு காப்பதனை
 இருபது நாள்வரையில் இசைவோடு விரதமிரு

பக்தி மனதுடனே பரவி யணிவோர்க்கு
 சித்தியெல் ஸாந்தருவாள் சீர்பெருகு கெளரியவள்
 முத்திக்கு வழியுண்டு முக்கால உணர்வுமுண்டு
 எச்சகக்தி லோர்க்கெள்ளாம் ஏற்றியெமைப் போற்றிடுவர்
 சொற்சக்தி பொருட்சக்தி துலங்கி வந்திடவே
 அச்சக்தி எல்லாம் அருள்வாள் கெளரியவள்
 கெளரிக் காப்பதனைக் காலம் தவறாமல்
 முறையாய் அணிந்துவர முன்வினைகள் நீங்கிவர
 ஞானம் ஒங்கிவர நல்லறிவு துலங்கிவர
 தேவிமகா காளியரே தெவிட்டாத தீங்கனியே
 காளியாய் வந்தமர்ந்த கெளரியே காப்பருளும்.
 கெளரி காப்பு முற்றின்று.

திருநாவுக்கரசுநாயனார் அருளிய
சௌர்ச்சனைத் தஞ்சப்பத்தகம்

திருச்சிற்றும்பலம்

1. வேற்றாகி விண்ணாகி நின்றாய் போற்றி
மீளாமே ஆளென்னைக் கொண்டாய் போற்றி
உள்றாகி உள்ளே ஒளித்தாய் போற்றி
ஓவாத சத்தத் தொலியே போற்றி
ஆற்றாகி அங்கே அமர்ந்தாய் போற்றி
ஆறுங்கம் நால்வேதமானாய் போற்றி
காற்றாகி யெங்குங் கலந்தாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி
  2. பிச்சாடல் பேயோ குகந்தாய் போற்றி
பிறவியறுக்கும் பிரானே போற்றி
வைச்சாடன்று மகிழ்ந்தாய் போற்றி
மருவியென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
பொய்ச்சார் புரமுன்று மெய்தாய் போற்றி
போகாதென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
கச்சாக நாக மசைத்தாய் போற்றி
கயிலை மலையொனே போற்றி போற்றி

3. மருவார் புரழன்று மெய்தாய் போற்றி
                   மருவியென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
                   யுருவாகி யென்னெப் படைத்தாய் போற்றி
                   யுள்ளாவி வாங்கி யொளித்தாய் போற்றி
                   திருவாகி நின்ற திறமே போற்றி
                   தேசம் பரவப் படுவாய் போற்றி
                   கருவாகி யோடு முகிலே போற்றி
                   கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி
4. வானத்தார் போற்றும் மருந்தே போற்றி
                   வந்தென்றன் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
                   ஊனத்தை நீங்கு முடலே போற்றி
                   யோங்கி யழலாய் நிமிர்ந்தாய் போற்றி
                   தேனத்தை வார்த்த தெளிவே போற்றி
                   தேவர்க்குந் தேவனாய் நின்றாய் போற்றி
                   கானத்தீ யாட லுகந்தாய் போற்றி
                   கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி
5. ஊராகி நின்ற வுலகே போற்றி
                   யோங்கி யழலாய் நிமிர்ந்தாய் போற்றி
                   பேராகி யெங்கும் பரந்தாய் போற்றி
                   பேராதென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
                   நீராவி யான நிழலே போற்றி
                   நேர்வா ரொருவரையு மில்லாய் போற்றி
                   காராகி நின்ற முகிலே போற்றி
                   கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி
6. சில்லுருவாய்ச் சென்று திரண்டாய் போற்றி
                   தேவ ரறியாத தேவே போற்றி
                   புல்லுயிர்க்கும் பூட்சி புணர்ந்தாய் போற்றி
                   போகாதென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
                   பல்லுயிராய்ப் பார்தோறும் நின்றாய் போற்றி
                   பற்றியுலகை விடாதாய் போற்றி
                   கல்லுயிராய் நின்ற கனலே போற்றி
                   கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி

7. பண்ணி னிசொயகி நின்றாய் போற்றி
           பாலிப்பார் பாவ மறுப்பாய் போற்றி
  என்னு மெழுத்துஞ் சொல்லானாய் போற்றி
           என் சிந்தை நீங்கா விறைவா போற்றி
  விண்ணு நிலனுந்தீ யானாய் போற்றி
           மேலவர்க்கும் மேலாகி நின்றாய் போற்றி
  கண்ணின் மணியாகி நின்றாய் போற்றி
           கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி
8. இமையா துயிரா திருந்தாய் போற்றி
           யென்சிந்தை நீங்கா விறைவா போற்றி
  உமைபாக மாகத் தணைத்தாய் போற்றி
           யூழி யேழான வொருவா போற்றி
  அமையா வருநஞ்ச மார்ந்தாய் போற்றி
           யாதி புராணாய் நின்றாய் போற்றி
  கமையாகி நின்ற கனலே போற்றி
           கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி
           சிவார்ச்சனைத் திருப்பதிகம் முற்றிற்று

கந்தர் சஷ்டி கவசம்

சூரியப்பரங்குள்ளுரை தீர்ண்

முதலாவது கவசம்

காப்பு

துதிப்போர்க்கு வல்வினை போம், துன்பம் போம் நெஞ்சில்
 பதிப்போர்க்கு செல்வம் பலித்துக் - கதித்து) ஓங்கும்
 நிட்டையும் கைகூடும், நிமலர் அருள் கந்தர்
 சஷ்டிக் கவசந் தனை.

குரள்வெண்பா
 அமரர் இடர் தீர் அமரம் புரிந்த
 குமரன் அடி நெஞ்சே குறி

நூல்

திருப்பரங் குன்றுறை தீரனே குகனே
மருப்பிலாப் பொருளே வள்ளி மணோகரா

குறுக்குத் துறையுறை குமரனே அரனே
இருக்குள் குருபரா ஏரகப் பொருளே
வையா புரியில் மகிழ்ந்துவாழ் பவனே

ஓய்யார் மயில்மேல் உகந்தாய் நமோ நமோ
ஜயா குமரா அருளே நமோ நமோ
மெய்யாய் விளங்கும் வேலா நமோ நமோ

பழநியங் கிரிவாழ் பகவா நமோ நமோ
மழுவுடைய முதல்வன் மதலாய் நமோ நமோ
விராலி மலையுறை விமலா நமோ நமோ

மராமரம் துளைத்தோன் மருகா நமோ நமோ
குரசம் காரா துரையே நமோ நமோ
வீரவே ஸேந்தும் வேளே நமோ நமோ
பன்னிரு கரமுடைப் பரமா நமோ நமோ

கண்களீ ராறுடைக் கந்தா நமோ நமோ
கோழிக் கொடியிடைக் கோவே நமோ நமோ
ஆழிகுழ் செந்தில் அமர்ந்தாய் நமோ நமோ
சசச சசச ஓம் ரீம்
ரரர ரரர ரீம் ரீம்
வவவ வவவ வா ஹோம்
ணணண ணணண வாம் ஹோம்
பபப பபப சாம் குழ்
வவவ வவவ கெளம் ஓம்
லல லிலி லுலு நாட்டிய அட்சரம்
கக கக கக கந்தனே வருக
இக இக இக ஈசனே வருக
தக தக தக சற்குரு வருக
பக பக பக பரந்தாமா வருக
வருக வருகவென் வள்ளலே வருக
வருக வருகநிவ்சி களங்கனே வருக

தாயென நின்னிரு தாள்பணிந் தேன்னைச்
 சேயெனக் காத்தருள் திவ்யமா முகனே
 அல்லும் பகலும் அனுதினமும் என்னை
 எல்லிலும் இருட்டிலும் ஏரிபகல் படுக்கை
 வல்ல விடங்கள் வராமல் தடுத்து
 நல்ல மனதுடன் ஞான குருஉனை
 வணங்கித் துதிக்க மகிழ்ந்துநீ வரங்கள்
 இணங்கியே அருள்வாய் இறைவா எப்போதும்
 கந்தா கடம்பா கார்த்தி கேயா
 நந்தன் மருகா நாரணி சேயே
 எண்ணில்லாக் கிரியில் இருந்து வளர்ந்தனை
 தண்ணளி அளிக்கும் சாமி நாதா
 சிவகிரி கயிலை திருப்பதி வேஞ்சுர்
 தவக்கதீர் காமம் சார்த்திரு வேரகம்
 கண்ணுள் மணிபோல் கருதிடும் வயலூர்
 விள்ளவர் ஏத்தும் விராலி மலைமுதல்
 தன்னிக ரில்லாத் தலங்களைக் கொண்டு
 சன்னிதி யாய்வளர் சரவண பவனே
 அகத்திய முனிவனுக்கு அன்புடன் தமிழைச்
 செகத்தோர் அறியச் செப்பிய கோவே
 சித்துகள் ஆடிய சிதம்பர சக்கரம்
 நார்த்தனம் புரியும் நாற்பத்தெண் கோணம்
 வித்தாய் நின்ற மெய்ப்பொரு ளோனே
 உத்தம குணத்தாய் உம்பர்கள் ஏறே
 வெற்றிக் கொடியுடை வேளே போற்றி
 பக்திசெய் தேவர் பயனே போற்றி
 சித்தம் மகிழ்ந்திடச் செய்தவா போற்றி
 அத்தன் அரியயன் அம்பிகை லட்சுமி
 வாணி யுடனே வரையுமாக் கலைகளும்
 தானே நானென்று சண்முக மாகத்
 தாரணி யுள்ளோர் சகலரும் போற்றப்
 பூரண கிருபை புரிபவா போற்றி
 பூதலத் துள்ள புண்ணிய தீர்த்தங்கள்
 ஒதுமார் கடல்குழ் ஓளிர்புவி கிரிகளில்
 எண்ணிலாத்தலங்கள் இனிதெழுந் தருள்வாய்
 பண்ணும் நிஷ்டைகள் பலபல வெல்லாம்
 கள்ளம் அபசாரம் கர்த்தனே எல்லாம்

எள்ளினுள் எண்ணெய்போல் எழிலுடைய உன்னை
 அல்லும் பகலும் ஆசாரத்துடன்
 சல்லாப மாய்டனைத் தானுறைச் செய்தால்
 எல்லா வல்லமை இமைப்பினில் அருளி
 பல்லா யிரநூல் பகர்ந்தருள்வாயே
 செந்தில் நகர் உறை தெய்வானே வள்ளி
 சந்தகம் மகிழும் தயாபர குகனே
 சரணம் சரணம் சரவண பவழம்
 அரன் மகிழ் புதல்வா ஆறுமுகா சரணம்
 சரணம் சரணம் சரவண பவழம்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்

செந்தில் யேய சுந்தவேள் **இரண்டாவது கவசம்**

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
 சிஷ்டருக் குதவும் செங்கத்தீர் வேலோன்
 பாதம் இரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
 கீதம் பாடக் கிண்கிணி யாட
 மையல் நடனஞ்செயும் மயில்வா கனனார்
 கையில் வேலாலெனைக் காக்க வென்று வந்து
 வரவர வேலாயுதனார் வருக
 வருக வருக மயிலோன் வருக
 இந்திரன் முதலா எண்டிசை போற்ற
 மந்திர வடிவேல் வருக வருக
 வாசவன் மருகா வருக வருக
 நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
 ஆறுமுகம் படைத்த ஜயா வருக
 நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
 சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
 சரவண பவனார் சடுதியில் வருக
 ரஹண பவச ரரரர ரரர
 ரிவூண பவச ரிரிரி ரிரிரி
 வினப சரவண வீரா நமோநம
 நிபவ சரவண நிறநிற நிறேன
 வசர வணபவ வருக வருக
 அசுரர் குடிகெடுத்த ஜயா வருக
 என்னை ஆளும் இளையோன் கையில்

பன்னிரண்டாயுதம் பாசாங் குசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
 விரைந்தெனக் காக்க வேலோன் வருக
 ஜயுங் கிலியும் அடைவுடன் சௌவும்
 உய்யொளி சௌவும் உயிரையுங்கிலியும்
 கிலியும் சௌவும் கிளரோளி யையும்
 நிலைபெற் றென்முன் நித்தமும் ஒளிரும்
 சண்முகன் தீயும் தனியொளி யொவ்வும்
 குண்டிலி யாம் சிவ குகன் தினம் வருக
 ஆறு முகமும் அணிமுடி ஆறும்
 நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ் வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈராஜு செவியில் இலகு குண்டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மார்பில்
 பல்பூ ஷணமும் பதக்கமும் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்ன மாலையும்
 முப்புரி நாலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்பழ குடைய திருவயி றுந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சுட்ரோளிப் பட்டும்
 நவரத்தினம் பதித்த நற் சீராவும்
 இருதொடை யழகும் இணைமுழந் தாஞும்
 திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செக்கண செக்கண செக்கண செக்கண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுடிகு டிகுகுண டிகுண
 ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி ரிரிரி
 டேடே டேடே டேடே டேடே
 டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டிங்குகு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 என்றனை யானும் ஏரகச் செல்வ
 மெந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
 ஸாலா ஸாலா ஸாலா வேசமும்
 ஸீலா ஸீலா ஸீலா விநோத னென்று
 உன்திருவடியை உறுதியென்றெண்ணும்
 என்தலை வைத்துன் இணையடி காக்க
 என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க

பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
 கதிரவேல் இரண்டும் கண்ணினைக்காக்க
 விழிசெவி இரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிக ஸிரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
 கன்ன மிரண்டும் கதிரவேல் காக்க
 என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்பை ரத்ன வடிவேல் காக்க
 சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவே லிருதோள் வளம்பெறக் காக்க
 பிடரிக ஸிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை அழகுநச் செவ்வேல் காக்க
 நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண்பெண் குறிக்களை அயில்வேல் காக்க
 பிட்ட மிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குதத்தை வடிவேல் காக்க
 பணைத்தொடை யிரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிரவேல் காக்க
 ஜவிரல் அடியினை அருள்வேல் காக்க
 கைக ஸிரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கையிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை யிரண்டும் பின்னவள் இருக்க
 நாவிற் சரஸ்வதி நந்துணையாக
 நாவிற் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பால் நாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழுதும் எனை எதிரவேல் காக்க
 அடியேன் வதனம் அசைவுள் நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க
 ஏமத்திற் சாமத்தில் எதிரவேல் காக்க
 தாமதம் நீக்கிச் சதுரவேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க

நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க
 தாக்கத் தாக்கத் தடையறத் தாக்க
 பார்க்கப் பார்க்கப் பாவம் பொடிபட
 பில்லி சுனியம் பெரும்பகை அகல
 வல்ல பூதம் வலாஷ்டிகப் பேய்கள்
 அல்லற் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழக்கடை முடியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரமராட் சதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசி காட்டேரி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லிலும் இருட்டிலும் எதிர்ப்பும் மன்னரும்
 கனபூசை கொள்ளும் காளியோ டனைவரும்
 விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டாளர்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந் தோடிட
 ஆனை யடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைக ளென்பும்
 நகழும் மயிரும் நீண்முடி மண்டையும்
 பாவைகளுடனே பலகல சத்துடன்
 மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஓட்டியப் பாவையும் ஓட்டியச் செருக்கும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஒதும் அஞ்சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
 காலதூதா ளெனைக் கண்டாற் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட்டலநி மதிகெட் டோடப்
 படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுடன் அங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டி யுருட்டு கால்கை முறியக்
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு விழிகள் பிதுங்கிட
 செக்கு செக்கு செதில் செதிலாக
 சொக்கு சொக்கு குர்ப்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடிவேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
 தணலெரி தணலெரி தணலது வாக

விடுவிடு வேலை வெருண்டது வோடப்
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியும் கரடியும் இனித் தொடர்ந்தோடத்
 தேஞும் பாம்பும் செய்யான் பூ ரான்
 கடிவிட விஷங்கள் கடித்துய ரங்கம்
 ஏறிய விஷங்கள் எளிதுடன் இறங்க
 ஒளிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதஞ் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
 குலைசயங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரிதி
 பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத் தரணை பருஅரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
 நில்லாதோட நீயெனக் கருள்வாய்
 ஈரேழ் உலகமும் எனக்குற வாக
 ஆனும் பெண்ணும் அனைவரும் எனக்கா
 மண்ணா ஓரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன்திரு நாமம்
 சரவண பவனே சைலொளி பவனே
 திரிபுர பவனே! திகழோளி பவனே!
 பரிபுர பவனே! பவமொழி பவனே!
 அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்!
 கந்தா குகனே கதிர்வேலவனே!
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை யழித்த இனியவேல் முருகா!
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா!
 கதிர்காமத்துறை கதிர்வேல் முருகா
 பழனிப் பதிவாழ் பால குமரா
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகியவேலா
 செந்தில்மா மலையுறும் செங்கல்வ ராய்!
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே!
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்னாவிருக்க யானுனைப்பாட
 எனைத் தொடர்ந்திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடனேன் ஆடனேன் பரவசமாக
 ஆடனேன் நாடனேன் ஆவினன் பூதியை
 நேசமுடன் யான் நெற்றியில் அணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி

உன்பதம் பெறவே உன்னருளாக
 அன்புடன் இரட்சி அன்னமுங் சொன்னமும்
 மெத்த மெத்தாக வேலாயுதனார்
 சித்திபெற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க!
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க!
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க!
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க!
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்!
 வாழ்க வாரணத்துவசம்
 வாழ்க வாழ்க என் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை யடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவன் நீகுரு பொறுப்ப துஞ்கடன்
 பெற்றவள் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
 பிள்ளையென் றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து
 மைந்தனென் மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளித்
 தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட அருள் செய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
 காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்
 ஆசா ரத்துடன் அங்கம் துலக்கி
 நேசமுடன் ஒரு நினைவது வாகிக்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் இதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒரு நாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
 ஒதியே செபித்து உகந்து நீ றணிய
 அஷ்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்ன ரெண்மர் சேர்ந்தங்கு அருளுவர்
 மாற்றல் ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளும் ஈரெட்டாய் வாழ்வர்
 கந்தர்கை வேலாங் கவசத் தடியை
 விழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லாதவரைப் பொடி பொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்காரத்தடி
 அறிந்தென துள்ளம் அஷ்டலட்சுமிகளில்
 வீரலட்சுமிக்கு விருந்துணவாகச்

குரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்
 இருபத் தேழ்வர்க்கு உவந்தமு தளித்த
 குருபரன் பழனிக் குன்றினி லிருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத்தடுத்தாட்கொள் என்றன துள்ளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலவா போற்றி
 தேவர்கள் சேணா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பாயுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புனையும்வேலே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ரரசே
 மயில்நட மிடுவோய் மலரடி சரணம்
 சரணம் சரணம் சரவண பவ ஒம்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்

ஸ்ரீப்பத்யான்ற் பரமன்

முன்றாவது கவசம்

திருவா வினன்குடி சிறக்குடி சிறக்கும் முருகா
 குருபரா குமரா குழந்தைவே லாயுதா
 சரவணா சண்முகா சதாசிவன் பாலா
 இரவலர் தயாபரா ஏழைபங் காளா
 பராமக வரிக்குப் பாலா தயாபரா
 வரமெனக் அருள்வாய் வாமனன் மருகா
 இரண்டாயிரம் வெள்ளம் யோகம் படைத்தவா
 திரண்டா ருகமனம் தீர்க்கம் படைத்தவா
 இலட்சத் திருநான்கு நற்றம்பி மாருடன்
 பட்சத் தூடனே பராசக்தி வேலதாய்

வீர வாகு மிகுதள கர்த்தனாய்
 குரசம் காரா துஷ்டநிஷ் ஞோ
 கயிலாய மேவும் கனகசிம் மாசனா
 மயிலேறும் சேவகா வள்ளி மனோகரா
 அகத்தி மாமுனிக்கு அருந்தமிழ் உரைத்தவா
 சுகத்திரு முருகாற் றுப்படை சொல்லிய
 நக்கீரன் நற்றமிழ் நலமென வினவிக்

கைக்கீழ் வைக்கும் கனமிசைக் குதவா
 திருவரு ணகிரி திருப்புகழ் பாட
 இரும்புகழ் நாவில் எழுதிப் புகழ்ந்தவா
 ஆயிரத் தெட்டாம் அருள்சிவ தலத்தில்
 பாயிரம் தோத்திரம் பாடப் புகழ்ந்தவா
 எண்ணா யிரம்சமண் எதிர்கழு வெற்றி

விண்ணோர் குமாரன் வியாதியைத் தீர்த்தவா
 குருவாம் பிரமனை கொடுஞ்சிறை வைத்து
 உறுபொருள் வேதம் உரைத்தாய் சிவனுடன்
 சுருதிமெய் யோகம் சொல்லிய(து) ஒருமுகம்
 அருள்பெறு மயில்மீ(து) அமர்ந்து(து) ஒருமுகம்
 வள்ளிதெய் வானையை மருவிய(து) ஒருமுகம்
 தெள்ளுநான் முகன்போல் சிருட்டிப்ப(து) ஒருமுகம்

குரனை வேலால் துணித்த(து) ஒருமுகம்
 ஆரணம் ஒதும் அருமறை யடியார்
 தானவர் வேண்டுவ தருவ(து) ஒருமுகம்
 ஞான முதல்வர்க்கு நந்பிள்ளை பழநி
 திருப்பரங் கிரிவாழ் தேவா நமோநம்
 பொருட்செந்தில் அம்பதி புரப்பாய் நமோநம்
 ஏரகம் தனில்வாழ் இறைவா நமோநம்

கூரகம் ஆவினன் குடியாய் நமோநம்
 சர்வசங் கரிக்குத் தனயா நமோநம்
 உறுசோலை மலைமேல் உகந்தர் நமோநம்
 எல்லாக் கிரிக்கும் இறைவா நமோநம்
 சல்லாப மாக சண்முகத் துடனே
 எல்லாத் தலமும் இனிதெழுந் தருளி
 உல்லா சத்துறும் ஓங்கார வடிவே

மூலவட்டத்தில் முளைத்தெழும் சோதியை
 சால முக்கோணத் தந்தமுச் சக்தியை
 வேலா யுதமுடன் விளங்கிடும் குகளைச்
 சீலமார் வயலூர்ச் சேந்தனைத் தேவனை
 கைலாச மேருவா காசத்தில் கண்டு

பைலாம் பூமியும் பங்கய பார்வதி
மேலும் பகலும் விண்ணுரு வேத்தி

நாற்கோ ணத்தில் நளினமாய் அர்ச்சனை
கங்கை யீசன் கருதிய நீர்புரை
செங்கண்மால் திருவும் சேர்ந்துசெய் அர்ச்சனை
அக்கினி நடுவே அமர்ந்த ருத்திரன்
முக்கோண வட்டம் முதல்வாயு ருத்திரி
வாய்அறு கோணம் மகேசுரன் மகேசுவரி
ஜயம் கருநெல்லி வெண்சாரை தன் மேல்
ஆகாச வட்ட அமர்ந்த சதாசிவன்
பாகமாம் வெண்மைப் பராசக்தி கங்கை
தந்திர அர்ச்சனை தலைமேல் கொண்டு
மந்திர மூலத்தில் வாசியைக் காட்டி
அக்கினிக் குதிரை ஆகாசத் தேவி

மிக்கமாய்க் கருநெல்லி வெண்சாரை உண்பவர்
பாகமாய் ரதமும் பகல்வழி யாவர்
சாகா வகையும் தன்னை அறிந்து
ஜந்து சீவனுடன் ஜயஞ்சு கல்பமும்
விந்தை உமைசிவன் மேன்மையும் காட்டி
சந்திர சூரியன் தம்முடன் அக்கினி
அந்தி ரணக்கண்(டு) அறிந்தே யிடமாய்ச்
சிந்தையுள் ஏற்றுச் சிவசம்பு தன்னை
மந்திர அர்ச்சனை வாசிவா என்று
தேறுமுகம் சென்னி சிவகிரி மீதில்
ஆறுமுகமாய் அகத்துள்ளே நின்று

வாசல் ஒன்பதையும் வளமுடன் வைத்து
யோசனை ஜங்கரன் உடன்வினை யாடி
மேலைக் கருநெல்லி வெண்சாரை உண்டு
வாலைக் குழந்தை வடிவையும் காட்டி
நரை திரை மாற்றி நாலையும் காட்டி
உரைசிவ யோகம் உபதேசம் செப்பி
மனத்தில் பிரியா வங்கணமாக
நினைத்த படின் நெஞ்சத் திருந்து
அதிசயம் என்றுன் அடியார்க்கு) இறங்கி

மதியருள் வேலும் மயிலுடன் வந்து
 நானே நீயெனும் லட்சணத் துடனே
 தேனே என்னுள்ளம் சிவகிரி எனவே
 ஆறா தாரத்து) ஆறு முகமும்
 மாறா திருக்கும் வடிவையும் காட்டிக்
 கனவிலும் நனவிலும் கண்டுளைத் துதிக்கத்
 தனதென வந்து தயவுடன் இரங்கிச்
 சங்கொடு சக்கரம் சண்முக தெரிசனம்
 எங்கு நினைத்தாலும் என்முன் னேவந்து
 அஷ்டாவ தானம் அறிந்துடன் சொல்லத்
 தட்டாத வாக்கும் சர்வா பரணம்
 இலக்கணம் இலக்கியம் இசையறிந் துரைக்கத்
 துலக்கிய காவியம் சொற்பிர பந்தம்
 எழுத்துச் சொற்பொருள் யாப்பலங் காரம்
 வழுத்தும் என் நாவில் வந்தினி திருந்தே
 அழுத வாக்குடன் அடியாக்கும் வாக்கும்
 சமுசார சாரமும் தானே நிசமென
 வச்சிரம் சரீரம் மந்திர வசீகரம்
 அட்சரம் யாவும் அடியேனுக்கு(கு) உதவி
 வல்லமை யோகம் வசீசர சக்தி
 நல்ல உன் பாதமும் நாடிய பொருளும்
 சகலகலை ஞானமும் தானெனக் கருளி
 செகதல வசீகரம் திருவருள் செய்து
 வந்த கலிபினி வல்வினை மாற்றி
 இந்திரன் தோகை எழில்மயில் ஏறிக்
 கிட்டவே வந்து கிருபை பாலிக்க
 அட்டதுட் டமுடன் அனே கழுர்க்கமாய்
 துட்டதே வதையும் துட்டாப் பிசாகும்
 வெட்டுண்ட பேயும் விரிசடைப் பூதமும்
 வேதாளம் கூளி விடும்பில்லி வஞ்சனை
 பேதாளம் தூர்க்கை பிடாரீ நடுநடுங்க
 பதைபதைத் தஞ்சிடப் பாசத்தால் கட்டி
 உதைத்து மிதித்தங்கு உருட்டி நொறுக்கி
 குலத்தால் குத்தித் தாஞ்சுதா ஞாவி
 வேலா யுத்ததால் வீசிப் பருகி
 மழுவிட் டேவி வடவாக் கினிபோல்
 தழுவி அக்கினியாத்தானே ஏரித்துச்

சிதம்பர சக்கரம் தேவி சக்கரம்
 மதம்பெறும் காளி வல்ல சக்கரம்
 மதியணி சம்பு சதாசிவ சக்கரம்
 பதிகர்ம வீர பத்திரன் சக்கரம்
 திருவை குண்டம் திருமால் சக்கரம்
 அருள்பெருந் திகிரி அக்கினி சக்கரம்
 சண்முக சக்கரம் தண்டா யுதத்தால்
 விம்ம அடிக்கும் எல்லாச் சக்கரமும்
 ஏக ரூபமாய் என்முன்னே நின்று
 வாகனத்துடன் என் மனத்துள் இருந்து
 தம்பனம் மோகனம் தயாவம் வசீகரம்
 இம்பமா கருடணம் மேவுழுச் சாடணம்
 வம்பதாம் பேதுனம் வலிதரும் ஆரணம்
 உம்பர்கள் ஏத்தும் உயிர்வித் வேடணம்
 தந்திர மந்திரம் தருபணி அட்சரம்
 உந்தன் விபூதி யுடனே சபித்து
 கந்தனின் தோத்திரம் கவசமாய்க் காக்க
 எந்தன் மனத்துள் ஏதுவேன் டியதும்
 தந்துரட் சித்தருள் தயாபரா சரணம்
 சந்தகம் எனக்கருள் சண்முகா சரணம்
 சரணம் சரணம் சட்கோண இறைவா
 சரணம் சரணம் சத்துரு சம்காரா
 சரணம் சரணம் சரவண பவழம்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்

திருவேரகத்துறை பெருமான் நான்காவது கவசம்

ஓமெனும் பிரணவம் உரைத்திடச் சிவனார்
 காழுற உதித்த மனமுறைப் பொருளே
 ஒங்கார மாக உதயத் தெழுந்தே
 ஆங்கார மான அரக்கர் குலத்தை
 வேரறக் களைந்த வேலவா போற்றி
 தேராச குரரைத் துண்டுண் டங்களாய்
 வேலா யுதத்தால் வீசி அறுத்த
 பாலா போற்றி பழநியின் கோவே
 நான்கு மறைகள் நாடியே தேடும்

மான்மரு கோனே வள்ளி மணாளனே
 நானென்னும் ஆண்மை நன்னிடா(து) என்னைக்
 காணீ வந்து காப்பதுன் கடனே
 காளி கூளி கங்காளி ஓங்காரி
 குலி கபாலி தூர்க்கை யேமாளி
 போற்றும் முதல்வா புனித குமார
 சித்தர்கள் போற்றும் தேசிகா போற்றி
 ஏகாட் சரமாய் எங்கும் தானாகி
 வாகாய் நின்ற மறைமுதற் பொருளே
 துவியட் சுரத்தால் தொல்லுல(கு) எல்லாம்
 அதிசய மாக அமைந்தவா போற்றி
 திரியட் சுரத்தால் சிவனயன் மாலும்
 விரிபா ரூலகில் மேன்மையுற் றவனே
 சதுரட் சுரத்தால் சாற்றுநல் யோகம்
 மதுரமாய் அளிக்கும் மயில்வா கனனே
 பஞ்சாட் சுரத்தால் பரமன் உருவதாய்த்
 தஞ்சமென் ஞோரைத் தழைத்திடச் செய்தென்
 நெஞ்சகத்து(து) இருக்கும் நித்தனே சரணம்
 அஞ்சலி செய்த அமரரைக் காக்கும்
 ஆறு கோணமாய் ஆறைமுத் தாகி
 ஆறு சிரமும் அழகிய முகமும்
 ஆறிரு செவியும் அகண்ற மார்பும்
 ஆறிரு கண்ணும் அற்புத வடிவும்
 சரவணை வந்த சடாட்சரப் பொருளே

அரனயன் வாழ்த்தும் அப்பனே கந்தா
 கரங்கள்பன் னிரண்டில் கதிரும்ஆ யுத்ததால்
 தரங்குழைத்து(து) ஓடத் தாரகா சுரன்முதல்
 வேற்றச் சூர்க்குலம் முடித்து மகிழ்ந்தோய்
 சீர்திருச் செந்தூர்த் தேவசே னாதிப் .
 அஷ்ட குலாசலம் யாவையும் ஆகி
 இஷ்டசித் திகளாருள் ஈசன் புதல்வா
 துட்டசம் காரா சுப்பிர மண்யா
 மட்டிலா வடிவே வையாபுரித் துரையே
 என்கோ ணத்துள் இயங்கிய நாரணன்
 கண்கொளாக் காட்சி காட்டிய சடாட்சர

சைவம் வைணவம் சமரச மாக
 தைவமாய் விளங்கும் சரவண பவனே
 சரியை கிரியை சார்ந்தநல் யோகம்
 இரவலர்க்கு) அருளும் ஈசா போற்றி
 ஏதுசெய் திடினும் என்பால் இரங்கிக்
 கோதுகள் இல்லாக் குணமெனக் கருளித்
 தரிசனம் கண்ட சாதுவோ(டு) உடன்யான்
 அர்ச்சனை செய்ய அனுக்கிரகம் அருள்வாய்
 பில்லிவல் வினையும் பீனிச மேகம்
 வல்ல பூதங்கள் மாயமாய்ப் பறக்க
 அல்லலைப் போக்கிநின் அன்பரோ(டு) என்னைச்
 சல்லாப மாகச் சகலரும் போற்ற
 கண்டு களிப்புறக் கருணை அருள்வாய்
 அண்டர் நாயகனே அருமறைப் பொருளே
 குட்டிச் சாத்தான் குணமிலா மாடன்
 தட்டிலா இருளன் சண்டிவே தாளம்
 சண்டமா முனியும் தக்கராக் கதரும்
 மண்டை வலியோடு வாதமும் குன்மழும்
 சூளைகா மாலை செக்கலும் சயழும்
 மூலரோ கங்கள் முடக்குள் வலிப்பு
 திட்டு முறைகள் தெய்வத சாபம்
 குட்டம் சோம்பல் கொடிய வாந்தியும்
 கட்டிலாக் கண்ணோய் கண்ணேறு முதலா
 வெட்டிக் காயம் வெவ்விடம் அனைத்தும்
 உன்னுடைய நாமம் ஒதியே நீறிடக்
 கன்னலொன் றதனில் களைந்திடக் கருணை
 செய்வதுன் கடனே செந்தில் நாயகனே
 தெய்வ நாயகனே தீரனே சரணம்
 சரணம் சரணம் சரவண பவழும்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்

குன்றுதோறாயும் குமரவேள் ஜந்தாவது கவசம்

கணபதி துணைவா கங்காதரன் புதல்வா
 குணவதி உமையாள் குமரா குருபரா
 வள்ளி தெய்வயானை மருவிய நாயகா

புள்ளி மயிலேறும் சுப்பிர மணியா
 அழகொளிப் பிரபை அருள்வடி வேலா
 பழநி நகரில் பதியநு கூலா
 திருவா வினன்குடி சிறக்கும் முருகா
 அருள்சேர் சிவகிரி ஆறுமுகவா
 பன்முகம் நிறைந்த பழநிக்கு இறைவா
 ஆராறு நூற்று அட்டமங் களமும்
 வீரவை யாபுரி விளங்கும் தயாபரா

ஈராறு பழனி எங்கும் தழைக்கப்
 பராறு சண்முகம் பகரும் முதல்வா
 ஆறு சிரமும் ஆறு முகமும்
 ஆறிரு புயமும் ஆறிரு காதும்
 வடிவம் சிறந்த மகரகுண் டலமும்
 தடித்த பிரபைபோல் சார்ந்த சிந்தூரமும்
 திருவெண் நீறணி திருநுதல் அழகும்
 கருணை பொழியும் கண்ணான்கு மூன்றும்
 குனித்த புருவமும் கூரிய முக்கும்
 கனித்த மதுரித்த கனிவாய் இதழும்
 வெண்ணிலாப்பிரபைப்போல் விளங்கிய நகையும்
 எண்ணிலா அழகாய் இலங்குபல் வரிசையும்
 காரிகை உமையாள் களித்தே இனிதெனச்
 சீர்தரும் வள்ளி தெய்வநாயகியாள்
 பார்த்தழ கென்னப் பரிந்த கபோலமும்
 வார்த்த கணகம்போல் வடிவேல் ஒளியும்
 முறுக்குமேல் மீசையும் மூர்க்கம் சிறக்க
 மறுக்கம் குராமேல் வாதுகள் ஆட
 ஈகவரன் பார்வதி எடுத்து முத்தாடி
 ஈகவரன் வடிவை மிகக்கண் டனுதினம்
 கையாள் எடுத்துக் கணமார்(பு) அணைத்தே
 ஜயா குமரா அப்பனே என்று
 மார்பினும் தோளினும் மடியினும் வைத்துக்
 கார்த்தி கேயாளனக் கருணையால் கொஞ்சி
 முன்னே கொட்டி முருகா வருகவென்று)
 அந்நேரம் வட்டமிட் டாடி விளையாடித்
 தேவியும் சிவனும் திருக்கண் களிகூரத்
 கவிய மயிலேறும் குருபரா வருக

தாவிய தகரேறும் சண்முகா வருக
 ஏவிய வேலேந்தும் இறைவா வருக
 கூவிய சேவற் கொடியாய் வருக
 பாவலர்க் கருள்சிவ பாலனே வருக
 அன்பர்க் கருள்புரி ஆறுமுகா வருக
 பொன்போல் சரவணைப் புண்ணியா வருக
 அழகிற் சிவனொளி அய்யனே வருக
 களபம் அணியுமென் கந்தனே வருக
 மருமலர்க் கடம்பணி மார்பா வருக
 மருவுவோர் மலரணி மணியே வருக
 திரபுர பவவெனும் தேவே வருக
 பரிபுர பவனெனும் பவனே வருக
 சிவகிரி வாழ்தெய்வ சிகாமணி வருக
 காலில் தண்டை கலீரன
 சேலிற் சதங்கை சிலம்பு கலீரன
 இடும்பனை மிதித்ததோர் இலக்கிய பாதமும்
 அடும்பல வினைகளை அகற்றிய பாதமும்
 சிவகிரி மீதினில் திருநிறை கொலுவும்
 நவகிரி அரைமேல் இரத்தினப் பிரபையும்
 தங்கரை ஞர்ணும் சாதிரை மாமணி
 பொங்குமாந் தளிர்சேர் பொற்பீதாம் பரமும்
 சந்திர காந்தச் சரிகைத் தொங்கலும்
 மந்திர வாளும் வங்கிச் சரிகையும்
 அருணோ தயம்போல் அவிர்வன் கச்சையும்
 ஒருகோடி சூரியன் உதித்த பிரபைபோல்
 கருணையால் அன்பரைக் காத்திடும் அழகும்
 இருகோடி சந்திரன் எழிலொட்டி யாணமும்
 ஆயிரம் பணாமுடி அணியுமா பரணமும்
 வாயில்கள் மோழியாய் வழங்கிய சொல்லும்
 நாபிக் கமலம் நலரோ மபந்தியும்
 மார்பில் சவ்வாது வாடை குபீரன
 புழு பரிமளம் போருந்திய புயமும்
 ஒழுகிய சந்தனம் உயர்கத் தூரியும்
 வலம்புரிச் சங்கொளி மணியணி மிடறும்
 நலம் சேர் உருத்திர அக்க மாலையும்
 மாணிக்கம் முத்து மரகதம் நீலம்
 ஆணிவை ஞீரியம் அணிவைரம் பச்சை

பவளகோ மேதகம் பதித்தவச் ராங்கியும்
 நவமணிப் பிரபைபோல் நாற்கோடி சூரியன்
 அருணோ தயமெனச் சிவந்த மேனியும்
 கருணை பொழியும் கடாட்சவீட் சணமும்
 கவசம் தரித்தருள் காரண வடிவும்
 நவவீர் தம்முடன் நந்காட்சி யான
 ஒருகை வேலாயுதம் ஒருகை சூலாயுதம்
 ஒருகை நிறைசங்கு ஒருகை சக்ராயுதம்
 ஒருகை நிறைவில்லு ஒருகை நிறையம்பு
 ஒருகை மந்திரவாள் ஒருகை மாமழு
 ஒருகை மேற்குடை ஒருகை தண்டாயுதம்
 ஒருகை சந்திராயுதம் ஒருகை வல்லாயுதம்
 அங்கையில் பிடித்த ஆயுதம் அளவிலாப்
 பங்கயக் கமலப் பன்னிரு தோனும்
 முருக்கம் சிறுக்கும் முருகா சரவணை
 இருக்கும் குருபரா ஏழை பங்காளா
 வானவர் முனிவர் மகிழ்ந்து கொண்டாடத்
 தானவர் அடியவர் சகலரும் பணியப்
 பத்திர காளி பரிவது செய்யச்
 சக்திகள் எல்லாம் தாண்டவ மாட
 அஷ்டபயிரவர் ஆனந்தமாட
 துஷ்ட மிகுஞ்குளிகள் குழ்திசை காக்க
 சத்தரிஷிகள் சாந்தக மென்னச்
 சித்தர்கள் நின்று சிவசிவா என்ன
 தும்புரு நாரதர் சூரிய சந்திரர்
 கும்பமா முனியும் குளிர்ந்ததா ரகையும்
 அயன்மால் உருத்திரன் அஷ்ட கணங்கள்
 நயமுடன் நின்று நாவால் துதிக்க
 அஷ்ட லட்சமி அம்பிகை பார்வதி
 கட்டழகன் என்று கண்டுளை வாழ்த்த
 இடும்பா யுதன் நின் இணையடி பணிய
 ஆடும் தேவகன்னி ஆலத்தி எடுக்க
 தேவ கணங்கள் செயசெய என்ன
 ஏவற் கணங்கள் இந்திரர் போற்ற
 கந்தருவர் பாடிக் கவரிகள் வீசிச்
 சார்ந்தனம் என்னச் சார்வரும் அநேக
 பூதம் அடிபணிந் தேத்த வேதாளம்

பாதத்தில் வீழ்ந்து பணிந்துகொண் டாட
 அரகர என்றியார் ஆலவட்டம் பிடிக்க
 குருபரன் என்றனபர் கொண்டாடி நிற்க
 குடையும் சேவலின் கொடியும் குழ
 இடை விடாமல் உன் ஏவலர் போற்றச்
 சிவனடி யார்கள் திருப்பாத மேந்த
 நவமெனும் நால்வரை ஏற்ற சரமண்டலம்
 உருத்திர வீணை நாதசுர மேளம்
 தித்திமி என்று தேவர்கள் ஆடச்
 சங்கீத மேளம் தாளம் துலங்க
 மங்கள மாக வைபவம் இலங்க
 தேவ முரசடிக்கத் தினமேள வாத்தியம்
 சேவல் கொடியும் சிறப்புடன் இலங்க
 நந்திகே சுவரன் மீது ஏறிய நயமும்
 வந்தனம் செய்ய வானவர் முனிவர்
 எங்கள் பார்வதியும் ஈனும் முன்வர
 ஜங்கரன் முன்வர ஆறுமா முகவன்
 வீர மயிலேறி வெற்றிவேல் எடுத்துச்
 குரன்மேல் ஏவத் துடித்தவன் மடியச்
 சிங்கமுகா சூரன் சிரமது உருளத்
 துங்கக் கயமுகன் குரனும் மாள
 அடலற்ற குலத்தை அறுத்துச் சரித்து
 விடவே ஸாயுதம் வீசிக் கொக்கரித்துத்
 தம்ப மெனும்சயத் தம்பம் நாட்டி
 அன்பர்கள் தம்மை அனுதினம் காத்துத்
 திருப்பரங் குன்றம் சீர்ப்பதி செந்தூர்
 திருவாவி னன்குடி திருவே ரகமும்
 துய்ய பழநி சுப்பிர மணியன்
 மெய்யாய் விளங்கும் விராலி மலைமுதல்
 அண்ணா மலையும் அருள்மேவும் கயிலை
 கண்ணிய மாவூற்று கழுகுமா மலையும்
 முன்னிமை யோர்கள் முனிவர் மனத்திலும்
 நன்னய மாய்ப்பணி நன்பர் மனத்திலும்
 கதிர்காமம் செங்கோடு கதிர்வேங் கடமும்
 பதினா லூலகத்தினிலும் பக்தர் மனத்திலும்
 எங்கும் தானவ னாயிருந்து) அடியார்தம்
 பங்கி லிருந்து பாங்குன் வாழ்க

கேட்ட வரமும் கிருபைப் படியே
 தேட்ட முடன் அருள் சிவகிரி முருகா
 நாட்டு சிவயோகம் நாடிய பொருளும்
 தாட்டிக மாய்ணக்கு) அருள் சண்முகனே
 சரணம் சரணம் சரவண பவழும்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்

பழுதிர்ச்சோலை குருரோன்

ஆறாவது கவசம்

சங்கரன் மகனே சரவண பவனே
 ஐங்கரன் துணைவனே அமர்தம் கோணே
 செங்கண்மால் மருகனே தெய்வானை கேள்வனே
 பங்கயம் போன்ற பன்னிரு கண்ணனே
 பழநிமா மலையுறும் பன்னிரு காத்தானே
 அழகுவேல் ஏத்தும் ஜயனே சரணம்
 சரவண பவனே சட்கோணத் துள்ளுறை
 அரனாருள் சுதனே அய்யனே சரணம்
 சயிலொளி பவனே சடாட்சரத் தோனே
 மயில்வாகனனே வள்ளலே சரணம்
 திரிபுர பவனே தேவசே னாபதி
 குறமகள் மகிழும் குமரனே சரணம்
 திகழோளி பவனே சேவந் கொடியாய்
 தகமா யுதமுடை நாதனே சரணம்
 பரிபுர பவனே பன்னிரு கையனே
 தருணமிவ் வேளை தற்காத் தருளே
 சவ்வும் ரவ்வுமாய்த் தானே யாகி
 வவ்வும் ணவ்வுமாய் விளங்கிய குகனே
 பவ்வும் ணவ்வும் பழுதிர்ச்சோலையில்
 தவ்விய ஆடும் சரவண பவனே
 குஞ்சரி வள்ளியைக் குலாவி மகிழ்வோய்
 தஞ்சமென் றுன்னைச் சரணம் அடைந்தேன்.
 கொஞ்சிய உமையுடன் குழவியாய் சென்றங்கு)
 அஞ்சலி செய்தவள் அமுதம் உண்டு
 கார்த்திகை மாதர் கனமார்(பு) அமுதமும்
 பூர்த்தியாய் உண்ட புனிதனே குகனே
 நவமைந்தர் சிவனால் நலமுடன் உதிக்கத்
 தவழுடைய வீரவாகுவோ(டு) ஒன்பதுன்

தமபிமா ராகத் தானையைக் கொண்ட
 சம்பிர தாயா சன்முக வேலா
 நவவீரர் தம்முடன் நவகோடி வீரரும்
 கவனமாய் உருத்திரன் அளித்தே களித்துப்
 பேதம் இல்லாமல் பிரமனைக் குருவாய்
 ஓதிடச் செய்ய உடன்அவ் வேதனை
 ஓமெனும் பிரணவத் துண்மைநீ கேட்கத்
 தாமே யோசித்த சதுர்முகன் தன்னை
 அமர்கள் எல்லாம் அதிசயப்படவே
 மமதையாய் அயனை வன்சிறை யிட்டாய்
 விமலனும் கேட்க வேகம தாக
 உமையுடன் வந்தினி துவந்து புரிந்து
 அயனைச் சிறைவிடென்று) அன்பாய் உரைத்த
 நயமுடன் விடுத்த ஞானபண்டிதனே
 திருமால் அயன்சிவன் சேர்ந்து மூவரும்
 கெளரி லட்சுமி கலைமகஞ்ஞனே
 அறுவரோர் அம்சமாம் அரக்கரை வெல்ல
 அறுமுகத்துடன் அவதரித்தோனே
 சிங்க முகாகரன் சேர்ந்த கயமுகன்
 பங்கமே செய்யும் பானு கோபனும்
 குரனோ டொத்த துட்டர்க கோடு
 கோரமே செய்யும் கொடியராக் கதரை
 வேருடன் கொல்லி விண்ணவர் துன்பம்
 ஆற்றிடச் செய்தவ வமர்கள் தமக்குச்
 சேனாபதியாய்த் தெய்வீக பட்டமும்
 தானாய்ப் பெற்ற தாட்டிகப் பெருமானே
 திருப்பரங் குன்றம் செந்தூர் முதலாய்ச்
 சிறப்புறு பழநி திருவே ரகமுதல்
 எண்ணிலாத் தலங்களில் இருந்தாடும் குகனே
 விண்ணவர் ஏத்தும் விநோத பாதனே
 அன்பர்கள் துன்பம் அகற்றியாள் பவனே
 தஞ்சமென்று) ஓதினார் சமயம் அறிந்தங்கு)
 இன்பம் கொடுக்கும் ஏழைபங்காளா
 கும்பமா முனிக்கு குரு தேசிகனே
 தேன்பொழி பழநித் தேவ குமார
 கண்பார்த்து) எனையாள் கார்த்திகேயா என்
 கஷ்டநிஷ்டுரம் கவலைகள் மாற்றி
 அஷ்டலட்சுமிவாழ் அருளொனக்கு) உதவி

இட்டமாய் என்முன் னிருந்து விளையாடத்
திட்டமாய் எனக்கருள் செய்வாய் குகனே
அருணகிரிதனக்கு அருளிய தமிழ்போல்
கருணையால் எனக்கு கடாட்சித் தருள்வாய்
தேவராஜன் செப்பிய கவசம்

பூவல்யத்தோர் புகழ்ந்து கொண்டாட
சஷ்டி கவசம் தான்செபிப் போரைச்
சிட்டராய்க் காத்தருள் சிவகிரி வேலா
வந்தென் நாவில் மகிழ்வுடன் இருந்து
சந்தத் தமிழ்த் திறம் தந்தருள் வோனே
சரணம் சரணம் சரவண பவழம்
சரணம் சரணம் தமிழ்தரும் அரனே
சரணம் சரணம் சங்கரன் சுதனே
சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்

(ஆறுகவசங்களும் முற்றுப்பெற்றன.)

தஞ்சௌரைவை

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்

சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வள்தடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்

மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மி விம்மி மெய்மறந்து

போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டங்கண்
ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னே யென்னே
ஈதே எந் தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய்.

1

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல் நாம்

பேசும்போ தெப்போதிப் தில்போதார் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிமையாய் நேரிமையீர்

சீசீ இவையுஞ் சிலவோ விளையாடி
ஏசம் இடமீதோ விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்

கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளும்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்

ஈசனார்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோர் எம்பாவாய்.

2

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்

அத்தன் ஆனந்தன் அமுதனென் றள்ளுறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்

பத்துடையீர் ஈசன் பழாடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
எத்தோநின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ
சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நம்சிவனை

இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோர் எம்பாவாய். 3

ஒண்ணித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ

வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ
எண்ணிக்கொ டுள்ளவர் சொல்லுகோம் அவ்வளவும்

கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்

கண்ணுக் கிளியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
உள்ளெனக்கு நின்றுருக யாம்மாட்டோம் நீயேவந்து

எண்ணிக் குறையில் துயிலேலோர் எம்பாவாய். 4

மாலறியா நான்முகனும் காணா மலையினைநாம்

போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
பாலு தேன்வாய்ப் பாடிற் கடைதிறவாய்

ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டும்

சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனேயென்று
ஒலம் இடினும் உணரா உணராய்கான்

ஏலக் குழலி பரிசேலோர் எம்பாவாய். 5

மானேந் நென்னலை நாளைவந் துங்களை

நானே எழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ

வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்

வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
ஊனே உருகாய் உனக்கே உறுமெமக்கும்

ஏனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலோர் எம்பாவாய். 6

அன்னே இவையுஞ் சிலவோ பலஅமர்
 உன்னற் கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
 சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
 தொன்னான் னாமுன்னந் தீசேர் மெழுகொப்பாய் .
 என்னானை என்னரையன் இன்னமுதென் நெல்லோரும்
 சொன்னேங்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னந் துயிலுதியோ
 வன்னெங்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
 என்னே துயிலின் பரிசேலோர் எம்பாவாய். 7

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்
 எழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
 கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
 கேழில் விழுப்பொருட்கள் பாடனோம் கேட்டிலையோ
 வாழிச் தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
 ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாறோ
 ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
 ஏழைபங் காளனையே பாடேலோ எம்பாவாய். 8

முன்னைப் பழும்பொருட்கும் முன்னைப் பழும்பொருளே
 பின்னைப் புதுமைக்கும் பேத்துமப் பெற்றியனே
 உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவுன் சீரடியோம்
 உன்னடியார்தாள் பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
 அன்னவரே எங்கணவ ராவார் அவருகந்து
 சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
 இன்ன வகையே யெமக் கெங்கோன் நல்குதியேல்
 என்ன குறையு மிலோ மேலோர் எம்பாவாய். 9

பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
 போதோர் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள்முடிவே
 பேதை ஒருபால் திறுமேனி ஒன்றல்லன்
 வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணுந் துதித்தாலும்
 ஒது உலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்
 கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற் பிணாப்பிள்ளைகாள்
 ஏதவனூர் ஏதவன்பேர் ஆருந்றார் ஆரயலார்
 ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோ எம்பாவாய். 10

மெய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முனே ரென்னக்
 கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
 ஜயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்கா கரண் ஆரமல்போல்
 செய்யாவென் ணீறாடி செல்வா சிறுமருங்குல்
 மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
 ஜயாநீ ஆட்கொண் டருஞும் விளையாட்டின்
 உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
 எய்யாமற்காப்பாய் எமையேலோர் எம்பாவாய். 11

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடுந்
 தீர்த்தன்நந் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடுங்
 கூத்தனிவ் வானுங் குவலயமும் எல்லாமுங்
 காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்க்கலைகள்
 ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
 புத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி இருஞ்சனைநீ ராடேலோர் எம்பாவாய். 12

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
 அங்கங் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
 தங்கண் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்
 எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
 பொங்கு மடுவிற் புகப் பாய்ந்து நம்
 சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கச் குடையும் புனல்பொங்கப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய். 13

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கனலாடக்
 கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
 சீதப் புனலாடிச் சிற்றும் பலம்பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்
 சோதி திறம்பாடிச் குழ்கொன்றைத் தார்பாடி
 ஆதி திறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்
 பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
 பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோர் எம்பாவாய். 14

ஓரோருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
 சீரோருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிகூர
 நீரோருகால் ஒவா நெடுந்தாரை கண்பனிப்பப்
 பாரோருகால் வந்தனையாள் விண்ணேரைத்தான்பணியாள்
 பேரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆழாறும்
 ஆரோருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தர்தாள்
 வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயார் நாம்பாடி
 ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய். 15

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள்
 என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
 மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
 பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
 என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
 தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
 முன்னி அவள் நமக்கு முன்கரக்கும் இன்னருளே
 என்னப் பொழியாய் மழையேலோர் எம்பாவாய். 16

செங்க ணவன்பால் திசைசமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
 எங்கும் இலாததோர் இன்பம் நம் பாலதாக்
 கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
 இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
 செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனை
 அங்கன் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
 நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்
 பங்கயப் பூம்புலன் பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய். 17

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
 விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகை வீற்றநாற்போல்
 கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
 தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்
 பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொசோர்
 விண்ணாகி மண்ணாகி யித்தனையும் வேறாகித்
 கண்ணா ரமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
 பெண்ணேயிப் பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலார் எம்பாவாய். 18

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலமென்று

அங்கப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் அச்சத்தால்
எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் ரைப்போன்

எங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லாதோள் சேரற்க
எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க

கங்குல் பகலெங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்

எங்கெழிலென் ஞாயி நேமக்கேலேர் எம்பாவாய்.

19

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்

போற்றி அருளுகநின் அந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் தோற்றுமாம் பொற்பாதம்

போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
போற்றியெல் லாவுனுயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்

போற்றிமால் நான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்
போற்றியாம் உய்யாடு கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்

போற்றியாம் மார்கழிநீ ராடேலோர் எம்பாவாய்.

20

திருவெம்பாவை முற்றிற்று

1ம் பதியு - 1985 (வெளியீடு)

2ம் பதியு - 1993 (சுருக்கிய பதியு)

3ம் பதியு - 2001 (திருத்திய பதியு)

4ம் பதியு - 2014 (திருத்திய பதியு)

5ம் பதியு - 2018 (திருத்திய பதியு)

1வது கும்பாயிலேக தினம் (சித்திரை சுவாதி)

2வது (18.01.1984) ருதிரோற்காரி – கை புனர்பூசம்

3வது (29.08.1997) எ.சுர வருஹம் – ஆவணி புனர்பூசம்

4வது (23.06.2010) விகிர்தி வருஹம் – ஆனி விழாகம்

திருவிளக்கிடுதல்

திருக்கோயில்களில் திருவிளக்கிடுதல், கிருகலஷ்மியில் (அதாவது வீட்டில்) தீபலஷ்மி தினமும் காலை, மாலை ஏற்றி வழிபடுதல் சரியைத் தொழில்களில் மிக விசேஷமுடையன.

நாம் குடியிருக்கும் வீடுகளைத் தினமும் காலை மாலை சுத்தப்படுத்தி அழகுபடுத்தி திருவிளக்கு ஏற்றுவதால் வீட்டினில் இலக்குமி வாசம் செய்கிறார். இதனால் வீடு புனிதமடைகிறது. வீட்டில் இருளகன்று ஒளி வீசுகின்றது. எமது மனதிலும் அஞ்ஞான இருள் அகன்று மெஞ்ஞான ஒளி வீசு ஆரம்பிக்கின்றது. இல்லத்தில் அமைதியான இன்பமான சூழ்நிலையும் நிலவுகிறது. சகலவித சாபங்களும், பாவங்களும் நீக்கிச் சீரும் திருவும் பொழியும் வாழ்வு மலர்கிறது.

ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று. என்ற ஒளவை முதாட்டியின் அமுத வாக்கின்படி எமது இடர் கெடுத்து மங்கள வாழ்வு அருளும் படி ஆலயத்திற்கும் சென்று பேரோளி வடிவினணாகிய பெருமானை வணங்குவதும் அங்கு தீபழுசைகள் கண்குளிரக் காண்பதும் நன்மைகள் பயக்கும்.

இறைவன் எமது பிரார்த்தனைகளை இரங்கி ஏற்று தன்னைத் தினமும் நினைக்கக் கூடிய ஒரு பெருஞ்செல்வத்தையும் தர்ம சிந்தனைகளையும் வளமான வாழ்வையும் உவந்தளிக்கிறான். தீபமேற்றுதல், தீபந்தாங்குதல், தீபத்திற்கு நெய் உதவுதல், திருமுறை ஒதுதல் முதலிய தொண்டுகளைச் செய்தால் கொடிய பாவ வினை நீங்கி இகபரசுகமெல்லாம் எளிதில் கிட்டும்.

திருவிளக்கிடுவதற்கு பக்கெந்ய் மிகவும் உத்தமமானது. அதை பெற இயலாதவர்கள் நல்லெண்ணெய், தேங்காயெண்ணை, இலுப்பைநெய் முதலியவற்றால் விளக்கிடலாம். திருவிளக்கேற்று வதற்கு பஞ்சத்திரி நூலால் அமைந்த திரிகளே உத்தமமானவை. பருத்திநூல், தாமரைநூல், வெள்ளௌருக்கு நூல் இவைகளில் ஏதாகினும் ஒன்றால் திரியமைத்து இடுதல் சிறப்பானது.

தீபத்தை வெள்ளிக்கிழமை தோறும் தேய்த்து சுத்தமாக்கி குங்குமப்பொட்டிட்டு பின் விளக்கு ஏற்ற வேண்டும். மலர் கிடைத்தால் அம்மலரை விளக்கின் பாதத்தில் வைத்தல் வேண்டும். சரமாகத் தொடுத்தால் விளக்கின் மேற்பாகத்தில் அதனை அணியவேண்டும். மலர் கருக்கக்கூடுமாகையால் விளக்கின் முடியில் வைத்தல் கூடாது. ஒரு திரியை மட்டும் ஏற்றுவதானால் தீபஜோதி கிழக்கு முகமாகவே விளங்க வேண்டும். விரும்பின் ஜந்து முகத்திலும் ஜோதியை ஏற்றலாம். இடக்கையால் எந்தவித மங்களாகாரியங்களும் செய்தல் ஆகாது. முடிவில் அன்புக்காணிக்கையாக ஒரு அரிசியைத் தீபத்தின் மேல் தட்டில் வைத்து எப்பொழுதும் என் உள்ளொளி பெருக்க வேண்டும் என்று பிரார்த்தனை செய்து திரியை உள்ளே இழுத்து ஒளியை நெய்யில் மறையச் செய்யவேண்டும். கையால் வீசியும், வாயால் ஊதியும் அணைக்கக்கூடாது.

“ திருவிளக்கிட்டாரை தெய்வம் அறியும் ”
சுபமங்களம்.

தீப ஓர்ச்சல் தேவி

நமது தேசத்தில் திருவிளக்கைத் தேவியாகப்பூசை செய்வது தொன்று தொட்டு உள்ளதொரு வழக்கம் தீப ஒளியில் தேவியை வழிபட்டால் லட்சமி கடாட்சமும் நோயற்ற வாழ்வும் சர்வமங்களங்களும் நமக்கு சர்வமங்களமான தேவி அளிப்பாள் எனவே பிரதிதினம் திருவிளக்கேற்றுவதுடன் வெள்ளிக்கிழமைகளில் குத்துவிளக்கை ஏற்றி ஸ்திரீகள் தனித்தோ ஒன்றுகூடியோ மலர் தூவி அம்பாளின் புகழ் பாடி இத்திருவிளக்குப் பூசையை செய்யலாம்.

“தீப தரிசனம் பாவ விமோசனம்”
“பொங்கும் மங்களம் எங்கும் தங்குக”

இப்பகுதியில் ஆடங்குபவை திருவிளக்குப் பூஜக்குரியவை

**ஏக்கனேஸ்வரர் அர்ச்சனை
த்யானம்**

முதிக வாகன மோதக ஹஸ்தக
சாமர கர்ணா விளம்பித குத்ரா
வாமன ரூபா மஹேஸ்வர புதர
விக்ன விநாயக பாத நமஸ்தே

ஓம் சுமுகாய	நம
ஓம் ஏகதந்தாய	நம
ஓம் கபிலாய	நம
ஓம் ^{தூஷ்} / கர்ணிகாய	நம
ஓம் ஸம்போதராய	நம
ஓம் விகடாய	நம
ஓம் விக்னராஜாய	நம
ஓம் விநாயகாய	நம
ஓம் தூமகேதுவே	நம
ஓம் கணாத்யக்ஷய	நம
ஓம் பாலசந்திராய	நம
ஓம் கஜானனாய	நம
ஓம் வக்ரதுண்டாய	நம
ஓம் குர்ப்பகர்ணாய	நம
ஓம் ஹேரம்பாய	நம
ஓம் ஸ்கந்தபூர்வஜாய	நம

ஈர்க்கை அர்ச்சனை

1.	ஓம் தேவ்யை	நம :
2.	ஓம் துர்க்காயை	நம :
3.	ஓம் நாராயணவரப்பிரியை	நம :
4.	ஓம் நந்தகோப குலஜாதாயை	நம :
5.	ஓம் மங்கல்யாயை	நம :
6.	ஓம் சிவாயை	நம :
7.	ஓம் கிருஷ்ணயை	நம :
8.	ஓம் குமாரின்யை	நம :
9.	ஓம் ப்ரம்மசாரின்யை	நம :
10.	ஓம் மஹா சக்தி தாரின்யை	நம :
11.	ஓம் திரைலோக்ய ரக்ஷின்யை	நம :
12.	ஓம் மஹிஷாஸுர நாஸின்யை	நம :
13.	ஓம் ப்ரசன்னாயை	நம :
14.	ஓம் காள்யை	நம :
15.	ஓம் மஹாகான்யை	நம :
16.	ஓம் கீர்த்யை	நம :
17.	ஓம் ஶ்ரீயை	நம :
18.	ஓம் சித்யை	நம :
19.	ஓம் வித்யாயை	நம :
20.	ஓம் மோஹ நாஸின்யை	நம :
21.	ஓம் வியாதிநா ~~ா~~ ன்மை / ஸி	நம :
22.	ஓம் பயநாஸின்யை	நம :
23.	ஓம் மஹேஸ்வர்யை	நம :
24.	ஓம் மஹா மாயாயை	நம :
25.	ஓம் மஹா பலாயை	நம :
26.	ஓம் ஹேமா வத்யை	நம :
27.	ஓம் பாப நாஸின்யை	நம :
28.	ஓம் நித்யாயை	நம :
29.	ஓம் நிர்மலாயை	நம :
30.	ஓம் குலின்யை	நம :
31.	ஓம் ஸ்வதாயை	நம :
32.	ஓம் ஸ்வகாயை	நம :
33.	ஓம் சாம்பவீயை	நம :
34.	ஓம் சங்கர்யை	நம :
35.	ஓம் சர்வகார்ய சித்திப்ரதாயிகாயை	நம :
36.	ஓம் பிரம்மவிஷ்ணுசிவாத்மிகாயை	நம :

நீலக்குறி இக்ரோதீதர

அர்சனை

1. ஓம் ப்ரக்கருத்யை நம:	29. ஓம் க்ரோத - ஸம்பவாயை
2. ஓம் விக்ருத்யை நம:	நம:
3. ஓம் வித்யாயை நம:	30. ஓம் அனுக்ரஹ - ப்ரதாயை
4. ஓம் ஸர்வ பூத -ஹித -	நம:
ப்ரதாயை நம:	31. ஓம் புத்தயே நம:
5. ஓம் ச்ரத்தாயை நம:	32. ஓம் அனகாயை நம:
6. ஓம் விபூத்யை நம:	33. ஓம் ஹரிவல்லபாயை நம:
7. ஓம் ஸூரப்யை நம:	34. ஓம் அசோகாயை நம:
8. ஓம் பரமாத்மிகாயை நம:	35. ஓம் அம்ருதாயை நம:
9. ஓம் வாசே நம:	36. ஓம் தீப்தாயை நம:
10. ஓம் பத்மாலயாயை நம:	37. ஓம் லோகசோக- விநாசிந்யை
11. ஓம் பத்மாயை நம:	நம:
12. ஓம் சுசயே நம:	38. ஓம் தர்மநிலயாயை நம:
13. ஓம் ஸ்வாஹாயை நம:	39. ஓம் கருணாயை நம:
14. ஓம் ஸ்வதாயை நம:	40. ஓம் லோகமாத்ரே நம:
15. ஓம் ஸ்வதாயை நம:	41. ஓம் பத்மப்பிரியாயை நம:
16. ஓம் தன்யாயை நம:	42. ஓம் பத்மஹஸ்தாயை நம:
17. ஓம் ஹரிரண்மய்யை நம:	43. ஓம் பத்மாக்ஷ்யை நம:
18. ஓம் ஸ்வத்யை நம:	44. ஓம் பத்மஸாந்தர்யை நம:
19. ஓம் நித்யபுஷ்டாயை நம:	45. ஓம் பத்மோத்பவாயை நம:
20. ஓம் விபாவர்யை நம:	46. ஓம் பத்ம முக்யை நம:
21. ஓம் அதித்யை நம:	47. ஓம் பத்மநாப ப்ரியாயை நம:
22. ஓம் தீத்யை நம:	48. ஓம் ரமாயை நம:
23. ஓம் தீப்தாயை நம:	49. ஓம் பத்மமாலா தராயை நம:
24. ஓம் வஸ்தாயை நம:	50. ஓம் தேவ்யை நம:
25. ஓம் வஸ்தாரிண்யை நம:	51. ஓம் பத்மின்யை நம:
26. ஓம் கமலாயை நம:	52. ஓம் பத்மகந்தின்யை நம:
27. ஓம் காந்தாயை நம:	53. ஓம் புண்யகந்தாயை நம:
28. ஓம் காமாஷ்யை நம:	54. ஓம் ஸ்வப்ரஸந்நாயை நம:

55. ஓம் ப்ரஸாதாபிமுக்யை நம: 84. ஓம் ஹேம மாலின்யை நம:
 56. ஓம் ப்ரபாயை நம: 85. ஓம் தனதான்ய கர்யை நம:
 57. ஓம் சந்தர் வதனாயை நம: 86. ஓம் ஸித்தயே நம:
 58. ஓம் சந்த்ராயை நம: 87. ஓம் ஸ்த்ரைண ஸெளம்யாயை
 59. ஓம் சந்த்ரஸஹோதரயை நம:
 60. ஓம் சதுர்ப்புஜாயை நம:
 61. ஓம் சந்தர் ரூபாயை நம:
 62. ஓம் இந்திராயை நம:
 63. ஓம் இந்து சீதலாயை நம:
 64. ஓம் ஆஹ்லாத ஐனன்யை நம:
 65. ஓம் புஷ்டயை நம:
 66. ஓம் சிவாயை நம:
 67. ஓம் சிவகர்யை நம:
 68. ஓம் ஸத்யை நம:
 69. ஓம் விமலாயை நம:
 70. ஓம் விச்வஜனன்யை நம:
 71. ஓம் துஷ்டயை நம:
 72. ஓம் தாரித்ரய நாசின்யை நம:
 73. ஓம் ப்ரீதி புஷ்கரின்யை நம
 74. ஓம் சாந்தாயை நம:
 75. ஓம் சுக்லமால்யாம்பராயை நம:
 76. ஓம் ச்ரியை நம:
 77. ஓம் பாஸ்கர்யை நம:
 78. ஓம் பில்வதிலயாயை நம:
 79. ஓம் வராரோஹாயை நம:
 80. ஓம் யசஸ்வின்யை நம:
 81. ஓம் வஸங்தராயை நம:
 82. ஓம் உதாராங்காயை நம:
 83. ஓம் ஹரின்யை நம:
84. ஓம் ஹேம மாலின்யை நம:
 85. ஓம் தனதான்ய கர்யை நம:
 86. ஓம் ஸித்தயே நம:
 87. ஓம் ஸ்த்ரைண ஸெளம்யாயை நம:
 88. ஓம் சுப ப்ரதாயை நம:
 89. ஓம் ந்ரூப வேச்ம கதாநந்தயை நம:
 90. ஓம் வரலக்ஷ்மியை நம:
 91. ஓம் சுபாயை நம:
 92. ஓம் சுபாயை நம:
 93. ஓம் ஹரிண்ய ப்ராகாராயை நம:
 94. ஓம் ஸமுத்ர தனயாயை நம:
 95. ஓம் ஜயாயை நம:
 96. ஓம் மங்களா தேவ்யை நம:
 97. ஓம் விஷ்ணு - வகூஸ்தலஸ்த்திதாயை நம:
 98. ஓம் விஷ்ணு பத்தின்யை நம:
 99. ஓம் ப்ரஸந்நாஷ்யை நம:
 100. ஓம் நாராயண ஸமாச்சிதாயை நம:
 101. ஓம் தாரித்ரய த்வம்ஸியை நம:
 102. ஓம் தேவ்யை நம:
 103. ஓம் ஸர்வவோபத்ரவ-வாரின்யை நம:
 104. ஓம் நவதுர்க்காயை நம:
 105. ஓம் மகாகாள்யை நம:
 106. ஓம் த்ரிகால ஜ்ஞான ஸம்பன்னாயை நம:
 107. ஓம் புவனேச்வர்யை நம
 108. ஓம் ப்ரஹ்ம விஷ்ணு சிவாத்மிகாயை நம:

சரஸ்வதி அரிச்சனை

1.	ஓம் ஸரஸ்வத்யை	நம :
2.	ஓம் மஹா பத்ராயை	நம :
3.	ஓம் மஹா மாயாயை	நம :
4.	ஓம் வரப் ப்ரதாயை	நம :
5.	ஓம் ஶ்ரீப்ரதாயை	நம :
6.	ஓம் பத்ம நிலயை	நம :
7.	ஓம் பத்மாக்ஷயை	நம :
8.	ஓம் புஸ்தகப் ப்ருதே	நம :
9.	ஓம் ரமாயை	நம :
10.	ஓம் பராயை	நம :
11.	ஓம் மாலின்யை	நம :
12.	ஓம் விமலாயை	நம :
13.	ஓம் விஸ்வாயை	நம :
14.	ஓம் வைஷ்ணவ்யை	நம :
15.	ஓம் சந்திரிகாயை	நம :
16.	ஓம் சந்திரவதநாயை	நம :
17.	ஓம் சந்திரலோக விபூஷிதாயை	நம :
18.	ஓம் ஸாவித்திரியை	நம :
19.	ஓம் தேவ்யை	நம :
20.	ஓம் திவ்யயாலங்கார பூஷிதாயை	நம :
21.	ஓம் வாக்தேவ்யை	நம :
22.	ஓம் வஸா தாயை	நம :
23.	ஓம் பாரத்யை	நம :
24.	ஓம் பாமாயை	நம :
25.	ஓம் கோவிந்தாயை	நம :
26.	ஓம் கோமத்யை	நம :
27.	ஓம் சுபத்திராயை	நம :
28.	ஓம் ஸாஸ்திரரூபின்யை	நம :
29.	ஓம் செளம்யாயை	நம :
30.	ஓம் வாராஹ்யை	நம :
31.	ஓம் சித்ரமால்ய விபூஷிதாயை	நம :
32.	ஓம் காந்தாயை	நம :
33.	ஓம் காமப்பிரதாயை	நம :
34.	ஓம் நிரஞ்சனயை	நம :
35.	ஓம் சாரதாயை	நம :
36.	ஓம் பிரம்மவிஷ்ணு சிவாத்மிகாயை	நம :

திருவிளக்குப் பூசை வழிபாடு அரிச்சனை

ஓம் சிவாயை	நம :
ஓம் சிவசக்தியே	நம :
ஓம் இச்சா சக்தியே	நம :
ஓம் க்ரியா சக்தியே	நம :
ஓம் சொரண சொரூபியே	நம :
ஓம் ஜோதி லட்சுமியே	நம :
ஓம் தீப லட்சுமியே	நம :
ஓம் மகாலட்சுமியே	நம :
ஓம் தனலட்சுமியே	நம :
ஓம் தான்ய லட்சுமியே	நம :
ஓம் தெர்ய லட்சுமியே	நம :
ஓம் வீரலட்சுமியே	நம :
ஓம் விஜய லட்சுமியே	நம :
ஓம் வித்யா லட்சுமியே	நம :
ஓம் ஜெய லட்சுமியே	நம :
ஓம் வர லட்சுமியே	நம :
ஓம் கஜ லட்சுமியே	நம :
ஓம் காமவல்லியே	நம :
ஓம் காமாக்ஷி சுந்தரியே	நம :
ஓம் சுப லட்சுமியே	நம :
ஓம் இராஜ லட்சுமியே	நம :
ஓம் கிரக லட்சுமியே	நம :
ஓம் சித்த லட்சுமியே	நம :
ஓம் சீதா லட்சுமியே	நம :
ஓம் திரிபுர லட்சுமியே	நம :
ஓம் சர்வ மங்கள் காரண்யே	நம :
ஓம் சர்வதுக்க நிவாரண்யே	நம :
ஓம் சர்வாங்க சுந்தரியே	நம :
ஓம் சௌபாக்கிய லட்சுமியே	நம :
ஓம் நவக்கிரக நாயகியே	நம :
ஓம் அண்ட நாயகியே	நம :
ஓம் அலங்கார நாயகியே	நம :
ஓம் ஆனந்த சொரூபியே	நம :
ஓம் அகிலாண்ட நாயகியே	நம :
ஓம் பிரம்மாண்ட நாயகியே	நம :
ஓம் ஸ்தய சொரூபினியே	நம :

இல்லத்தில் விளக்கு ஏற்றும் பேசு

இல்லக விளக்கது இருள் கெடுப்பது
 சொல்லக விளக்கது சோதி யுள்ளது
 பல்லக விளக்கது பலருங் காண்பது
 நல்லக விளக்கது நமச்சி வாயவே.

திருவிளக்கு

1. பொன்னும் மெய்ப்பொருஞும் தருவாய்	போற்றி
2. போகமும் திருவும் புனர்ப்பாய்	போற்றி
3. முற்றவ வொளியாய் மிளிர்ந்தவாய்	போற்றி
4. முவலகும் மறைந்திருந்தாய்	போற்றி
5. வரம்பிலின்பமாய் வளர்ந்திருந்தாய்	போற்றி
6. இயற்கை அறிவொளியானாய்	போற்றி
7. ஈரேழுலகும் ஈன்றாய்	போற்றி
8. பிறர் வயமாகப் பெரியோய்	போற்றி
9. பேரின்பப் பெருக்காய் பொலிந்தோய்	போற்றி
10. பேரருட் கடலாம் பொருளே	போற்றி
11. முடிவி லாற்றல் உடையாய்	போற்றி
12. முவல குந்தோழ முத்தோய்	போற்றி
13. அளவிலாச் செல்வம் தருவாய்	போற்றி
14. ஆனந்த அறிவொளி விளக்கே	போற்றி
15. ஓம் எனும் பொருளாய் உள்ளோய்	போற்றி
16. இருள் கெடுத்து இன்பமருள் எந்தாய்	போற்றி
17. மங்கள நாயகி மாமணி	போற்றி
18. வளமை நல்கும் வல்லியே	போற்றி
19. அறும் வளர்நாயகி அம்மையே	போற்றி
20. மின்ஒளி யம்மையாம் விளக்கே	போற்றி
21. மண்ஒளிப் பிழம்பாய் விளக்கே	போற்றி
22. தையல் நாயகித் தாயே	போற்றி
23. தொண்டர் அகத்தமர் தூமணி	போற்றி
24. முக்கட் சுடரின் முதல்வி	போற்றி
25. ஒளிக்குள் ஒளியாய் உயர்வாய்	போற்றி

26. குடாமணியே சுடரோளி	போற்றி
27. இருள் ஒழித்து இன்பம் ஈவோய்	போற்றி
28. அருள் பொழிந்து எம்மை ஆழ்வாய்	போற்றி
29. அறிவினுக்கு அறிவாய் ஆனாய்	போற்றி
30. இல்லற விளக்காம் இறைவி	போற்றி
31. சுடரே விளக்காம் தூயாய்	போற்றி
32. இடரைக்களையும் இயல்பினாய்	போற்றி
33. ப்ரிசுடராய் நின்ற இறைவி	போற்றி
34. ஞானச்சுடர்விளக்காய் நின்றாய்	போற்றி
35. அருமறைப் பொருளாம் ஆதி	போற்றி
36. தூண்டு சுடரனைய சோதி	போற்றி

குங்கும பஞ்சதசி

குங்கும மாவது குறைகளைத் தீர்ப்பது
 குங்கும மாவது குடியினைக் காப்பது
 குங்கும மாவது குணமது அளிப்பது
 குங்கும மாவது கொல்வினை தீர்ப்பது

விதிதனை வெல்வது விமலையின் குங்குமம்
 நிதிகளை ஈவது நிமலையின் குங்குமம்
 பதிதனைக் காப்பது பதிவிரதை குங்குமம்
 கதிகளை ஆள்வதும் குங்கும மாமே

தஞ்சமென் ரோரைத் தடுத்தாண்டு கொள்வதும்
 பஞ்சமா பாதகம் பரிந்துமே தீர்ப்பதும்
 அஞ்சின பேருக்கு அபய மளிப்பதும்
 காஞ்சி காமாஷியின் குங்கும மாமே

நற்பத மீவது நாரணிக் குங்குமம்
 பொற்பினை யீவது பூரணிக் குங்குமம்
 சிற்பர மாவது ஸ்ரீசக்ர குங்குமம்
 கற்பினைக் காப்பதும் குங்கும மாமே.

செஞ்சுடர் போன்றது சீரான குங்குமம்
கொஞ்சம் அழகைக் கொடுப்பதும் குங்குமம்
ஜந்து புலன்களை அடக்கி யருள்வதும்
காசி விசாலாழியின் குங்கும மாமே.

நோயினைத் தீர்ப்பதும் நுண்ணறி வீவதும்
பேயினைத் தீர்ப்பதும் பெரும்புக ழீவதும்
சேயினைக் காப்பதும் செல்வம் தருவதும்
தாயினை அருச்சித்த குங்கும மாமே.

சக்தி கொடுப்பதும் சத்தியம் காப்பதும்
பக்தி அளிப்பதும் பரகதி யீவதும்
முக்தி கொடுப்பதும் மும்மலம் தீர்ப்பதும்
சித்தி தருவதும் குங்கும மாமே.

நெஞ்சிற் கவலைகள் நீக்கி யருள்வதும்
செஞ்சொற் கவிபாடும் சீரினை யீவதும்
வஞ்சப் பகைவரை வாட்டி யருள்வதும்
மதுரைமீ னாழியின் குங்கும மாமே.

சிவசிவ என்றுமே திருநீ றணிந்தபின்
கவனமாக மேலோருந் தரித்துக் களிப்பதும்
சிவகாமி யேயெனச் சிந்தித் தணிவதும்
பலவினை தீர்ப்பதும் குங்கும மாமே.

எவையெவை கருதிடின் அவையை யீவதும்
நவவகை சக்தியின் நலனைக் கொடுப்பதும்
குவிசெய் கரத்துடன் கும்பிட்ட பேருக்குக்
குவிநிதி யீவதும் குங்கும மாமே.

அஷ்ட லெட்சுமி அருள்தந் தளிப்பதும்
இஷ்டங்க ஸீவதும் ஈடற்ற குங்குமம்
கஷ்டம் தவிர்த்தெனைக் காத்தருள் செய்வதும்
அஷ்டாரீ சக்கர குங்கும மாமே.

குஷ்டம் முதலான மகாரோகந் தீர்ப்பதும்
நஷ்டம் வராதொரு நலனைக் கொடுப்பதும்
எட்டி ரண்டோர் அறிவித்தோர் வீடினைக்
கிட்டவே செய்வதும் குங்கும மாமே.

பட்ட காலிலே படுமெனக் கஷ்டங்கள்
விட்டி டாமலே வந்தெழை வாட்டினும்
பட்டான பார்வதி பாதம் பணிந்தே
கிட்டார் இடர்தவிர்த்த குங்கும மாமே.

சிந்தனைச் சுத்தி செய்வதற் கரியதோர்
எதுவும் தெரியாத ஏமாந்த மாந்தரே
நித்தம் மொழுமன்னை குங்குமம் தன்னை
நித்தியம் தரித்துமே மேன்மையடைவீர்.

மிஞ்சும் அழகுடன் குங்குமந்தன்னை
செஞ்சுடர் ஆடுமோர் ஸ்ரீசக்கரம் ஈஸ்வரியின்
கஞ்ச மலர்முகம் தன்னில் திகழ்வதும்
பஞ்ச நிதிதரும் குங்கும மாமே.

தீபலசுற்று திருவளக்கு வழிபாடு

ஊன் ஆனாய் உயிர் ஆனாய்
உயிரில் ஊறும் உணர்வானாய்
வான் ஆதி ஜம் பூத
வகை எல்லாம் நீ ஆனாய்
தேன் ஆரும் மலர்க் கொன்றைச்
சிவம் என்னும் பொருள் ஆனாய்
நான் ஆனாய் உயிர்க்கு உயிரே
ஞானப் பேரோளி உமையே.

அகவல்

விளக்கே திருவிளக்கே வேந்தன் உடற்பிறப்பே
சோதி மணிவிளக்கே சீதேவி பொன்மணியே
அந்தி விளக்கே அலங்கார நாயகியே
காந்தி விளக்கே காமாழித் தாயாரே
பசும் பொன் விளக்கு வைத்துப் பஞ்சுத் திரிபோட்டுக்
குளம்போலே எண்ணெய் விட்டுக் கோலமுடன் ஏற்றிவைத்தேன்
ஏற்றினேன் நெய்விளக்கு எந்தன் குடிவிளங்க
வைத்தேன் திருவிளக்கு மாளிகையும் தான் விளங்க
மாளிகையில் சோதியுள்ள மாதாவைக் கண்டுகொன்டேன்
மாங்கல்யப் பிச்சையுடன் மழிப்பிச்சை தாரும் அம்மா
சந்தானப் பிச்சையுடன் தனங்களும் தாரும் அம்மா
பெட்டி நிறையப் பூஷணங்கள் தாரும் அம்மா
பட்டி நிறையப் பால்பசுவைத் தாரும் அம்மா
கொட்டகை நிறையக் குதிரைகளைத் தாரும் அம்மா
புகழுடம்பைத் தாரும் அம்மா பக்கத்தில் நில்லுமம்மா
அல்லும் பகலும் அருகினிலே நில்லுமம்மா.

நமஸ்காரம்

சேவித் தெழுந்திருந்தேன் தேவி வடிவங்கண்டேன்
வச்சிரக் கிரீடங் கண்டேன் வைடுர்ய மேனிகண்டேன்
கோலக் கொண்டைகண்டேன் குளிர்ப்பசை மாலைகண்டேன்
சவுரி முடிகண்டேன் தாழைமடல் சூடுக்கண்டேன்
பின்ன ஸழகுகண்டேன் பிறைபோல் நெற்றி கண்டேன்
சாந்துடன் நெற்றி கண்டேன் தாயார் வடிவங் கண்டேன்
கமலத் திருமுகத்தில் கஸ்தாரிப் பொட்டுக் கண்டேன்
மார்பில் பதக்கம் மின்னமாலை யசையக்கண்டேன்
கைவளையல் கலகலென ஒலிக்க கணையாழி மின்னக்கண்டேன்
தங்க ஓட்டியாணம் தகதகளன ஜோலிக்கக்கண்டேன்
காலிற் சிலம்புகண்டேன் காலாழி பீலிகண்டேன்
மங்கள் நாயகியை மனங்குளிரக் கண்டு கண்டேன்

அன்னையை அருந்துணையை அருகிருந்து காருமம்மா
வந்த வினையகற்றி மகாபாக்கியம் தாருமம்மா
தாயாரும் உன்றன் தாளடியில் சரணம் என்றேன்
மாதாவே யுன்றன் மலரடியில் நான் பணிந்தேன்.

நமஸ்காரம்

இந்த அகவலைப் பாடி முடிந்தபின்பு நமஸ்காரம் செய்தல் வேண்டும். அதன் பின் தீபலக்ஞமியிடமிருந்து வேண்டிய வரங்களைத் தரும்படி மேலும் விண்ணப்பம் செய்தல் வேண்டும்.

ஸ்ரவ மங்கள மாங்கல்யே
சிவே ஸர்வார்த்த ஸாதகே
சரண்யே திரியம்பகே தேவி
நாராயணீ நமோஸ்துதே
சுபம்

மங்களம்

சங்கராய சங்கராய சங்கராய மங்களம்
சங்கரி மனோகராய சாஸ்வதாய மங்களம்
குருவராய மங்களம் தத்தாத்ரேய மங்களம்
கஜானனாய மங்களம் ஷடானண்ய மங்களம்
ரகுவராய மங்களம் வேணுகிருஷ்ண மங்களம்
சீதாராம மங்களம் ராதாக்கிருஷ்ண மங்களம்
அன்னை அன்னை அன்னை அன்பினுக்கும் மங்களம்

ஆதி சக்தி அம்பிகைக்கு அனந்த கோடி மங்களம்
என்னுள்ளே விளங்கும் எங்கள் ஈஸ்வரிக்கு மங்களம்
இச்சையாவும் முற்றுவிக்கும் சித் சிவைக்கு மங்களம்
நாம கீர்த்தனம் பரந்து நானிலம் செழிக்கவும்
வேறிடாத இன்பம் பொங்கி வீடெலாம் விளங்கவும்
ஞான தீபமேற்றி என்றும் நாமகீதம் பாடுவோம்
தர்மசக்தி வாழ்கவென்று சந்ததம் கொண்டாடுவோம்

மயங்கவைக்கும் மலர்களின் அர்ச்சனை பாமாலை

1. ரோஜாப் பூகொண்டு வந்தே - எங்கள் ராஜேஸ்வரியைப்பூசை செய்தால் தேசாதிதேசம் மெச்சும் ஒரு ராஜாபோல் வாழச்செய்வாள்
2. மூல்லைப்பூ கொண்டுவந்தே - எங்கள் மோகனாங்கியைப்பூசை செய்தால் இல்லை என்று செல்லாமலே அவள் அள்ள அள்ள அளித்திடுவாள்
3. மருக்கொழுந்து கொண்டுவந்தே - எங்கள் மனோன்மனியைப்பூசை செய்தால் திருக்கோலம்கொண்டு அங்கே அவள் தினம்தோறும் வந்திடுவாள்
4. ஜாதிப்பூ கொண்டுவந்தே - எங்கள் ஜோதி அவளைப்பூசை செய்தால் ஒதி உணராவித்தையெல்லாம் தந்து மேதைன்று ஆக்கிடுவாள்
5. தாழம்பூ கொண்டுவந்தே - எங்கள் தாட்சாயனியைப்பூசை செய்தால் வாழாப்பெண்ணை நாதனுடன் அவள் சேர்ந்து வாழ வைத்திடுவாள்
6. மகிழம்பூ கொண்டுவந்தே - எங்கள் மாதங்கியைப் பூசைசெய்தால் மனமாகாதகன்னியர்க்கு திருமணம் அவள் நடத்திவைப்பாள்

7. பத்ரம் பல கொண்டுவந்தே - எங்கள் பகவதியை பூசைசெய்தால் இத்தரைமேல் உள்ளவர்க்கு - அவள் புத்திர பாக்கியம் அளித்திடுவாள்
8. தாமரைப்பூ கொண்டுவந்தே - எங்கள் சியாமளியைப்பூசை செய்தால் தாமதம் செய்யாமலே அவள் தாலிப்பிச்சை தந்திடுவாள்
9. மல்லிகைப்பூ கொண்டுவந்தே - எங்கள் மகேஸ்வரியை பூசைசெய்தால் பில்லி குனியம் ஏவல் எல்லாம் அவள் பின்னாலே ஓடச்செய்திடுவாள்
10. செண்பகப்பூ கொண்டுவந்தே - எங்கள் அம்பிகையைப் பூசைசெய்தால் ஜன்மாந்திர பாவமெல்லாம் அவள் தீர்த்து விலக்கி ஓட்டிடுவாள்
11. பாரிஜாதம் கொண்டுவந்தே - எங்கள் பார்வதியைப் பூசை செய்தால் பாலரூபம் கொண்டுமே அவள் நம் பாவம் எல்லாம் நீக்கிடுவாள்
12. அரளிப்பூ கொண்டுவந்தே - எங்கள் அபிராமியைப் பூசைசெய்தால் அளவில்லாத செல்வத்தை அவள் அகமகிழ அளித்திடுவாள்
13. செம்பரத்தை கொண்டுவந்தே - எங்கள் சண்டிகையை பூசைசெய்தால் தந்திரமாய் நம்கனவில் வந்து அவள் அந்தரங்கம் சொல்லிடுவாள்

14. மாதுளம்பூ கொண்டுவந்தே - எங்கள்
மாதாவை பூசைசெய்தால்
மங்கல வாழ்வு தந்து அவள்
மனம்மகிழி செய்திடுவாள்
15. மருதாணிப்பூ கொண்டுவந்தே - எங்கள்
மீனாட்சியைப் பூசைசெய்தால்
மாறாத மனத்துடனே நம்மை பக்தி
பாடல்களைப் பாடச்செய்திடுவாள்

நவசந்திப் பண்கள்

ஆலயங்களில் மஹோற்சவ காலங்களில் கொடியேற்ற தினமன்றும் கொடி இறக்க தினமன்றும் நவசந்திப் பண்கள் ஒதுவது அனைவரும் அறிந்த ஒன்றாகும். அடியவர்களின் வசதிக்காக ஒதப்பெறும் பண்களும் சில திருமுறைகளும் கீழே தரப்படுகின்றன.

கொடித்தும்பக்தருகில்

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் :

இராகம் : காம்போதி

மடையின் வாளைபாய மாதராத்
குடையும் பொய்கைக் கோலக்காவுளான்
சடையும் பிறையும் சாம்பற் பூச்சாங்கீழ்
உடையும் கொண்ட உருவமென கொலோ

மூஷிகதாளம் - விநாயகர், விருஷ்பதாளம் - சிவன், அம்பாள்

பண் : காந்தாரபஞ்சமம்

இராகம் : கேதாரகளனை

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணை திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழுக்

கற்றுணை பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே.

இடரினும் தளரினும் எனதுறு நோய்
தொடரினும் முனகழல் தொழு தெழுவேன்
கடல்தனி லமுதொடு கலந்த நஞ்சை
மிட்ரினி லடக்கிய வேதியனே
இதுவோ வெமையாளுமா றீவுதொன்றைமக் கில்லையேல்
அதுவோவனதின் னருளாவடுதுறையரனே.

சீம்மதாளம் - அம்பாள்

பண் : நட்டபாடை

இராகம் : கம்பீரநாட்டை

தோடுடைய செவியன் விடையேறியோர் தாவெண்மதி சூழக்
காடுடைய சுடலைப்பொடி பூசியென்னுள்ளங்கவர் கள்வன்
ஏடுடைய மலரான் முனைநாட்பணிந் தேத்தவருள் செய்த
பீடுடைய பிரமாபுர மேவிய பெம்மானிவனன்றே.

நத்தார்படை ஞானம் பசு ஏறிந் தனை கவிழ்வாய்
மத்தம் மதயானை உரிபோர்த்த மணவாளன்
பத்தாகிய தொண்டர் தொழு பாலாவியின் கரைமேல்
செத்தார் எலும்பு அணிவான் திருக்கேத்சரத்தானே!

மயூரதாளம் - முருகன்

பண் : இந்தளம்

இராகம் : மாயாமாளவகெளனை

சடையாய் எனுமால் சரண்டீ எனுமால்
விடையாய் எனுமால் வெருவா விழுமால்
மடையார் குவளை மலரும் மருகல்
உடையாய் தகுமோ கிவள் உள்மெலிவே.

பித்தா பிறைக்குடி பெருமானே யருளாளா
 எத்தான் மறவாதே நினைக்கின்றேன் மனத்துன்னை
 வைத்தாய் பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணைய்நல்லூர் அருட்டுறையுள்
 அத்தாவுனக் காளாய் இனி அல்லே எனலாமே.

கஜதாளம் - ஜயனார்

பண் : தக்கேசி

இராகம் : காம்போதி

வேதம் ஓதி வெண்ணூல் பூண்டு வெள்ளை ஏருதேறிப்
 பூதஞ்சுழுப் பொலிய வருவார் புலியின் உரிதோலார்
 நாதா எனவும் நக்கா எனவும் நம்பா என நின்று
 பாதம் தொழுவார் பாவும் தீர்ப்பார் பழன் நகராரே.
 ஆலம் தான் உகந்து அதுது செய்தானை

ஆதியை அமரர் தொழுது ஏத்தும்

சீலம் தான் பெரிதும் உடையானை

சிந்திப்பார் அவர் சிந்தை உள்ளானை
 ஏலவார் குழலார் உமை நங்கை
 என்றும் ஏத்தி வழிபடப் பெற்ற
 கால காலனை கம் பன் எம்மானைக்
 காணக் கண்ணாடியேன் பெற்றவாரே.

பிரம்மசந்தி

பண் : மேகராகம்

இராகம் - நீலாம்பரி

நீறு சேர்வதோர் மேனியர் நேரிழழு
 கூறு சேர்வதோர் கோலமாய்ப்
 பாறு சேர்தலைக் கையர் பராய்த்துறை
 ஆறு சேர்ச்சடை அண்ணலே.

புலன் ஜந்தும் பொறிகலங்கி நெறி மயங்கி

அறிவழிந்திட்டு ஜம்மேல் உந்தி

அலமந்த போதாக அஞ்சேலென்

றநுள் செய்வான் அமரநாங் கோயில்

வலம் வந்த மடவார் நடமாட

முழுவதிர மழையென் றஞ்சிப்
சிலமந்தி அலமந்து மரமேறி
முகில் பார்க்கும் திருவையாறே.

இந்திர சந்தி - கிழக்கு

பண் : காந்தராம்

இராகம் : நவரோஸ்

கைப்போது மலர்தூவிக் காதலித்து வானோர்கள்
முப்போது முடிசாய்த்துத் தொழுநின்ற முதல்வனை
அப்போது மலர்தூவி ஐம்புலனும் அகத்தடக்கி
எப்போதும் இனியானை என்மனத்தே வைத்தேனே

மந்திரமாவதுநீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்தரமாவது நீறு துதிக்கப்படுவது நீறு
தந்திரமாவது நீறு சமயத்திலுள்ளது நீறு
செந்துவர்வாயுமைபங்கன் றிருவாலவாயான் திருநீறு.

அக்கினி சந்தி - தென்கிழக்கு

பண் : கொல்லி

இராகம் : நவரோஸ்

சலம்புவொடு தூபமற ந்தறியேன்

தமிழோடிசை பாடல் மறந்தறியேன்
நலந்தீங்கினு முன்னை மறந்தறியேன்
உன் நாமம் என் நாவில் மறந்தறியேன்
உலந்தார் தலையிற் பலி கொண்டுழல் வாய்
உடலுள்ளநு சூலை தவிர்த்தருள்வாய்
அலந்தேன் அடியேன் அதிகைக் கெடில
வீராட்டானத் துறை அம்மானே.

மன்னினல்ல வண்ணம் வாழாம் வைகவும்
என்னினல்ல கதிக்கு யாதுமோர் குறைவில்லை
கண்ணினல் ஸஃகதுறுங் கழுமல வளநகர்
பெண்ணினல் லாளாடும் பெருந்தகை இருந்ததே.

இமய சந்தி - தெற்கு

பண் : கெளசிகம்

இராகம் : பைரவி

காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி
ஒதுவார் தமை நன்நெறிக் குய்ப்பது
வேத நான்கினும் மெய்ப் பொருளாவது
நாதன் நாமம் நமச்சிவாயவே.

வாழ்க அந்தணர் வானவர் ஆனினம்
வீழ்க தண்புனல், வேந்தனும் ஓங்குக
ஆழ்கதீயது எல்லாம் அரன் நாமமே
கூழ்க வையகழும் துயர் தீர்க்கவே.

நிருதி சந்தி - தென்மேற்கு

பண் : நட்டபாடை

இராகம் : கம்பீரநாட்டை

நத்தார்படை ஞானம் பசு ஏறிந் தனை கவிழ்வாய்
மத்தம் மதயானை உரிபோர்த்த மணவாளன்
பத்தாகிய தொண்டர் தொழு பாலாவியின் கரைமேல்
செத்தார் எலும்பு அணிவான் திருக்கேத்ச்சரத்தானே!

அங்கழும் வேதமும் ஒதுநாவலர்
அந்தணர் நாளும் அடிபரவ
மாங்குன் மதிதவழ் மாடவீதி
மருகல் நிலாவி யமைந்த சொல்லாய்

சௌங்கயலார் புனற் செல்வமல்கு

சீர்கொள் சௌங்காட்டங் குழியதனுன்

கங்குல் விளங்கெரி ஏந்தியாடும்

கணபதீச் சரம் காழுறவே.

வருண சந்தி - மேற்கு

பண் : சீகாமரம்

இராகம் : நாதநாமக்கிரியை

கள்ளார்ந்த பூங்கொன்றை மதமத்தும் கதிர்மதியம்

உள்ளார்ந்த சடைமுழியைம் பெருமானார் உறையுமிடம்

கள்ளாய சம்பாதி சடாயென்பார் தாமிருவர்

புள்ளானார்க் கரையனிடம் புள்ளிருக்கு வேளுரே.

ஆலந்தானுகந்தமுது செய்தானை யாதியையமர் தொழுதேத்தும்
சீலத்தான் பெரிதும்முடையானைச் சிந்திப்பாரவர் சிந்தையுள்ளானை
ஏலவார் குழலாஞ்சை நாங்கை யென்று மேத்தி வழிபடப் பெற்ற
காலகாலனைக்கம் பனம்பானைக் காணக் கண்ணாடியேன் பெற்றவாரே.

வாயு சந்தி - வடமேற்கு

பண் : தக்கேசி

இராகம் : மகுடராகிரி

வேதம் ஓதி வெண்ணூல் பூண்டு வெள்ளை ஏருதேறிப்

பூதஞ்சுழப் பொலிய வருவார் புலியின் உரிதோலார்

நாதா எனவும் நக்கா எனவும் நம்பா என நின்று

பாதம் தொழுவார் பாவும் தீர்ப்பார் பழன் நகராரே.

பொன்னும் மெய்ப்பொருளுந் தருவானைப்

போகமுந் திருவும் புணர்ப்பானைப்

பின்னை என் பிழையாயை பொறுப்பானை

பிழையெலாந் தவிரப் பணிப்பானை

என்ன தன்மையன் என்றறி யொண்ணா

எம்மானை எளிவந்த பிரானை

அன்னம் வைகும் வயற் பழனத்தனி

ஆளுரானை மறக்கலுமாமே.

குபேர சந்தி - வடக்கு

பண் : தக்கராகம்

இராகம் : மாளவி

சீரணித்திகழ் திருமார்பில் வெண்ணையுலர்
 திரிபுரம் ஏரிசெய்த செல்வர்
 வாரணி வனமுலை மங்கையோர் பங்கர்
 மான்மறி ஏற்திய மைந்தர்
 காரணி மணிதிகழ் மிடநுடை அண்ணல்
 கண்ணுதல் விண்ணவர் ஏத்தும்
 காரணி திகழ் தருநான் மறையாளர்
 பாம்புரம் நன்னகர் ஆரே.

மங்கையோர் கூறுடையான் மன்னுமறையின்றான்
 அங்கையோர் வெண்டலையானாடரவம் பூண்டுகெந்தான்
 திங்களோடு பாம் பணிந்த சீர்திருமுடிமேற்
 கங்கையினான் மேலியுறை கோயில்கைச்சினமே.

சான சந்தி - வடகிழக்கு

பண் : சாளரபாணி

இராகம் : பந்துவராளி

தலையே நீ வணங்காய் - தலை
 மாலை தலைக்கணிந்து
 தலையாலே பலி தேருந் தலைவனைத்
 தலையே நீ வணங்காய்.

எம்மந்த வல்வினைநோய் தீர்த்திட்டெமையாளும்
 சம்பந்தன் காழியர் கோன் தன்னையும் ஆட்கொண்டருளி
 அம்புந்து கண்ணானாள் தானும் அணிதில்லைச்
 செம்பொன் செய்அம்பலமே சேர்ந்திருக்கை ஆயிற்றே

திருப்பிபாற்சன்னை

ஆனந்தமணாயை
 மணிவாசகரால் திங்கலையிலூளிச் செய்யப்படது
 அறுசீழ ஆசிரிய விருத்தம்

**திருக்கொற்சுவக்கின்போது பொற்சன்னை தெக்கும் வேலையில்
 பாடப்பெறுவது**

முத்துநந் தாமம் பூமாலைதூக்கி
 முளைக்குடந் தூபநந் றீபம்வைம்மின்
 சக்தியுஞ் சோமியும் பார்மகளும்
 நாமக ஸோடுபல் லாண்டிசைமின்
 சித்தியுங் கெளரியும் பார்ப்பதியுங்
 கங்கையும் வந்து கவரிகொண்மின்
 அத்தனை யாறுனம் மானைப்பாடி
 யாடப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே.   1

பூவியல் வார்சடை யெம்பபிரர்ற்குப்
 பொற்றிருச் சுண்ண மிடிக்கவேண்டும்
 மாவின் வடுகவ ரன்னகண்ணீர்
 வம்மின்கள் வந்துடன் பாடுமின்கள்
 கூவுமின் தொண்டர் புறம்நிலாமே
 குனிமின் நொழுமினெங் கோனெங்கூத்தன்
 நேவியுந் தானும்வந் தெம்மையாளச்
 செம்பொன்செய் சுண்ண மிடித்துநாமே.   2

சுந்தர நீறணிந் தும்மெழுகித்
 தூயபொன் சிந்தி நிதிபரப்பி
 யிந்திரன் கற்பக நாட்டியெங்கு
 மொழிற்சுடர் வைத்துக் கொடியெடுமி
 னந்தரர் கோனயன் றன்பெருமா
 னாழியா னாதனல் வேலன்றாதை
 யெந்தர மானுமை யாள்கொழுநந்
 கேய்ந்த பொற்சன்னை மிடித்துநாமே.   3

காசனி மின்களு லக்கை யெல்லாங்
 காம்பணி மின்கள் கறையுரலை
 நேச முடைய வடியவர்க
 ணின்று நிலாவுக வென்றுவாழ்த்தித்
 தேசமெல் லாம்புகழந் தாடுங்கச்சித்
     திருவேகம் பன்செம்பொற் கோவில்பாடிப்
 பாசவினையைப் பறித்து நின்று
     பாடிப் பொற்கண்ண மிடித்துநாமே.

4

அறுகெடுப் பாரய னும்மரியு
     மன்றிமற் றிந்திர னோடமர்
 நறுமறு தேவர் கணங்களொல்லா
     நம்மிற்பின் பல்லதெ குக்கவொட்டோஞ்
 செறிவுடை மும்மதி லெய்தவில்லி
     திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடி
 முறுவற்செவ் வாயினீர் முக்கணப்பற்
     காடப் பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே.

5

உலக்கை பலவோச்சு வார்பெரிய
     ருலகமெ லாமமுரல் போதாதென்றே
 கலக்க வடியவர் வந்து நின்றார்
     காண வுலகங்கள் போதாதென்றே
 நலக்க வடியோமை யாண்டு கொண்டு
     நாண்மலர்ப் பாதங்கள் குடத்தந்த
 மலைக்கு மருகணைப் பாடிப்பாடி
     மகிழ்ந்து பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே.

6

குடகந் தோள்வளை யார்ப்பவார்ப்பத்
     தொண்டர் குழாமெழுந் தார்ப்பவார்ப்ப
 நாடவர் நந்தம்மை யார்ப்ப வார்ப்ப
     நாழுமவர் தம்மையார்ப்ப வார்ப்ப
 பாடக மெல்லடி யார்க்குமங்கை
     பங்கின னெங்கள் பராபரனுக்
 காடக மாமலை யன்னகோவுக்
     காடப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே.

7

வாட்டங் கண்மட மங்கைநல்வீர்
 வரிவளை யார்ப்பவன் கொங்கை பொங்கத்
 தோடிரு முண்டந் துதைந்திலங்கச்
 சோற்றேம்பி ரானென்று சொல்லிச்சொல்லி
 நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங்காட்டி
 நாயிற்க டைப்பட்ட நம்மையிம்மை
 யாட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப்பாடி
 யாடப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே.

8

வையக மெல்லா முரலதாக
 மாமேரு வென்னு மூலக்கை நாட்டி
 மெய்யெனு மஞ்ச ணிறையவட்டி
 மேதகு தென்னன் பெருந்துறையான்
 செய்யதிருவடி பாடிப்பாடி
 செம்பொ னுலக்கை வலக்கை பற்றி
 யையன ணிதில்லை வாணனுக்கே
 யாடப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே.

9

முத்தணி கொங்கைக ளாடவாட
 மொய் குழல் வண்டின மாடவாடச்
 சித்தஞ் சிவனொடு மாடவாடச்
 செங்கயற் கண்பனி யாடவாடப்
 பித்தெம் பிரானொடு மாடவாடப்
 பிறவி பிறரோடு மாடவாட
 வத்தன் கருணையொ டாடவாட
 வாடப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே.

10

மாடு நகைவா ணிலாவெறிப்ப
 வாய்திறந் தம்பவ ளந்துடிப்பப்
 பாடுமி னந்தம்மை யாண்டவாறும்
 பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப்பாடித்
 தேடுமி னெம்பெரு மானெத் தேடிச்
 சித்தங் களிப்பத் திகைத்துத் தேறி
 யாடுமி னம்பலத் தாடினானுக்
 காடப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே.

11

மையமர் கண்டனை வானநாடர்
 மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன் தன்னை
 ஜெயனை ஜெயர் பிரானை நம்மை
 யகப்படுத் தாட்கொண் டருமைகாட்டும்
 பொய்யர்தம் பொய்யனை மெய்யர்மெய்யைப்
 போதரிக் கண்ணினைப் பொற்கொடித்தோட்
 பையர வல்குல் மடந்தைநல்லீர்
 பாடிப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே. 12

மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க்கருங்கண்
 வெண்ணைகப் பண்ணமர் மென்மொழியீ
 ரென்னுடை யாரமு தெங்களப்ப
 னெம்பெரு மானிம வான்மகட்கு
 தன்னுடைக் கேள்வன் மகன்றுகப்பன்
 றமைய னெம்மையன் றாள்கள்பாடிப்
 பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கைநல்லீர்
 பொற்றிருச் சுண்ண மிடித்துநாமே. 13

சங்க மரற்றச் சிலம்பொலிப்பத்
 தாழ்குழல் குழ்தரு மாலை யாடச்
 செங்கனி வாயித் முந்துடிப்பச்
 சேயிழை யீர்சிவ லோகம்பாடி
 கங்கை யிரைப்ப வராவிரைக்குங்
 கற்றைச் சடைமுடி யான்கழற்கே
 பொங்கிய காதலிற் கொங்கைபொங்கப்
 பொற்றிருச் சுண்ண மிடித்துநாமே. 14

ஞானக் கரும்பின் றெளிவைப்பாகை
 நாடற் கரிய நலத்தைநந்தாத்
 தேனைப் பழச்சுவை யாயினானைப்
 சித்தம் புகுந்து தித்திக்கவல்ல
 கோனைப் பிறப்பறுத் தாண்டுகொண்ட
 கூத்தனை நாத்தமும் பேறவாழ்த்திப்
 பானற் றடங்கண் மடந்தைநல்லீர்
 பாடிப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே. 15

ஆவகை நாமும்வந் தன்பர்தம்மோ
 டாட்செயும் வண்ணங்கள் பாடிவின்மேற்
 க்ரேவர் கனாவிலுங் கண்டறியாச்
 செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டுஞ்செல்வச்
 சேவக மேந்திய வெல்கொடியான்
 சிவபெரு மான்புரஞ் செற்றகொற்றச்
 சேவக னாமங்கள் பாடிப்பாடிச்
 செம்பொன்செய் சுண்ண மிடித்துநாமே. 16

தேனக மாமலர்க் கொன்றைபாடிச்
 சிவபுரம் பாடித் திருச்சடைமேல்
 வானக மாமதிப் பிள்ளைபாடி
 மால்விடை பாடி வலக்கையேந்து
 முனக மான்மழுச் சூலம்பாடி
 யும்பரு மிம்பரு முய்யவன்று
 போனக மாகநஞ் சுண்டல்பாடி
 பொற்றிருச் சுண்ண மிடித்துநாமே. 17

அயன்றலை கொண்டு செண்டாடல்பாடி
 யருக்க னெயிறு பறித்தல்பாடிக்
 கயன்தனைக் கொன்றுரி போர்த்தல் பாடி
 காலனைக் காலாலுதைத்தல் பாடி
 யியைந்தன முப்புர மெய்தல் பாடி
 யேழை யடியோமை யாண்டுகொண்ட
 நயந்தனைப் பாடிநின் றாடியாடி
 நாதற்குச் சுண்ண மிடித்துநாமே. 18

வட்ட மலர்க்கொன்றை மாலைபாடி
 மத்தமும் பாடி மதியும் பாடிச்
 சிட்டர்கள் வாழுந்தென் றில்லைபாடி
 சிற்றம் பலத்தெங்கள் செல்வம் பாடி
 கட்டிய மாசனைக் கச்சைபாடிக்
 கங்கணம் பாடிக் கவித்தகைம்மே
 லிட்டுநின் றாடு மரவம்பாடி
 யீசற்குச் சுண்ண மிடித்துநாமே. 19

வேதமும் வேள்வியு மாயினர்க்கு

மெய்ம்மையும் பொய்மையு மாயினார்க்குச்
சோதியு மாயிரு ளாயினார்க்குத்

துன்பமு மாயின்ப மாயினார்க்குப்
பாதியு மாய்முற்று மாயினார்க்குப்

பந்தமு மாய்வீடு மாயினாருக்
காதியு மந்தமு மாயினாருக்

காடப்பொற் சுண்ண மிடித்து நாமே. 20

ஸ்ரீ தூர்க்கை சித்தர் அருளிய

தூக்க நிவாரண அல்டகு

1. மங்கள் ரூபிணி மதியணி குலிணி மன்மத பாணியளே சங்கடந் தீர்த்திடச் சடுதியில் வந்திடும் சங்கரி சௌந்தரியே கங்கண பாணியன் கனிமுகங்கண்டநல் கற்பகக் காமினியே ஜெயஜெய சங்கரி கெளரி கிருபாகரி துக்கநிவாரணி காமாழி.
2. கானுறு மலரெனக் கதிர்ஒளி காட்டிக் காத்திட வந்திடுவாள் தானுறு தவாளி தாரோளி மதியொளி தாங்கியே வீசிடுவாள் மானுறு விழியாள் மாதவர் மொழியாள் மாலைகள் குடிடுவாள் ஜெயஜெய சங்கரி கெளரி கிருபாகரி துக்கநிவாரணி காமாழி.
3. சங்கரி சௌந்தரி சதுர்முகன் போற்றிடச் சபையினில் வந்தவளே பொங்கரி மாவினில் பொன்னடி வைத்துப் பொருந்திட வந்தவளே எங்குலந் தழைத்திட எழில் வடிவுடனே எழுந்தநல் தூர்க்கையளே ஜெயஜெய சங்கரி கெளரி கிருபாகரி துக்கநிவாரணி காமாழி.
4. தணதண தந்தண தவிலொலி முழங்கிடத் தண்மணி நீவருவாய் கணகண கங்கண கதிர்ஒளி வீசிடக் கண்மணி நீவருவாய் பணபண பம்பண பறையொலி கூவிடப் பண்மணி நீவருவாய் ஜெயஜெய சங்கரி கெளரி கிருபாகரி துக்கநிவாரணி காமாழி.

5. பஞ்சமி பைரவி பர்வத புத்திரி பஞ்சநல் பாணியளே கொஞ்சிடும் குமரனைக் குணமிகுவேலனைக் கொடுத்தநல் குமரியளே சங்கடம் தீர்த்திடச் சமரது செய்தநற் சக்தியெனும் மாயே ஜெயஜெய சங்கரி கெளரி கிருபாகரி துக்கநிவாரணி காமாவி.
6. எண்ணிய பழந் அருளிடவேண்டும் எங்குல தேவியளே பண்ணிய செயலின் பலனது நலமாய்ப் பல்கிட அருளிடுவாய் கண்ணொளி யதனால் கருணையே காட்டிக் கவரைகள் தீர்ப்பவளே ஜெயஜெய சங்கரி கெளரி கிருபாகரி துக்கநிவாரணி காமாவி.
7. இடர்தரு தொல்லை இனிமேல் இல்லை என்றுந் சொல்லிடுவாய் சுடர்தரு அமுதே சுருதிகள் கூறிச் சுகமது தந்திடுவாய் படர்தரு இருளில் பரிதியாய் வந்து பழவினை ஓட்டிடுவாய் ஜெயஜெய சங்கரி கெளரி கிருபாகரி துக்கநிவாரணி காமாவி.
8. ஜெயஜெய பாலா சாமுண்டஸ்வரி ஜெயஜெய ஸ்ரீதேவி ஜெயஜெய தூர்க்கா ஸ்ரீபரமேஸ்வரி ஜெயஜெய ஸ்ரீதேவி ஜெயஜெய ஜெயந்தி மங்களாகாளி ஜெயஜெய ஸ்ரீதேவி ஜெயஜெய சங்கரி கெளரி கிருபாகரி துக்கநிவாரணி காமாவி.

ஸ்ரீ அபிராமிப்பட்டர் அருளிய ஸ்ரீ அபிராமி அந்தாதி

உதிக்கின்ற செங்கதிர் உச்சித் திலகம் உணர்வுடையோர் மதிக்கின்ற மாணிக்கம் மாதுளம் போது மலர்க்கமலை துதிக்கின்ற மின்கொடி மென்கடிக் குங்கும தோயமென்ன விதிக்கின்றமேனி அபிராமி என்றன் விழுத்துணையே

துணையும் தொழுந்தெய்வ மும்பெற்ற தாயும் சுருதிகளின் பணையும் கொழுந்தும் பதிகொண்ட வேரும் பனிமலர்ப்பூங் கணையும் கருப்புச் சிலையும்மென் பாசாங் குசமும்கையில் அணையும் திரிபுர சுந்தரி யாவதறிந்தனமே

அறிந்தேன் எவரும் அறியா மரையை அறிந்து கொண்டு
செறிந்தேன் உனது திருவடிக் கேதிரு வேவெவருவிப்
பிரிந்தேன்னின் அன்பர் பெருமைன் ணாதகரும் நெஞ்சால்
மறிந்தே விழுநருக்குற வாய் மனிதரையே

மனிதரும் தேவரும் மாயா முனிவரும் வந்துசென்னி குனிதரும்
சேவடிக் கோமளமே கொன்றை வார்சடைமேல் பனிதரும்
திங்களும் பாம்பும் பகீரதி யும்படைத்த புனிதரும் நீயும்என்
புந்திளந் நாளும் பொருந்துகவே

பொருந்திய முப்புரை செப்பரை செய்யும் புணர்முலையால்
வருந்திய வஞ்சி மருங்குல் மனோன்மணி வார்சடையோன்
அருந்திய நஞ்சமு தாக்கிய அம்பிகை அம்புய மேல்திருத்திய
சுந்தரி அந்தரி பாதம் என் சென்னியதே

சென்னிய துன்பொன் திருவடித்தாமரை சிந்தையுள்ளே
மன்னிய துன்திரு மந்திரம் சிந்துர வண்ணப் பெண்ணே
முன்னிய நின்அடி யாருடன் கூடி முறைமுறையே பன்னிய
தொன்றும்உன் றன்பர மாகம பத்ததியே

ததியறு மத்திற் சுழலும்என் ஆவி தளர்விலதோர் கதியறு
வண்ணம் கருதுகண் டாய்கம லாலயனும் மதியறு வேணி
மகிழ்நனும் மாலும் வணங்கி என்றும் துதியறு சேவடியாய்
சிந்து ரானன சுந்தரியே

சுந்தரி எந்தை துணைவிளன் பாசத் தொடரையெல்லாம் வந்தரி
சிந்துர வண்ணத்தி ணாள்மகி டன்தலைமேல் அந்தரி நீலி
அழியாத கன்னிகை ஆரணத்தோன் கந்தரி கைத்தலத்
தாள்மலர்த் தாள்ளன் கருத்தனவே

கருத்தன எந்தைன் கண்ணக்த கனகவெற்பிற்
பெருத்தன பால் அழும் பிள்ளைக்கு நல்கின பேரருள் கூர்
திருத்தன பாரமும் ஆரமும் செங்கைச் சிலையும் அம்பும்
முருத்தன மூரலும் நீயும்அம் மேவந்தென் முன்நிற்கவே

நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும் நடந்தும் நினைப்பதுன்னை
என்றும் வணங்குவதுண்மலர்த் தாள்ளமு தாமறையின் ஒன்றும்
அரும்பொரு ளேஅரு ளேஅ_மை யேஇமயத் தன்றும் பிறந்தவளே
அழி யாமுத்தி ஆனந்தமே

சுபம்.

நவக்கிரக வழிபாடு

குரியன்

சீலமாய் வாழ சீரஞ்சுள் புரியும்
ஞாலம் புகழும் ஞாயிழே போற்றி
குரியா போற்றி சுந்தரா போற்றி
வீரியா போற்றி வினைகள் களைவாய்

சந்திரன்

எங்கள் குறைக ஸௌல்லாந் தீர்க்கும்
திங்களே போற்றி சுந்தரா தருவாய்
சந்திரா போற்றி சத்துரு போற்றி
சங்கடந் தீர்ப்பாய் சதுரா போற்றி

செவ்வாய்

சிறப்புறு மணியே செவ்வாய்த் தேவே
குறைவிலா தருள்வாய் குணமுடன் வாழ
மங்கலச் செவ்வாய் மலரடி போற்றி
அங்கா ரகனே அவதிகள் நீக்கு.

புதன்

இதமுற வாழ இன்னல்கள் நீக்கு
புதுபக வானே பொன்னடி போற்றி
பதந்தந் தாள்வாய் பண்ணெலி யானே
உதவியே யருளும் உத்தமா போற்றி.

வியாழன்

குணமிகு வியாழக் குருபக வானே
மனமுள வாழ்வு மகிழ்வுட னருள்வாய்
ப்ரகஸ்பதி வியாழப் பாகுரு தேசா
க்ரக தோசமின்றிக் கடாசித் தருள்வாய்.

வெள்ளி

சுக்ர மூர்த்தி சுகமிக யீவாய்
வக்ர மின்றி வரமிகத் தருவாய்
வெள்ளி சுக்கிர வித்தக வேந்தே
அள்ளிக் கொடுப்பாய் அடியார்க் கருளே.

சனீஸ்வரன்

சங்கடந் தீர்க்கும் சனிபக வானே
மங்கலம் பொங்க மனம்வைத் தருள்வாய்
சச்சர வின்றி சாகா நெறியில்
இச்செகம் வாழ இன்னருள் தாதா.

இராகு

அரவெனும் இராகு அய்யனே போற்றி
கரவா தருள்வாய் கஸ்டங்கள் நீக்கி
ஆக வருள்புரி அனைத்திலும் வெற்றி
இராகுக் கணியே ரம்மியா போற்றி

கேது

கேதுத் தேவே கீர்த்தித் திருவே
பாதம் போற்றி பாபம் தீர்ப்பாய்
வாதம் வம்பு வழக்குக ளின்றி
கேதுத் தேவே கேண்மையாய் ரட்சி

நவக்கிரக வழிபாடு முந்திற்று

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அருளிய
திருஶ்ரைக்காஸ்தூபி பதிகம் திருக்குறுந்திதாகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பண்ணின் நேர்மொழி யானுமை பங்கரோ
மண்ணி னார்வலஞ் செய்ம்மறைக் காடரோ
கண்ணி னாலுமைக் காணக் கதவினைத்
திண்ண மாகத் திறந்தருள் செய்ம்மினே.

ஈண்டு செஞ்சடை யாகத்துள் ஈசரோ
முண்ட கார்முகி லின்முறிக் கண்டரோ
ஆண்டு கொண்டநீ ரேயருள் செய்திடும்
நீண்ட மாக்கத வின்வலி நீக்குமே.

அட்ட மூர்த்திய தாகிய அப்பரோ
துட்டர் வான்புரஞ் சுட்ட சுவண்டரோ
பட்டங் கட்டிய சென்னிப் பரமரோ
சட்ட விக்கத வந்திறப் பிம்மினே.

அரிய நான்மறை யோதிய நாவரோ
பெரிய வான்புரஞ் சுட்ட சுவண்டரோ
விரிகொள் கோவண ஆடை விருத்தரோ
பெரிய வான்கத வம்பிரி விக்கவே.

மலையி ணீஞ்ருக் கும்மறைக் காடரோ
கலைகள் வந்திறஞ் சுங்கழ லேத்தரோ
விலையின் மாமணி வண்ண உருவரோ
தொலைவி லாக்கத வந்துணை நீக்குமோ.

பூக்குந் தாழை புறணி யருகெலாம்
ஆக்குந் தண்பொழில் குழ்மறைக் காடரோ
ஆர்க்குங் காண்பரி யீரடி கேளுமை
நோக்கிக் காணக் கதவைத் திறவுமே.

வெந்த வெண்பொடிப் பூசும் விகிர்தரோ
அந்த மில்லி அணிமறைக் காடரோ
எந்தை நீயாட யார்வந் திறைஞ்சிட
இந்த மாக்கத வம்பினி நீக்குமே.

ஆறு குடும் அணிமறைக் காடரோ
கூறு மாதுமைக் கீந்த குழகரோ
ஏற தேறிய எம்பெரு மானிந்த
மாறி லாக்கத வம்வலி நீக்குமே.

கண்ண வெண்பொடிப் பூசுஞ் சுவண்டரோ
பண்ணி யேறுகந் தேறும் பரமரோ
அண்ண லாதி அணிமறைக் காடரோ
திண்ண மாக்கத வந்திறப் பிம்மினே.

விண்ணு ளார்விரும் பியெதிர் கொள்ளவே
மண்ணு ளார்வணங் கும்மறைக் காடரோ
கண்ணி னாலுமைக் காணக் கதவினைத்
திண்ண மாகத் திறந்தருள் செய்ம்மினே.

அரக்க னைவிர லாலடர்த் திட்டநீர்
இரக்க மொன்றிலீ ரெம்பெரு மானிரே
சுரக்கும் புன்னைகள் குழ்மறைக் காடரோ
சரக்க இக்கதவந்திறப் பிம்மினே.
திருச்சிற்றம்பலம்

குருபகவான் போற்றி

குணமிகு வியாழ குருபகவானே!
மணமுள வாழ்வை மகிழ்வுடனருள்வாய்
பிரகஸ்பதி வியாழ பரகுரு நேசா!
கிரக தோஷமின்றி கடாட்சித்தருள்வாய்

108 போற்றி வழியாடு

குருவாய் அமர்ந்த கோவே போற்றி
தருவாய் மண்ணில் தன்னருள் போற்றி
நான்முகன் பிரம்மன் நற்சேய் போற்றி
வானுறை தேவர் குருவே போற்றி
பார்வையில் நலங்கள் படைப்போய் போற்றி

5

தார்மீக குணத்து தண்டிறை போற்றி
வில் மீன் ஆளும் வேந்தே போற்றி
நல்லோர்க்கருளும் நாயக போற்றி
வல்வினை போக்கும் வல்லோய் போற்றி
அல்லல் அழிக்கும் அரசே போற்றி

10

பொன்னிற ஆடை அணிவோய் போற்றி
தன்னடி பணிவார்க்கருள்வாய் போற்றி
சிந்து தேசம் சேர்ந்தோய் போற்றி
வந்தனை செய்வோர்க்கு அருள்வோய் போற்றி
சுகமாய் அமர்ந்த சுரகுரு போற்றி

15

மிகுபல பொன்னணி அணிவோய் போற்றி
மூல்லை அணிந்த நல்லிறை போற்றி
தொல்லை அகற்றும் தூயவா போற்றி
மஞ்சள் பொன்னிற மன்னவ போற்றி
அஞ்சேல் என அபயமளிப்போய் போற்றி

20

அரும் வடமொழியும் அறிந்தோய் போற்றி
வரும் பல இடர்கள் அழிப்போய் போற்றி
பற்பல மொழியும் கற்றவ போற்றி
இன்னலகற்றும் இறைவா போற்றி
அங்கீரசர் வழிவந்தோய் போற்றி

25

தாங்கொணா துயர்கள் தகர்ப்போய் போற்றி
தண்டம் தரித்த தயவோய் போற்றி
அண்டமெலாம் நலமருள்வோய் போற்றி
கமண்டலம் ஏற்ற கனிந்தோய் போற்றி
இமயவர் ஏற்ற இறைவா போற்றி

30

உருத்திராக்கம் அணிந்துயர்ந்தோய் போற்றி
வருத்துந் தரித்திரம் அழிப்போய் போற்றி
சடைமுடியேற்ற சங்குரு போற்றி
மடையுடை நீர்போல் அருள்வோய் போற்றி
ஆலமரத்திறை அறஞுறு போற்றி

35

காலமெல்லாம் எமைக்காப்போய் போற்றி
ஆசான் பணிக்குள் அருள்வோய் போற்றி
மாசிலா மனத்துள் மலர்வோய் போற்றி
தண்ணூலீயும் தலைவா போற்றி
விண்ணவர்க்குயர்ந்த வேந்தே போற்றி

40

கொஞ்ச தமிழ் அறிந்தோய் போற்றி
தஞ்சமென்றார்க்கு அருள்வாய் போற்றி
இன்பத் தமிழும் தெரிந்தோய் போற்றி
துன்பமிலா நலங்கொடுப்போய் போற்றி
திசைமத்தியிலே தருவோய் போற்றி

45

அசையும் யானை அமர்ந்தோய் போற்றி
ஆம்பலின் தூபமேற்போய் போற்றி
பும்புனலாய் அருள்பொழிவோய் போற்றி
அந்தனை குலம் சேர்அரசே போற்றி
சந்தனமணிந்து சிறந்தோய் போற்றி

50

சுந்தரமான சுரகுரு போற்றி
 வந்துணை பணிவோர்க்கு அருள்வோய் போற்றி
 அன்பாய் அருளும் ஆண்டவா போற்றி
 என்பால் கலந்த இறைவா போற்றி
 இகபரம் அருளும் ஏந்தல் போற்றி

55

சுகந்தரு கருணை சொரிவோய் போற்றி
 ஒருகால் தொழினும் உவப்போய் போற்றி
 இருகால் தோன்றி அழிப்போய் போற்றி
 என்றும் நெஞ்சுறும் இறையே போற்றி
 குன்றா மணிபோல் ஒளிர்வோய் போற்றி

60

வான்தாரகையாய் வசிப்போய் போற்றி
 தேன் இனி சுவையுள் சேர்ந்தோய் போற்றி
 ஒன்பான் கோளுள் உறைவோய் போற்றி
 அன்பாய் பணிவார்க் கருள்வோய் போற்றி
 மற்றோர் ஒப்பிலா மணியே போற்றி

65

கற்போர்க்குதவும் குருவே போற்றி
 வானவர் போற்றும் மேலோய் போற்றி
 தானமர்ந்தாள்வாய் தரணியே போற்றி
 நிலையாய் நெஞ்சில் நிற்பாய் போற்றி
 அலையும் மனத்தை நிலைத்தருள் போற்றி

70

நம்புவார்க்கரும் பொருளாய் நயந்தோய் போற்றி
 உம்பர்கட்கு ஒருக்கருவாய் உயர்ந்தோய் போற்றி
 உகப்பார்கள் மனமென்றும் உறைவோய் போற்றி
 தகர்த்தாள்வாய் தீவினையை தயவாய் போற்றி
 பூவார்ந்த மேனியுடை பொன்னா போற்றி

75

நாவாலே யாம்பாட நயந்தோய் போற்றி
 தேவார்ந்த தேவர்க்கும் தேவே போற்றி
 மூவோரில் நான்முகனின் உறவே போற்றி
 கரம் நான்கை கொண்டுறையும் குருவே போற்றி
 வரம் தந்து எமைக்காப்பாய் வளமாய் போற்றி

80

வடதிசையில் நடுவிலுறும் குருவே போற்றி
 இடமெதிலும் இருந்தானும் நல்லோய் போற்றி
 திசைவருடம் பதினாருள் பினைந்தோய் போற்றி
 இசைத்தோம் யாம் உம்புகழை அருள்வாய் போற்றி
 வியாழனைவும் விளிப்போம் போற்றி

85

நியாயத்துறையும் நல்லோய் போற்றி
 செந்துார் உறையும் இறைவாய் போற்றி
 வந்தோர்க்கருளும் அரசே போற்றி
 சிவகுரு முருகனை சேர்ந்தோய் போற்றி
 அவனுளும் குருவுரு ஆணோய் போற்றி

90

பகலில் பலமுறும் குருவே போற்றி
 மிகவே அருளும் மேலோய் போற்றி
 அரசுச்சமித்தால் மகிழ்வோய் போற்றி
 அறன்குருவுருவில் அமர்ந்தோய் போற்றி
 புவியைவலம் வரும் கோளேபோற்றி

95

தவிக்கும் உயிர்க்கெல்லாம் தயவேபோற்றி
 ஏழாமிடத்தை பார்ப்போய் போற்றி
 வாழும் உயிர்க்கு வளமே போற்றி
 ஜந்தாமிடம் நோக்கரசே போற்றி
 பைந்தமிழ்ப் பாக்கள் இசைப்போம் போற்றி

100

இடம் ஒன்பதையும் பார்ப்போய் போற்றி
 வடபால் உறையும் இறையே போற்றி
 சஷ்டிக்கவசம் இசைத்தோய் போற்றி
 இட்டம் நிறைப்பாய் எம்மிறை போற்றி
 தட்டணாமூர்த்திக்கவசம் போற்றி

105

இட்டமாய் இசைத்தோம் அருள்வாய்போற்றி
 பிரம்மனைத்துதிக்க மகிழ்வாய் போற்றி
 வரமெல்லாம் தந்து அருள்வோய் போற்றி
 பணிந்தோம் குருவே பாதங்கள் போற்றி போற்றி

108

சனிபகவான் போற்றி

சங்கடம் தீர்க்கும் சனி பகவானே

மங்களம் பொங்க மனம் வைத்தருள்வாய்
சச்சர வின்றிச் சாகா நெறியில்

இச்சகம் வாழ இன்னருள் தா! தா!

108 போற்றி வழியாடு

- 1 ஆதவனால் அவதரித்த அருஞ்சேய் போற்றி!
தீ துடனே நன்மை தரும் தேவா போற்றி!
கருமை நிறங் கொண்டருளும் காராபோற்றி!
பெருமை மிகக் கொண்டவனே மந்தா போற்றி!
- 5 நளதமயந்திக் கருள் செய்த நாதா போற்றி!
வளமுடைதோர் நல்வாழ்வும் தருவோய் போற்றி!
சாயையெனும் நிழலரசிச் சேயே போற்றி!
மாய்க்கும் யமன் சோதரனே மன்னா போற்றி!
நள்ளாற்றில் குடிகொண்ட நாதா போற்றி!
- 10 எள்ளன்னம் விரும்பியுடன் ஏற்போய் போற்றி!
ஈசனையும்பற்றிய தோர் இறைவா போற்றி!
வாசமலர் கருங்குவளை அணிவோய் போற்றி!
திசை மேற்கு முகமாகி நின்றாய் போற்றி!
அசைவதனால் தன்திசையால் ஆள்வோய் போற்றி!
- 15 ஜங்கரனின் கொம்பறவே செய்தோய் போற்றி!
சங்கரனை இரந்துண்ண வைத்தோய் போற்றி!
குள்ள வடிவுடைய கோவே போற்றி!
தெள்ளுதமிழ் தெனால் துதிப்போம் போற்றி!
கள்ளமிலா உள்ளமதில் களிப்போய் போற்றி!

- 20   வள்ளலென நல்லனவும் தருவோய் போற்றி!
       எழுநாளில் கடைநாளாய் இருப் போய் போற்றி!
       தொழுதேத்தும் தூயவரைக் காப்போய் போற்றி!
       கண்பார்வை தோழத்தால் கடியோய் போற்றி!
       எண்ணில்லா சிறந்தோரை இழித்தோய் போற்றி!
- 25   அப்பர் தமை அலைகடவில் சேர்த்தோய் போற்றி!
       ஒப்பில்லா ஒன்பதினுள் உயர்ந்தோய் போற்றி!
       முக்கண்ணர் உமைபிரிய மூலா போற்றி!
       வக்கிரமாய் இயக்கத்தில் வருவோய் போற்றி!
       சீதைசிறை ராவணனால் சேர்த்தோய் போற்றி!
- 30   சூதுவழி பாரதப் போர் சூழ்ந்தோய் போற்றி!
       அயன் தலையை அரனுக்கச் செய்தோய் போற்றி!
       தயவில்லா தன்பணியால் தகிப்போய் போற்றி!
       சூர்ப்பனகை முக்கறவே சூழ்ந்தோய் போற்றி!
       கார்மேக நிறங்கொண்ட கரியோய் போற்றி!
- 35   மாருதிவால் தீபைவே செய்தோய் போற்றி!
       தாருகா சுரன் மாய காரண போற்றி!
       சிவனாரை விடமுண்ணச் செய்தோய் போற்றி!
       தேவர் சிறை சேரவிதி சேர்த்தோய் போற்றி!
       முழுமதியின் கலையழிய மூலா போற்றி!
- 40   அழகற்ற உருவமுடைய அரசே போற்றி!
       தக்கன் சிரம் வீழவழி தந்தோய் போற்றி!
       சுக்கிரனார் கண்ணிழக்க சூத்திரா போற்றி!
       மதனழிய சிவனவன் கண்திறந்தோய் போற்றி!
       பதமலரே பணிவோர்க்கு அருள்வோய் போற்றி!
- 45   அரனடியில் முயலகனை அடைத்தோய் போற்றி!
       சரவணனை மரமாகச் செய்தோய் போற்றி!
       அகவிகை கல் ஆகவிதி அமைத்தோய் போற்றி!
       செகமெங்கம் புகழ்பெற்று சிறந்தோய் போற்றி!
       கஜமுகாசுரன் மாய கராணா போற்றி!

50

தசரதனார் சுதர்களை கான் ஓட்டினோய் போற்றி!
 அரிச்சந்திரன் பட்டதுயர்க்கரசே போற்றி!
 தரித்திரமும் பொருள் தரவுந் தகுந்தோய் போற்றி!
 எமனை சிவன் காலுதைக்கு இழுத்தோய் போற்றி!
 தமதருளால் எவ்வகையும் தருவோய் போற்றி!

55

காசினிமேல் கீர்த்தியடை காரா போற்றி!
 நேசமுடன் நினைப்போர்க்கு நிதியே போற்றி!
 இராவணன் தன்கதை முடிய மூலா போற்றி!
 பாரதத்தில் சகுனிவழி விதியே போற்றி!
 அரியாலே இரணியனை அழித்தோய் போற்றி!

60

கரியோனே முடைமுடைய மந்தா போற்றி!
 விதியதனின் செயலுருவ வித்தே போற்றி!
 சதியதனால் தீதழிக்கும் தலைவா போற்றி!
 சூதுமதி கூனியின் சொல் சூழ்ந்தோய் போற்றி!
 பாதகமும் பன்நலனும் தருவோய் போற்றி!

65

எமனை அதிதேவதையாய் கொண்டோய் போற்றி!
 இமயவரின் இன்னல்களுள் இருந்தோய் போற்றி!
 ஆயுள்காரகனாய் அமர்ந்தோய் போற்றி!
 தாயுள்ளாம் கொண்டும் அருள் தருவோய் போற்றி!
 பொங்கு சனியாய் பலவுங் கொடுப்போய் போற்றி!

70

மங்குசனியாய் வளங்கள் பறிப்போய் போற்றி!
 மரணச் சனியாகி மாய்ப் போய் போற்றி!
 சரணமடைவார்க்கு அருளுவோய் போற்றி!
 அட்டமச் சனியாகி ஆட்டுவோய் போற்றி!
 இட்டமாய் பணிவோர்க்கு இரங்குவோய் போற்றி!

75

வாலி சுக்கிரீவர் பகை விளைத்தோய் போற்றி!
 மாலியுரல் கட்டுறவே வைத்தோய் போற்றி!
 திரெளபதையாள் துகிலுரிய துஞ்சினோய் போற்றி!
 சாரங்க தரன் கரமே தறித்தோய் போற்றி!
 விற்கையரன் விற்க விதிவிளைத்தோய் போற்றி!

- 80   கரம் நான்கு கொண்டவனே காரி போற்றி!
       இதமுறவே எந்நலமும் தருவோய் போற்றி!
       நிதமுன்னை நினைப்போர்க்கு நல்லோய் போற்றி!
       சங்கடம் தீர்க்கும் சனியோய் போற்றி!
       மங்களம் தந்தும் அருள்வோய் போற்றி!
- 85   குலமேந்திய நீலா போற்றி!
       நால் வேதத் தலைவனையே நலிந்தோய் போற்றி!
       பாருளமட்டும் பரவுவோய் போற்றி!
       யாரெவராயினும் சேர்வோய் போற்றி!
       கருந்தானியங்கள் கொடுப் போய் போற்றி!
- 90   சிறந்தாள்பவனே முடவா போற்றி!
       சாம்ராஜ்யம் பலசரித்தோய் போற்றி!
       தாம் எனும் எண்ணம் தறிப்போய் போற்றி!
       சிந்தையிலிருத்தி மகிழ்வோய் போற்றி!
       தந்தையின் பகையை கொண்டோய் போற்றி!
- 95   தாழ்வும் வாழ்வும் தருவோய் போற்றி!
       பின்பலனைத்தரும் பெருமான் போற்றி!
       அன்புடையார்க்கு அருள்வோய் போற்றி!
       குறையுடையோனே கரியா போற்றி!
       நிறைவளம் நல்கும் நீலா போற்றி!
- 100   ரேவதி விண்மீன் அதிபதி போற்றி!
       பூவுலகோர் தொழும் சாவக போற்றி!
       திருக்கச்சி நம்பிக்கிரங்கினாய் போற்றி!
       செருக்குடையாரைக் கெடுப்போய் போற்றி!
       அதிபதியாய் சாஸ்தாவைக் கொண்டோய் போற்றி!
- 105   துதிப்போர்க்கு துன்பமிலா தொழிப்போய் போற்றி!
       வந்தோம் சன்னதி வரம்பெற போற்றி!
       அந்தா மந்தா அருள்புரி போற்றி!
       உந்தாள் பணிவோம் என்றும் போற்றி! போற்றியே!

விள்ளையார் கதை

திருச்சிற்றம்பலம்

காப்பு

கரும்பும் இளந்ரூப் காரெள்ளுந் தேனும்
விரும்பும் அவல்பலமும் மேன்மேல் - அருந்திக்
குணமுடைய னாய்வந்து குற்றங்கள் தீர்க்குங்
கணபதியே இக்கதைக்குக் காப்பு.

திருவிளாங்கு மான்மருகா சேவதனில் ஏறி
வரும் அரன்றாள் ஈன்றருளும் மைந்தா - முருகனுக்கு
முன்பிறந்த யானை முகவா உனைத்தொழுவேன்
என்கதைக்கு நீஎன்றுங் காப்பு.

விநாயகர் துதி

திருவாக்குஞ் செய்கருமாங் கைகூட்டுஞ் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனைமு கத்தானைக்
காதலாற் கூப்புவர்தம் கை.

ஒற்றை மருப்பும் ஓரிரண்டு கைத்தலமும்
வெற்றி புனைந்த விழிமுன்றும் - பெற்றதொரு
தண்டைக்கால் வாரணைத்தைத் தன்மனத்தில் எப்பொழுதுங்
கொண்டக்கால் வாராது கூற்று.

பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்பும் இவை
நாலும் கலந்துனக்கு நான்தருவேன் - கோலஞ்செய்
தூங்கக் கரிமுகத்துத் தொமணியே நீஎனக்குச்
சங்கத் தமிழ்மூன்றுந் தா.

சப்பாணி

என்னுப் பொரிதேன் அவல்அப்பமிக்கும் பயறும் இளநீரும்
வள்ளிக் கிழங்கும் மாம்பழுமும், வாழைப்பழுமும், பலாப்பழுமும்,
வெள்ளைப்பாலும், மோதகமும் விரும்பிப் படைத்தேன் சந்நிதியில்
கொள்ளைக் கருணைக் கணபதியேகாட்டி அருள்க சப்பாணி.
சண்டப் பெருச்சாளி ஏறிச் சடைகொண்டு வையத் துலாவி,
அண்டத் தமரர் துதிக்க அடியார்க்கு அருளும் பிரானே,
எண்திக்கும் அன்பர்கள் பார்க்க இணையற்ற பேரொளி வீசக்,
குண்டைக் கணபதி நம்பி கொடுங்கையாற் சப்பாணி கொட்டே.

சரஸ்வதி துதி

புத்தகத்து உள்ளுறை மாதே பூவில் அமர்ந்திடு வாழ்வே
வித்தகப் பெண்பிள்ளை நாங்காய் வேதப் பொருளுக் கிறைவீ
முத்தின் குடையுடை யாளே மூவுல குந்தொழு தேத்துஞ்
செப்புக் கவித்த முலையாய் செவ்வரி யோடிய கண்ணாய்
தக்கோலந் தின்னும் வாயாய் சரஸ்வதி என்னும் திருவே
எக்காலமும் உன்னைத் தொழுவேன் இயல்லிசை நாடகம் என்னும்
முத்தமிழ்க் கல்விகள் எல்லாம் முழுதும் எனக்கருள் செய்துளன்
சித்தந் தனில்நீ இருந்து திருவருள் செய்திடு வாயே.

அதிகாரம்

பொன்னிறங் கடுக்கும் புனற்செறி குடுமித்
தென்மலை இருந்த சீர்சால் முனிவன்
கந்த மும்மதக் கரிமுகன் கதைத்தனைச்
செந்தமிழ் வகையாற் தளிவுறச் செப்பினன்
அன்னதிற் பிறவில் அரிறபத் திரட்டித்
தொன்னெறி விளங்கச் சொல்லுவன் கதையே.

கதை

மந்திர கிரியில் வடபால் ஆங்கோர்
 இந்துதவழ் சோலை இராசமா நகரியில்
 அந்தணன் ஒருவனும் ஆயிழூ ஒருத்தியுஞ்
 சுந்தரப் புதல்வரைப் பெறுதல் வேண்டிக்
 கடவுள் ஆலயமுங் கழிமலர்ப் பொய்கையும்
 தடநிழற் பள்ளியுந் தாம்பல சமைத்துப்
 புதல்வரைத் தருகெனப் பொருப்பரசு ஈன்ற
 மதர்விழி பாகனை வழிபடு நாளில்
 மற்றவர் புரிய மாதவங் கண்டு
 சிற்றிடை உமையாள் சிவனாடி வணங்கிப்

1 - 10

பரனே சிவனே பல்லுயிர்க்கு உயிரே
 அரனே மறையவர்க்கு அருள்புரிந்து அருளனை
 அந்தாந் தணனுக்கு இந்தநற் பிறப்பில்
 மைந்தரில் வைனன்று மறுத்துஅரன் உரைப்ப
 எப்பரிசு ஆயினும் எம்பொருட்டு ஒருசுதன்
 தப்பிலா மறையோன் தனக்குஅருள் செய்கென
 எமைஆ ஞடைய உமையாள் மொழிய
 இமையா முக்கண் இறைவன் வெகுண்டு
 பெண்சொற் கேட்டல் பேதைமை என்று
 பண்சொற் பயிலும் பாவையை நோக்கிப்

11 - 20

பேதாய் நீபோய்ப் பிறனை மொழிய
 மாதுமை அவளும் மனந்தளர்வு உற்றுப்
 பொன்றிடும் மானிடப் புன்பிறப்பு எய்துதல்
 நன்றல என்றே நடுக்கமுற்று உரைப்பக்
 கறைமிடற்கு அண்ணல் கருணை கூர்ந்து
 பிறைநுதல் அவட்குநீ பிள்ளை யாகச்
 சென்றவன் வளர்ந்து சிலபகல் கழித்தால்
 மன்றல்செய்து அருள்வோம் வருந்தலை என்று
 விடைகொடுத்து அருள விளங்கன்மா மகளும்
 பெடைமயிற் சாயற் பெண்மக வாகித்
 தார்மலி மார்பன் சதுர்மறைக் கிழவன்

21 - 30

சீர்மலி மனைவி திருவயிற்று உதித்துப்
பாவையுஞ் சிற்றிலும் பந்தொடு கழங்கும்
யாவையும் பயின்ற இயல்பினள் ஆகி
ஜயாண்டு அடைந்தபின் அன்னையும் அத்தனும்
மையார் கருங்குழல் வாணுதல் தன்னை
மானுட மறையோர்க்கு வதுவை செய்திடக்
கானமர் குழலியைக் கருதிக் கேட்பப்

பிறப்புதிறப்பு கில்லாப் பெரியோற்கு அன்றி

அறந்தகு வதுவைக்கு அமையேன் யான்னனக்

31 - 40

மற்றவன் தன்னை உன் மணமகனாகப்

பெற்றிடல் அரிதெனப் பெயர்த்தவர் பேச

அருந்தவ முயற்சியால் அணுகுவேன் யான்னனக்

கருந்தட நெடுங்கண் கவரியங்கு உரைப்ப

மருமலி கமல மலர்த்தடத்து அருகிற்

தருமலி நிழல்தவச் சாலையது அமைத்துப்

பணியணி பற்பல பாங்கியர் சூழ

அணிமலர்க் குழல்உமை அருந்தவம் புரிதலும்

அரிவை தன்அருந்தவம் அறிவோம் யாம்ன

இருவரும் அறியா இமையவர் பெருமான்

41 - 50

மானிடம் ஏந்தும் வண்ணமது ஒழிந்து

மானிட யோக மறையவன் ஆகிக்

குடையொடு தண்டுநற் குண்டிகை கொண்டு

மடமயில் தவம்புரி வாவிக் கரையிற்

கண்ணுதல் வந்து கருணை காட்டித்

தண்ணறாங் கூந்தல்தையலை நோக்கி

மின்பெறு நுண்ணிடை மெல்லிய லாய்ந்

என்பெறத் தவம்கீங்கு இயற்றுவது என்றலுங்

கொன்றைவார் சடையனைக் கூடன்று உரைத்தலும்

நன்றுளனச் சிரித்து நான்மறை யோனும்

51 - 60

மாட்டினில் ஏறி மான்மழு தரித்துக்

காட்டினிற் சுடலையிற் கணத்துடன் ஆடிப்

பாம்பும் எலும்பும் பஃறலை மாலையுஞ்

சாம்பரும் அணிந்து தலையோடு ஏந்திப்
பிச்சைகொண்டு உழவும் பித்தன் தன்னை
நச்சிந்ரீ செய்தவம் நகைதரும் நுமக்கெனப்
பூங்கொடி அருந்தவம் பூசுரன் குலைத்தலும்
ஆங்கவள் நாணமுற்று அணிமனை புகுதச்
சேஷயர் வந்து செழுமலர் குழலியை

61 - 70

வாடுதல் ஒழிகென மனமிகத் தேற்றிச்
சிந்துர வானுதற் சேஷயர் சிலர்போய்த்
தந்தைதாய் இருவர் தாளினை வணாங்கி
வாவிக் கரையில் வந்துஒரு மறையோன்
பாவைதன் சொங்கையைப் பற்றினன் என்றலுந்
தோடலர் கமலத் தொடைமறை முனியை
ஆடக மாடத் தனிமனை கொணர்களன
மாடக யாழ்முரல் மங்கையர் ஓடி

நீடிய புகழாய் நீஸமுந்து அருள்ளன
மைமலர்க் குழலி வந்து எனை அழைக்கில்

71 - 80

அம்மனைப் புகுவன்னன்று அந்தனைன் உரைத்தலும்

பொற்றொடி நீபோய்ப் பொய்கையில் நின்ற

நற்றவ முனியை நடாத்திக் கொணர்கென

சிவனை இகழ்ந்த சிற்றறிவு உடையோன்

அவனையான்சென்றிங்கு அழைத்திடேன் என்று

சிற்றிடை மடந்தையுஞ் சீரின ஓாகி

மற்றைய மாதர் மதிமுகம் நோக்கி

நெற்றியிற் கண்ணுடை நிமலனுக்கு அல்லவென்

பொற்புமர் கொங்கை பொருந்துதற்கு அரிதால்

மானிட வேட மறையவன் தனக்கு

யான்வெளிப் படுவே தில்லைன்று கிசைப்ப

81 - 90

மனையிடை வந்த மாழனி தன்னை

கிணையாடி தொழுதல் கிளையோர்க்கு கியல்பெனத்

தந்தையுந் தாயுந் தகைபெற மொழியச்

சிந்தை குளிர்ந்து சீறுதல் ஒழிந்து

தாய்சொல் மறுத்தல் பாவம்என்று அஞ்சி

ஆயிழை தனும் அவன்எதிர் சென்று
சுற்றிவந்து அவனாடி சுந்தரி வணங்கி
மற்றவன் தன்னை மனையிற் கொணர்ந்து
ஆதியம் பகவற்கு அன்பன் ஆகும்

வேதியன் பழைய விருத்தன்னன்று எண்ணி

91 - 100

ஆசனம் நல்கி அருக்கிய முதலாப்
பாதபூ சனைகள் பண்ணிய பின்னர்ப்
போனகம் படைத்துப் பொரிக்கறி பருப்புநெய்
ஆன்பால் மாங்கனி அழகிய பலாச்சுளை
தேங்கத லிப்பழுஞ் சீர்பெறப் படைத்து
அந்தனன் தன்னை அழுது செய்வித்துத்
சந்தனங் குங்குமச் சாந்திவை கொடுத்துத்
தக்கோ லத்தொடு சாதிக் காடும்

கற்புரத் தொடு கவின்பெறக் கொண்டு
வெள்ளிலை அடைக்காய் விளங்கிய பொன்னின்

101 - 110

ஒள்ளிய தட்டில் உவந்துமுன் வைத்துச்
சிவன்எனப் பாவனை செய்து நினைந்து
தவமுறை முனிவனைத் தாளினை வணங்கத்
தேனமர் குழலி திருமுகம் நோக்கி

மோனமா முனிபுன் முறுவல் காட்டிக்
கற்றைச் சடையுங் கரமொரு நான்கும்
நெந்றியில் நயனமும் நீல கண்டமும்
மானும் மழுவும் மலர்க்கரத்து இலங்கக்
கூன்மதி நிலவுங் கொழித்திட முடிமேல்

வரந்தரு முதல்வன் மடமயில் காணக்
கரந்ததன் உருவங் காட்டிமுன் நிற்ப

111 - 120

மரகத மேனி மலைமகள் தானும்
விரைவொடுஅங் கவனாடி வீழ்ந்துகிறைஞ் சின்னே

அரிஅயன் இந்திரன் அமரர் விஞ்சையர்
கருடர் கின்னரர் காய வாசியர்

ஏதமில் முனிவர் அவனர் இராக்கதர்
பூதர் இயக்கர்கிம் புருடர் அலகை

சித்தர் தாரகைகந் தருவாகள் முதலாய்க்
 கணிக்கரும் பதினெண் கணத்தில்உள் ஓவரும்
 மணிக்கருங் களத்தனை வந்தடைந்து அதன்பின்
 மன்றலங் குழலிக்கு வதுவைவநாள் குறித்துத்
 தென்றல்வந்து இலங்கு முன்றில் அகத்துப்
 பொன்திகழ் பவளப் பொற்கால் நாட்டி
 மாணிக் கத்தால் வளைபல பரப்பி
 ஆணிப்பொற் தகட்டால் அழகுற வேய்ந்து
 நித்தில மாலை நிரைநிரை தூக்கிப்
 பத்திகள் தோறும் பலமணி பதித்துத்
 தோரணம் நாட்டித் துகில்விதா னித்துப்
 பூரணப் பொற்குடம் பொலிவூ வைத்துத்
 திக்குத் தோறுந் திருவிளக்கு ஏற்றிப்

121- 130

பத்திப் படர்முளைப் பாலிகை பரப்பிக்
 கன்னலுங் கழகுங் கதலியும் நாட்டிப்
 பன்மலர் நாற்றிப் பந்தர்சோ டித்து
 நலமிகு கைவலோர் நஞ்சுஅணி மிடற்றனைக்
 குலவிய திருமணைக் கோலம் புனைந்தார்
 வருசுரர் மகளிர் மலைமகள் தன்னைத்
 திருமணைக் கோலஞ் செய்தனர் ஆங்கே

எம்பிரா ணையும் இளங்கொடி தன்னையும்

உம்பர் எல்லாம் ஒருங்குடன் கூடிக்

கடல்ன விளங்குங் காவணைந் தன்னிற்

சுடர்விடு பவளச் சுந்தரப் பலகையின்

மறைபுகழ்ந்து ஏத்த மகிழ்ந்துஉட னிருத்திப்

பறைஷலி யோடு பனிவளை ஆர்ப்ப

வதுவைக்கு ஏற்ற மறைவிதி நெறியே

சதுர்முகன் ஓமச் சடங்குகள் இயற்றத்

தறுகலன் ஓளிபொற் தாலி பூட்டிச்

சிறுமதி நுதலியைச் சிவன்கைப் பிடித்தபின்

அரிவலஞ் சூழ ஏரிவலம் வந்து

பரிவுடன் பரிமளப் பாயலில் வைகிப்

131-140

141-150

போதனி கருங்குழற் பூவைதன் னுடனே

151-160

ஓதநீர் வேலைகூழ் உஞ்சை அம்பதிபுக

ஏரார் வழியின் எண்திசை தன்னைப்

பாரா தேவா பனிமொழி நீனை

வரும்கருங் குழலாண் மற்றும் உண் டோனாத்

திருந்திழை மடந்தை திரும்பினள் பார்க்கக்

களிறும் பிடியும் கலந்துவிளை யாடல்கண்டு

ஒளிர்மணி பூணாள் உரவோன் உடனே

இவ்வகை யாய்விளை யாடுவோம் ஈங்கென

அவ்வகை அரனும் அதற்குடன் பட்டு

மதகரி உரித்தோன் மதகரி யாக

161-170

மதர்விழி உமைபிழி வழிவம தாகிக்

கூடிய கலவியில் குவலையம் விளாங்க

நீஷய வானோர் நெறியுடன் வாழு

அந்தனர் சிறக்க ஆனினம் பெருகச்

செந்தழுல் வேள்விவேத ஆகமஞ் சிறக்க

அறம்பல பெருக மறம்பல சுருங்கத்

திறம்பல அரசர் செகதலம் விளாங்க

வெங்கரி முகமும் வியன்புழைக் கையொடு

ஜங்கர தலமும் மலர்ப்பதம் இரண்டும்

171-180

பவளத்து ஒளிசேர் பைந்துவர் வாயுற்

தவளக் கிம்புரித் தடமருப்பு இரண்டுங்

கோடிசு ரியர்போற் குலவிடு மேனியும்

பேழைபோல் அகன்ற பெருங்குட வயிறும்

நெற்றியில் நயனமும் முப்புரி நூலுங்

கற்றைச் சடையுங் கனகநீண் முடியுந்

தங்கிய முறம்போல் தழைமடிச் செவியுமாய்

ஜங்கரத்து அண்ணைல் வந்துஅவ தரித்தலும்

பொங்கரவு அணிந்த புண்ணிய மூர்த்தியும்

மங்கை மனமிக மகிழ்ந்து உடன் நோக்கி

விண்ணு ஜோர்களும் விரிந்தநான் முகனு

181-190

மண்ணு ஜோர்களும் வந்தனை வணாங்க

ஆங்கவர் தங்கட்டு அருள்சுரந்து அருளித்
தீங்கது தீாத்துச் செந்நெறி அளித்துப்
பாரண மாகப் பலகனி யருந்தி

ஏரணி ஆவின்கீழ் இனிதிரு என்று
பூதலந் தன்னிற் புதல்வனை இருத்திக்
காதல்கூர் மடநடைக் கண்ணியுந் தானும்
மைவளர் சோலை மாநகர் புகுந்து

தெய்வ நாயகன் சிறந்தினிது இருந்தபின் 191-200
வானவ ராலும் மானுட ராலுங்

கானமர் கொழிய கடுவிலாங் காலுங்
கருவிக ளாலுங் கால னாலும்

ஒருவகை யாலும் உயிர்அழி யாமல்
திரம்பெற மாதவஞ் செய்துமுன் னாளில்

வரம்பெறு கின்ற வலிமையி னாலே
ஜமுகச் சீயமொத் தடற்படை சூழக்
கைமுகம் படைத்த கயமுகத்து அவுணன்
பொன்னுலகு அழித்துப் புலவரை வருத்தி

இந்நிலத் தவரை இடுக்கண் படுத்திக 201-210
கொடுந்தொழில் புரியுங் கொடுமைகண்டு ஏங்கி

அடுந்தொழிற் குலிசத்து அண்ணலும் அமரருங்
கறைபடு கண்டக் கடவுளைப் போற்றி

முறையிடக் கேட்டு முப்புரம் ஏரித்தோன்
அஞ்சல்ளி என்றுஅவர்க்கு அபயங் கொடுத்தே
அஞ்சகைக் கரிமுகத்து அண்ணலை நோக்கி
ஆனை மாமுகத்து அவுணனொடு அவன்தன்
சேனைகள் முழுவதுஞ் சிந்திடப் பொருது

குன்றுபோல் வளர்ந்த குறட்படை கூட்டி
வென்றுவா என்று விடைகொடுத்து அருளா

ஆங்கவன் தன்னோடு அமர்பல உடற்றிப் 211-220
பாங்குறும் அவன்படை பற்றறக் கொன்றபின்
தேர்மிசை ஏறிச் சினாங்கொடு செருவிற்

கார்முகம் வளைத்த கயமுகா சுரன்மேல்

ஒற்றை வெண் மருப்பை ஒடித்தவன் உரத்திற்
 குற்றிட ஏறிந்தான் குருதிசோாங் திடவே
 சோாந்தவன் வீழுந்து துண்ணென எழுந்து
 வாய்ந்தமூல டிகமாய் வந்து அவன் பொரவே
 வந்த மூடிகத்தை வாகனம் ஆக்கி
 எந்தை விநாயகன் ஏறினன் இப்பால் 221-230
 எறிந்தவெண் மருப்புஅங்கு இமைநொடி அளவிற்
 செறிந்தது மற்றவன் திருக்கரத் தினிலே
 வெல்லவைக் கதிர்வேல் விழிப்படைத்து அருளங்ம்
 வல்லவை தனைத்தன் மனைனன மணங்தே
 ஓகையோடு எழுந்தாங்கு உயர்படை சுழு
 வாகையும் புனைந்து வரும்வழி தன்னிற்
 கருச்சாங் கோட்டிற் கயல்கமுகு ஏறுந்
 திருச்சொங் காட்டிற் சிவனைஅர்ச் சித்துக்
 கணபதீச் கரம்னனுங் காரண நாமம்
 கணபதி புகழ்தரு பதிக்குஉண் டாக்கிச் 231-240
 சங்கரன் பார்ப்பதி தனிமனம் மகிழு
 இங்குவந்து அன்புடன் எய்திய பின்னர்க்
 கணங்களுக்கு அரசாய்க் கதிர்முடி சூட்டி
 இணங்கிய பெருமைபெற்று இருந்திட ஆங்கே
 தேவர்கள் முனிவர் சித்தர்கந் தருவர்
 யாவரும் வந்திவன் ஏவல்செய் திடுநாள்
 அதிகமாய் உரைக்கும் ஆவணித் திங்களின்
 மதிவளர் பக்கம் வந்திடு சதுர்த்தியில்
 விநாயகர்க்கு உரிய விரதம் என்றுள்ளனி
 மனாதிகள் கழித்து மரபொடு நோற்றார்
 இப்படி நோற்றிட்டு எண்ணிய பெருநாள் 241-250
 ஒப்பரும் விரதத்து உறும்ஒரு சதுர்த்தியில்
 நோற்றுநற் பூசை நுடங்காது ஆற்றிப்
 போற்றிசெய் திட்டார் புலவர் ஜங்கரனை
 மருமலர் தூவும் வானவர் முன்னே
 நிருமலன் குமரன் நிருத்தும் புரிந்தான்

அனைவரும் கைதொழுது அடின்னே போற்ற
 வனைகழுற் சந்திரன் மனச்செருக்கு அதனால்
 பேழூபோல் வயிறும் பெருத்தகாத் திரமும்
 தாழ்த்தளைக் கையுந் தழைமுறச் செவியுங்
 கண்டனன் நகைத்தான் கரிமுகக் கடவுளாங்
 கொண்டனன் சீற்றாங் குபேரனை நோக்கி
 என்னைக் கண்டிங்கு கீழ்ந்தனை சிரித்தாய்
 உன்னைக் கண்டவர் உரைக்கும்கீத் தினத்திற்
 பழியொடு பாவமும் பலபல விதனமும்
 அழிவும்எய் துவரென்று அசனிபோற் சுபித்தான்
 விண்ணவர் எல்லாம் மிகமனம் வெருவிக்
 கண்ணருள் கூருங் கடவள்கீத் தினத்திற்
 கோரவெஞ் சினமிகக் கொண்டனன் அந்நாள்
 மார்கழித் திங்கள் மதிவளர் பக்கஞ்

251-260

சதயந் தொட்ட சட்டிநல் விரதமென்று
 தீயத்து எண்ணி யாவரும் நோற்றார்
 கீப்புவி மாந்தர் கியம்பிய விரதம்
 வைப்புடன் நோற்ற வகைகினிச் சொல்வாம்
 குருமணி முடிபுனை குருகுலத் துதிக்க
 தருமனும் கிளைய தம்பியர் நால்வருந்
 தேவகி மைந்தன் திருமுகம் நோக்கி
 எண்ணிய விரதம் கிடையுறு இன்றிப்
 பண்ணிய பொழுதே பலிப்பு உண்டாகவுஞ்

261-270

செருவினில் எதிர்த் செறுநரை வென்று
 மருமலர்ப் புயத்தில் வாகை சூடவும்
 எந்தத் தெய்வம் எவ்விர தத்தை
 வந்தனை செய்யில் வருநமக்கு உரையெனப்
 பாட்டளி துதையும் பசுந்துழாய் மார்பனுங்
 கேட்டருள் வீரனைக் கிளத்துதல் உற்றான்
 அக்குநீ றணியும் அரன்முதல் அளித்தோன்
 விக்கினாந் தீர்க்கும் விநாயக மூர்த்தி
 ஓடவைத் திடும்பொன் ஒத்துழளி விளங்குங்

271-280

கோடி சூரியர்போற் குலவிய மேனியன்
 கடகரி முகத்தோன் காத்திரம் பொருந்தோன்
 தடவரை போலுஞ் சதுர்ப்புயம் உடையோன்
 சர்வ ஆபரணமுந் தரிக்கப் பட்டவன்
 உறுமதிக் குழவிபோல் ஒருமருப் புடையோன்
 ஒருகையில் தந்தமும் ஒருகையிற் பாசமும்
 ஒருகையில் மோதகம் ஒருகையில் செபஞ்செய்
 உத்தம மாலையோன் உறுநினை வின்படி
 சித்திசெய் வதனாற் சித்திவி நாயகன்
 என்றுகிமை யவரும் யாவருந் துதிப்ப
 நன்றி தருந்திரு நாமம் படைத்தோன்
 புரவலர் காணப் புறப்படும் போதுஞ்
 செருவினில் யுத்தஞ் செய்திடும் போதும்
 வித்தியா ரம்பம் விரும்பிடும் போதும்
 உத்தியோ கங்கள் உருற்றிடும் போதும்
 ஆங்கவன் தன்னை அருச்சனை புரிந்தால்
 தீங்குறாது எல்லாஞ் செயம் உண் டாகும்
 கரதலம் ஜந்துடைக் கணபதிக்கு உரிய
 விரதம் ஓன் று உளதுஅதை விரும்புநோற் றவர்க்குச்
 சந்ததி தழைத்திடுஞ் சம்பத்து உண்டாம்
 புந்தியில் நினைந்த பொருள்கை கூடும்
 மேலவர் தம்மையும் வென்றிட ளாம்ளனத்
 தேவகி மைந்தன் செப்பிடக் கேட்டு
 நுவலரும் விரதம் நோற்றிடும் கியல்பும்
 புகர்முகக் கடவுளைப் பூசைசெய் விதமும்
 விரித்தெமக்கு உரைத்திட வேண்டும் என்று இரப்ப
 வரைக்குடை கவித்தோன் வகுத்துரை செய்வான்
 தேருநீர் ஆவணித் தீங்களின் மதிவளர்
 பூர்வ பக்கம் புணர்ந்திடு சதுர்த்தியின்
 முந்தும் புலரியின் முறைநீர் பழந்து
 சந்தி வந்தனந் தவறாது கியற்றி
 அத்தினம் அதனில் ஜங்கரக் கடவுளைப்

281-290

291-300

301-310

311-320

பக்தியோடு அர்ச்சனை பண்ணுதல் வேண்டும்
 வெள்ளியாற் பொன்னால் விளங்கும் அவன்றன்
 ஒள்ளிய அருள்திரு உருஉன் டாக்கிப்
 பூசனை புரியப் புகன்றனர் பெரியோர்
 ஆசிலா மண்ணால் அமைத்தலும் தகுமால்
 பூசைசெய் திடும்டீடும் புனிதமது ஆக்கி
 வாசமென் மலரின் மஞ்சரி தூக்கிக்
 கோழிகங் கோசிகங் கொழிவிதா னித்து
 நீஷய நூல்வளை நிறைகுடத்து இருத்தி
 விந்தைசேர் சித்தி விநாயகன் உருவைச்
 சிந்தையின் நினைத்து தியானம் பண்ணி

321-330

ஆவா கனமுதல் அர்க்கிய பாத்தியம்
 வாகா ராச மனம்வரை கொடுத்து
 ஜந்து அமிர் தத்தால் அபிடே கித்துக்
 கந்தஞ் சாத்திக் கணேசமந் திரத்தால்
 ஈசுர புத்திரன் என்னும்மந் திரத்தால்
 மாசகல் இரண்டு வத்திரஞ் சாத்திப்
 பொருந்துஉமை சுதனாப் புகலுமந் திரத்தால்
 திருந்தும் பளித்த தீபங் கொடுத்துப்
 பச்சறுகு உடன்கிரு பத்தொரு விதமாப்
 பத்திர புட்பம் பலபல கொண்நந்தே

331-340

உமாசுதன் கணாதிபன் உயர்கரி முகத்தோன்
 குமார குரவன் பாசங் குசகரன்
 ஏக தந்தன் ஈசுரன் புத்திரன்
 ஆகு வாகனன் அருள்தரு விநாயகன்
 சர்வகா ரியமுந் தந்துஅருள் புரிவோன்
 ஏரம்ப மூர்த்தி என்னும்நா மாங்களால்
 ஆரம் பத்டன் ஆச்சனை பண்ணி
 மோதகம் அப்பம் முதற்பணி காரந்
 தீதகன் மாங்கனி தீங்கத லிப்பழும்
 வருக்கை கபித்த மாதுளாங் கனியோடு

341-350

தரித்திடு நெட்டிலைத் தாழைமுப் புடைக்காய்
 பருப்புநெய் பொரிக்கறி பால்தயிர் போனகம்
 விருப்புள் சுவைப்பொருள் மிகவும்முன் வைத்து
 உருத்திரப் பிரியன்று உரைக்கும்மந் திரத்தால்
 நிருத்தன் மகற்கு நிவேதனாஸ் கொடுத்து
 நற்றவர் புகன்றாநா னான்குடுப சாரமும்
 மற்றவன் திருவுளம் மகிழ்ந்திடச் செய்து
 எண்ணூந் தகுதி இருபிறப் பாளர்க்கு
 உண்ணூறு சுவைசே ரோதன நல்கிச்

351-360

சந்தன முத்துத் தானந் தக்கினை
 அந்தணர்க்கு ஈந்திட்டு அருச்சகன் தனக்குத்
 திருத்தகு விநாயகத் திருஉரு வத்தைத்
 தரித்தவத் திரத்துடன் தானமாக் கொடுத்து
 நைமித் திகம்னை நவில்தரு மரபால்
 இம்முறை பூசனை யாவர்செய் தாலும்
 எண்ணீய கருமம் யாவையும் முடிப்பர்
 திண்ணீய செருவிற் செயமிகப் பெறுவர்
 அரன்விவன் தன்னைமுன் அர்ச்சனை பண்ணீப்
 புரமாரு மூன்றும் பொடிபட ஏரித்தான்

361-370

உருத்திரன் கிவனை உபாசனை பண்ணி
 விருத்திரா சுரனை வென்றுகொன் றிட்டான்
 அகலினை கிவன் தான் அர்ச்சனை பண்ணி
 பகர்தருங் கணவனைப் பரிவுடன் அடைந்தாள்
 தண்ணார் மதிமுகத் தாள்மத யந்தி
 அன்னாள் கிவனை ஆச்சனை பண்ணி
 நண்ணார் பரவும் நளனை அடைந்தாள்
 ஜங்கரக் கடவுளை அர்ச்சனை பண்ணி
 வெங்கத நிருதரை வேர்அறக் களைந்து
 தசரதன் மைந்தன் சீதையை அடைந்தான்
 பகிரதன் என்னும் பார்த்திவன் கிவனை
 மகிலதந் தன்னில் மலர்கொடு அர்ச சித்து

371-380

வரந்தி தன்னை வையகத்து அழைத்தான்
அட்டதே வதைகளும் அர்ச்சித்து கிவனை
அட்ட போகத்துடன் அமிர்தமும் பெற்றார்
உருக்மணி என்னும் ஒண்டொடி தன்னைச்
செருக்கொடு வவ்விச் சிசுபா லன்றான்
கொண்டுபோம் அளவிற் குஞ்சர முகவனை
வண்டுபோன் மிழற்றா மலர்கொடு அர்ச் சித்துத்

381-390

தாரியின் மறித்தவன் தனைப்புறங் கண்டு
யாழும் அங்கு அவளை இன்புறம் பெற்றோம்
புகர்முகக் கடவுளைப் பூசனை புரிந்து
மிகமிக மனத்தில் விழைந்தன பெற்றார்
கிப்புவி தன்னில் எண்ணுதற்கு அரிதால்
அப்படி நீவிரும் அவனை அர்ச் சித்தால்
எப்பொருள் விரும்பினீர் அப்பொருள் பெறுவீர்
என்றுகன்று ஏறிந்தோன் எடுத்திவை உரைப்ப
அன்றுமுதல் தருமனும் அனுசரும் கிவனைப்
பூசனை புரிந்துகட் புலன் கிளான் மைந்தரை
நாசனம் பண்ணி நராதிபர் ஆகிச்

391-400

சிந்தையில் நினைந்தவை செகத்தினிற் செயங்கொண்டு
அந்தமில் செல்வத்து அரசியல் பெற்றார்
ாங்குகிது நிற்க கிவ்விர தத்துகியல்
ஓங்கிய காதைமற்கு ஒன்றுஉரை செய்வாம்
கஞ்சநான் முகன்தராஸ் காசிபன் புணர்ந்த
வஞ்சக மனத்தாள் மாயைதன் வயிற்றிற்
சூரன் என்று ஒருவனுந் துணைவருந் தோன்றி
ஆர்கலி சூழ்புவி அனைத்தையும் அழித்தே
சீருடைச் சுவர்க்கத் திருவளாஸ் கெடுத்தும்
புரந்தரன் முதலிய புலவரை வருத்தியும்
நிரந்தந் தீய நெறிநடத் துதலால்

401-410

ஆயிரங் கண்ணனும் அமரரும் முனிவரும்
நீரோங்கு எமக்கென நெடுங்கராஸ் கூப்பி

இரசத் கிரிஉ_றை கிறைவனை வணாங்கி
 வரமிகுஞ் சூரன் வலிமைகள் உ_ரைக்கச்
 சுட்டாவிடு மணிமுடிச் சூரனை வெல்லக்
 கதிர்விடு வழிவேல் கரதலத்து ஏந்தும்
 புதல்வனைத் தருவோம் போமின் நீரென
 அமரர் கோனுக்கு அரன்விடை கொடுத்துச்
 சமர வேல்விழித் தையலுந் தானுங்
 கூடிய கலவியிற் கூடாது ஊடலும்

411-420

ஓடிய வானோர் ஒருங்கு உடன் கூடிப்
 பாவகன் தன்னைப் பரிவுடன் அழைத்துச்
 சூரன் செய்யுந் துயரம் எல்லாம்
 ஊரவு அணிந்தோற்கு உரையென உரைப்பக்
 காமனை ஏரித்த கடவுள்ளன்று அஞ்சிப்
 பாவகன் பயமுறப் பயமுனக்கு ஏதென
 உற்றிடேங் கரதலத்து உன்னையே தரித்தான்
 நெற்றியின் நயனமும் நீயே ஆதலிற்
 குற்றமடாது கூறுந் சென்றென
 வானவர் மொழிய மற்றவன் தானுந்

421-430

தானுந்அச் சபையில் தரியாது ஏகி
 எமைஆ ஞடைய உ_மையா ஞடனே
 அமையா இன்பத்து அமர்ந்துஇனிது கிருந்த
 பள்ளி மண்டபம் பாகவன் குறுகலும்
 ஒள்ளிய மடந்தை ஒதுங்கிநா ஞுதலுந்
 தெள்ளிதிற் பரமனுந் தேயுவைக் கண்டே
 அறுமுகப் பிள்ளையை அவன்கையில் ஈதலும்
 வறியவன் பெற்ற வான்பொருள் போலச்
 சோதி நீள்முடிச் சுட்ரோன் கொணர்ந்து
 வாத ராசன் மலர்க்கையிற் கொடுப்ப
 நீதி யோடு நின்றுகை யேந்திப்
 போதநீள் வாடிவும் பொறுக்கலூண் ணாமற்
 தரும்புனற் கங்கை தன்கையிற் கொடுப்பத்

431-440

தரும்பனாற் கருங்கையும் தாங்க ஒண்ணாமற
பெருந்திரைச் சரவணப் பொய்கையில் வைப்பத்

தண்ணார் வதனத் தாமரை ஆறுங்

கண்ணு றிரண்டுங் கரம்ஸ் ராறும்

தூண் எனத் திரண்ட தோள் ஈராறும்

மாண்யி லாதி வான்படை யுங்கொண்டு

அறுமுகக் கடவுள் அங்கு அவதரித் திடலும்

மறுகிய உம்பர் மகிழ்வுடன் கூடி

அறுமீன் களைப்பால் அளித்திர்னன்று அனுப்ப

ஆங்கவர் முலைஉண்டு அறுமுகன் தானும்

ஓங்கிய வளர்ச்சி உற்றிடு நாளில்

விமலனும் உமையும் விடையுகத் தாறு

தலைமகன் இருந்த சரவணத் தடைந்து

முருகலர் குழல்உமை முலைப்பால் ஊட்ட

இருவரும் இன்பால் எடுத்தெடுத்து அணைத்துத்

தேவர்தம் படைக்குச் சேனா பதியெனக்

காவல்கொண்டு அளிக்கக் கதிர்முடி சூட்டி

441-450

அயில்வேல் முதற்பல ஆயுதங் கொடுத்துத்

திசைளலாஞ் செல்லுந் தேரும்ஒன்று உதவிப்

பூதப் படைகள் புடைவரப் போய்ந்

ஒதுறும் அவணரை ஒறுத்திடுன்று அனுப்ப

இருளைப் பருகும் இரவியைப் போலத்

தகுவரென்று அவரைச் சமரிடை மருக்கிக்

குருகுப் பேர்பெறுங் குன்றமுஞ் சூரன்

மருமமுந் துளைபட வழிவேல் விடுத்தே

யாவரும் வியப்புற இந்திரன் மகளாந்

தேவகுஞ் சரியைத் திருமணம் புணர்ந்திடு

451-460

அமரர் கோனுக்கு அமருலகு அளித்துக்

குமர வேளுங் குவலயயம் விளங்க

அமரா வதியில் அமர்ந்துகினிது இருந்தான்

சமர வேலுடைச் சன்முகன் வழவுகண்டு

461-470

அமரர் மாதர் அனைவரும் மயங்கி
எண்டருங் கற்பினை இழந்தது கண்டே

அண்டர் எல்லாம் அடைவுடன் கூடி

மாதொரு பாகனை வந்தடி வணங்கி

மருமலர்க் கடம்பன்ளம் மாநகர் புகாமல்

அருள்செய வேண்டுமெந்தீ அம்பிகா பதியென

471-480

இமையவர் உரைப்ப இறைவன் தானுங்

குமரனைக் கோபங் கொண்டுமூன் முனியக்

காவல்கொண்டு எம்வினை கட்டறுத்து அருளஞ்

சேவலங் கொடியோன் தேசம் போகத்

திருத்திழழு உமையாள் அருந்துயர் எய்தி

வருந்திமுன் நிற்க மாங்கையைப் பார்த்து

மாங்கை நீதான் வருந்துதல் ஒழிகுதி

அங்கையாற் சுதெறிந்து ஆடுவோம் வாவென

வென்றதுந் தோற்றுதும் விளம்புவார் யாரெனக்

குன்றமென் முலையாள் கூறிய சமயம்

481-490

புற்றாவு அணிந்த புனிதனைக் காண்தினங்கு

உற்றனன் திருமால் ஊழ்வினை வலியாற்

சக்கிர பாணியைச் சான்றெனக் குறித்து

மிக்கதோர் சுது விருப்புடன் ஆடச்

சாயக நேருந் தடநெடுங் கருங்கண்

நாயகி வெல்ல நாயகன் தோற்ப

இன்பவாய் திதழுமை யான்வென் ரேன்னன

எம்பெரு மானும் யான்வென் ரேனெனன

ஒருவர்க் கொருவா உத்தரம் பேசி

இருவரும் சாட்சி இவனைக் கேட்ப

491-500

மாமனை வதைத்த மான்முகம் நோக்கிக்

காமனை ஏரித்தோன் கண்கடை காட்ட

வென்ற நாயகி தோற்றாள் என்றுந்

தோற்ற நாயகன் வென்றாள் என்றும்

ஒன்றிய பொய்க்கரி உடன் அங்கு உரைப்பக்

கன்றிய மனத்தொடு கவுரிஅங்கு உருத்து
 நோக்கிந் இருந்தும் நுவன்றிலை உண்மை
 வாக்கினில் ஒன்றாய் மனத்தினில் ஒன்றாய்
 மைக்கரி உரித்தோன் வதன நோக்கிப்
 பொய்க்கரி உரைத்த புன்மையினாலே
 கனல்ளன வயிற்றிற் கடும்பசி கனற்ற
 நிலமிசைக் குருட்டு நெட்டுடற் பாம்பாய்க்
 கடகரி முகத்துக் கடவுள்வீற்று இருக்கும்
 வடதரு நீழலிற் கிடவெனச் சபித்தாள்
 முளரிகள் பூத்த முகில்நிறத்து உருப்போய்த்
 துளவணி மருமனுந் துணைவிழி இழந்தே
 ஆண்டரைக் கணத்தில் அயிரம் யோசனை
 நீண்டபைப் பாந்த நெட்டுடல் எடுத்து
 வளர்மருப்பு ஒன்றுடை வள்ளல்வீற்று இருக்குங்

501-510

கிளர்சினை ஆலின் கீழ்க்கிடந் தனனால்

511-520

திரிகடக் கரியின் திருமுகக் கடவுளஞம்
 வழிபடும் அடியார் வல்வினை தீர்த்தே
 எழில்பெறு வடமரத் தின்கீழ் இருந்தான்
 கம்பமா முகத்துக் கடவுள்தன் பெருமையை
 அம்புவி யோருக்கு அறிவிப் போம்னை

உம்பர் உலகத்து ஓரெழு கன்னியார்

தம்பநூல் ஏணியில் தாரணி வந்து

கரிமுகக் கடவுளைக் கைதொழுது ஏத்திக்
 கார்த்திகைத் கார்த்திகை கழிந்தபின் நாளில்
 ஆர்த்த கலிங்கத்து அணியிழை வாங்கி

521-530

இருபத் தோர்கிழை இன்புறக் கட்டி

ஒருபோது உண்டு உண்டேரு மனமாய்

வேதத் தாதியும் பூமியில் எழுத்தும்

ஆதிவி நாயகற்கு ஆன எழுத்தும்

மூன்றுஎழுத் ததனால் மொழிந்தமந் திரமும்

தேன்தருங் குழலியர் சிந்தையுட் செபித்தே

உரைதரு பதினாறு உபசா ரத்தால்
 வரைமகன் மதலையை வழிபாடு
 கிருபது நானும் இப்படி நோற்று
 மற்றநாள் ஜங்கர மாமுகன் பிறந்த 531-540
 தற்றைநாட் சதயமம் ஆறாம் பக்கமுஞ்
 சேரும்அத் தினத்தில் தெளிபுனல் ஆடி
 வாரணை முகத்தோன் வருபெருங் கோயில்
 சீர்பெற மெமுகித் திருவிளக்கு ஏற்றிக்
 குலவுபொற் கலைகள் கொடுவி தானித்து
 மலர்பல தொடுத்திடு மாலைகள் ஆற்றிக்
 கொலைபுரி வழிவேற் குகற்குமுன் வருகை
 மலைமுகக் கடவுளை மஞ்சனம் ஆட்டிப்
 பொற்கலை நன்நாற் பூந்துகில் சாத்திச்
 சொற்பெறு சந்தனச் சுகந்தம் பூசிச் 541-550
 செருந்தி சண்பகஞ் செங்கழு நீரொடு
 குருந்து மல்லிகை கோங்கொடு பிச்சி
 கருமுகை புன்னை கழகமழ் பாதிரி
 மருவிரி ஞாழல் மகிழ்ச்சிரு வாட்சி
 தாமரை மூல்லை தளைஅவிழ் கொன்றை
 பூமலர் நொச்சி பூத்தமைக் குவளை
 காந்தள் ஆத்தி கடம்புசெவ் வந்தி
 வாய்ந்தநல் ஏருக்கு மலர்க்கர வீரம்
 பச்சிலை நொச்சி படர்கொடி அறுகு
 முத்தளக் கூவிள முதலிய சாத்தித் 551-560
 தூபதீ பங்கள் சுகம்பெறக் கொடுத்தே
 அப்பம் மோதகம் அவல்ளள் ஞருண்டை
 முப்பழந் தேங்காய் முதிர்மொளிக் கரும்பு
 சீனிதேன் சர்க்கரை செவ்விள நீருடன்
 பாலநறு நெய்தயிர் பருப்புடன் போனகங்
 கற்பகக் கடவுள் களித்திடத் திருமுன்
 பொற்பழப் படைத்துப் பூசனை பண்ணி

531-540

541-550

551-560

நோற்பது கண்டு நோலாது இருந்த
பாப்புரு வாகிய பஞ்சா யுதனும்

561-570

யாப்புறு கொங்கையீர் யானும் நோற் பேனென்
ஆங்குவன் தனக்கும் வேண்டுவது அளித்துப்
பாங்கொடுவேல் விரதம் பரிந்துநோற் பித்தார்
அண்டர்நா யகனாம் ஜங்கரன் அருளால்
விண்டுவும் பண்டுஉள் வேடம் பெற்றே

உஞ்சைமா நகர்புகுந்து உழையொடு விமலன்
கஞ்சநாண் மலர்ப்பதாங் கைதொழு திடலும்
பஞ்சிமென் சீற்றிப் பார்ப்பதி நெஞ்சின்
வெஞ்சின மிகுந்து விமலனை நோக்கி

யான்கிடுஞ் சாபம் நீங்கியது ஏனென்

மாநெநடுங் கண்ணி மணிக்கதவு அடைப்ப

571-580

இறையவன் இதற்குக் காரணம் ஏதென்
மறிகடல் துயிலும் மாயவன் உரைப்பான்

பிறைமருப்பு ஒன்றுடைப் பிள்ளை அன்று எனக்குத்
தந்துஅருள் புரிந்த தவப்பயன் ஈதெனச்

சிந்தை மகிழ்ந்து தேவர் தேவனும்
பூங்கொடி அடைத்த பொற்றாழ் நீங்கச்

சாங்குமுன் உரைத்த சக்கர பாணி

இக்கதை சொல்ல அக்கணி சடையனும்

மிக்கநல் விரதம் விருப்புடன் நோற்றபின்

மாதுமை அடைந்த வன்றாழ் நீக்கி

581-590

நாதனை நணுகிட நம்பனும் நகைத்தான்
நானோ வந்து நகையா னதுளனத்

தேனோர் மொழியாள் தெளியக் கூறென
நன்மதி நுதலாய் நானிலந் தன்னில்

உன்மகன் நோன்பின் உறுதி அறிந்து
சிந்தை மகிழ்ந்து சிரித்தேன் யானென

அந்தமில் அரனை ஆயிழழ வணங்கிப்
பொருஞ்சூர் அறவேல் போக்கிய குமரன்

வரும்படி யானும் வருத்திநோற் பேனன
 கிறைவன் கதைசொல் ஏந்திமை நோற்றபின்
 குறமட மகளைக் குலமணம் புணர்ந்தோன் 591-600
 சுடர்வடி வேலோன் தொல்வினை தீர்ந்து
 தாதுமை வண்டு முந் தாமந் தாமனை
 மாதுமை யாளை வந்துகண் டனனே
 கண்ணாந் கண்ணிலாக் கட்செவி யாகெனத்
 தண்ணறாங் குழல்உமை சாபம் இட்டதுவும்
 அக்குநீறு அணியும் அரன்முதல் அளித்த
 விக்கின விநாயகா விரத நோற்று அதன்பின்
 சுடர்க்கதை ஏந்துந் துளவ மாலையன்
 விடப்பணி உருவம் விட்டுநீங் கியதும்

பரிவுகொள் கூத்துடைப் பரமனும் நோற்றுக்
 கவுரிஅன்று அடைத்த கபாடந் திறந்ததும்
 வாசமென் குழலுடை மாதுமை நோற்பத்
 தேசம் போகிய செவ்வேள் வந்ததும்
 வானவர் நோற்று வரங்கள் பெற்றதும்
 நாரத முனிவன் நவின்றிடக் கேட்டே
 இந்நிலந் தன்னில் இவ்விர தத்தை
 மன்னவன் வச்சிர மாலிமுன் நோற்றுக்
 காயத் தெழுந்த கடும்பிணி தீர்ந்து
 மாயிரும் புவியன் மன்னனாய் வாழ்ந்து 611-620

தடமுலைத் திலோத்தன்மை தனைமணம் புணர்ந்து
 மழவிடை போற்பல மைந்தரைப் பெற்றுக்
 கடைமுறை வெள்ளியங் கயிலையில் உற்றான்
 பரிவொடுகேவ் விரதம் பாரகந் தன்னில்
 விரைகமழ் நறுந்தார் விக்கிரமா தித்தன்
 மறிகடற் புவிபெற வருந்தி நோற்றிநோள்
 மற்றவன் காதன் மடவரல் ஒருத்தி
 இற்றிமே கிடையாள் இலக்கண சுந்தரி
 மெத்தனன் புடன்கேவ் விரதம் நோற் பேனனை

அத்தந் தன்னில் அணியிழை செறித்துச்
 சித்தம் மகிழ்ந்து சிலநாள் நோற்றுபின்
 உற்ற நோன்பின் உறுதி மறந்து
 கட்டிய இழையைக் காரிகை அவிழ்த்து
 வற்றிய கொவ்வையின் மாடே போட
 ஆங்குது தழைத்தே அலருந் தளிருமாய்ப்
 பாங்குற ஓங்கிப் படர்வது கண்டு
 வேப்பஞ் சேரியிற் போய்ச்சிறை இருந்த
 புப்பயில் குழல்சேர் பொற்றாட ஒருத்தி
 அவ்வியம் இல்லாள் அவ்விடந் தன்னிற்
 கொவ்வை அடகு கொய்வாள் குறுகி

621-630

இழைது கிடப்பக் கண்டுஅவள் எடுத்துக்
 குழைதவழ் வரிவிழிக் கோதைகைக் கட்டி
 அப்பமோடு அடைக்காய் அவைபல வைத்துச்
 செப்பமுடனே திருந்திழை நோற்றிடக்
 கரிமுகத் தண்ணைல் கருணை கூர்ந்து
 பண்டையில் கிரட்டி பதம் அவளுக்கு அருளாக
 கொண்டுபோய் அரசனுங் கோயிலுள் வைத்தான்
 விக்கிரமா தித்தன் விழிதுயில் கொள்ள
 உக்கிர மானஉடை மணி கட்டித்

631-640

தண்டையுஞ் சிலம்புந் தாளினின்று ஒலிப்பக்
 கொண்டல் போல்வருங் குஞ்சர முகத்தோன்
 மனமிகக் கலங்கும் மன்னவன் தன்னிடங்
 கனவினில் வந்து காரணமாக
 லிலக்கண சுந்தரி இம்மனை இருக்கிற்
 கலக்கம் வந்திடுங் கழித்திடு புறத்தெனத்
 துண்ணென எழுந்து துணைவியை நோக்கிக்
 கண்ணூறக் கண்ட கனவின் காரணம்
 அண்ணல் உரைத்திடும் அவ்வழி தன்னில்
 ஆனை குதிரை அவைபல மழிவுற
 மாநகர் கேடுறும் வகையது கண்டு

641-650

651-660

இமைப்பொழுது இவளிங்கு இருக்கா காதுளன
 அயற்கடை யவனும் அகற்றிய பின்னர்
 வனிகன் தனது மனை புகுந்து இருப்ப
 மணியும் முத்தும் வலியகல் லாய்விட
 அணியிழை தன்னை அவனும் அகற்ற
 உழவர்தம் மனையில் உற்றவள் இருப்ப
 வளர்பயிர் அழிந்து வளம்பல குன்ற
 அயன்மனை அவரும் அகற்றிய பின்னர்க்
 குயவன் மனையிற் கோற்றொடி செல்லக
 குயக்கலம் உடைந்து கொள்ளை போக

661-670

அயற்கடை அவனும் அகற்றிய பின்னர்த்
 தூசுதூய தாக்குந் தொழிலோர் மனைபுகத்
 தூசுகள் எல்லாந் துணிந்துவே றாகத்
 தூசுரு மவளைத் தூரஞ் செய்ய
 மாலைக் காரன் வளமனை புகலும்
 மாலை பாம்பாம் வகையது கண்டு
 ஞாலமெல்லா நடுங்கவந்து உதித்தாய்
 சாலவும் பாவிந் தான்யார் என்ன
 வெம்மனும் மிகவும் மேவி முனிவூரா

671-680

அம்மனை அவனும் அகற்றிய பின்னர்
 அவ்வை தன்மனை அவள் புகுந்திருப்ப
 அவ்வை செல்லும் அகங்கள் தோறும்
 வைதனர் ஏறிந்தனர் மறியத் தள்ளினர்
 கைகொடு குற்றினர் கண்டோர் பழித்தனர்
 அவ்வை மீண்டுதன் அகமதிற் சென்று
 இவ்வகைக் கண்ணிந் யொரென வினாவக்
 காத்தாண்டு உலகு கருணையோடு ஆண்ட
 மார்த்தாண்ட ராசன் மாமகள் ஒருத்தி
 எல்லார்க்கு முத்தாள் இலக்கண சுந்தரி
 சொல்லுவிக் கிரம சூரியன் மனையெனச்
 சீகெட இருந்த தெரிவையை நோக்கி

681-690

நீரது கொண்டு நிலம் மைழு கிடுகெனச்
 சாணி எடுக்கத் தையலுஞ் சென்றாள்
 சாணி யுழுத்துத் தண்ணீர் வற்றிப்
 பேணிய புழுவாய்ப் பெரிது தோன்ற
 மானேர் விழியாள் வருந்துதல் கண்டு
 தானே சென்று சாணி எடுத்துத்
 தண்ணீர் கொண்டந்து தரைமைழுக் கிட்டு
 மண்ணிய வீட்டின் மணிவிளக்கு ஏற்றிப்
 புத்தகம் எடுத்து வாவெனப் புகலப் 691-700
 புத்தகம் பாம்பாய்ப் பொருந்திநின்று ஆட
 மெத்தவுள் நடுங்கி வீழ்ந்துஅவள் கிடப்பக்
 கொவ்வையங் கனிவாய்க் கோதையை விலக்கி
 அவ்வை தானே அகமதிற் சென்று
 புத்தகம் எடுத்துப் பொருந்தப் பார்த்து
 வித்தக நம்பி விநாயக மூர்த்தி
 கற்பகப் பிள்ளைசெய் காரியம் இதுவென
 உத்தமி அவ்வை உணர்ந்துமுன் அறிந்து
 தவநெறி பிழைத்த தையலை நோக்கி
 நுவலரும் விநாயக நோன்புநோற் றிடுகெனக் 701-710
 கரத்து மூரமுகிழைக் காப்புக் கட்டி
 அப்பழும் அவலும் மாம்பல பண்டமுஞ்
 செப்பம் தாகத் திருமுன் வைத்தே
 அவ்வை கதைசொல் ஆயிழை கேட்டு
 மத்தகக் களிற்றின் மகாவிர தத்தை
 வித்தக மாக விளங்குகிழை நோற்றுக்
 கற்பக நம்பி கருணைபெற்றதன் பின்
 சக்கர வாள சைனியத் தோடு
 விக்கிரமா தித்தன் வேட்டையிற் சென்று
 தானுஞ் சேனையுந் தண்ணீர் விரும்பி
 எவ்வகை செய்வோம் எனஉளம் மெலிந்தே 711-720

அவ்வை தன்மனை அங்குஅவர் அனுக
 எய்துந் தாகமும் இளைப்புங் கண்டு
 செவ்வே அவற்றைத் தீர்க்க எண்ணீ
 லிலக்கண சுந்தரி என்பவள் தன்னை
 அப்பமும் நீரும் அரசற்கு அருளெனச்
 செப்பிய அன்னை திருமொழிப் படியே
 உண்ணீர்க் கரகமும் ஒருபணி காரமும்
 பண்ணேர் மொழியார் பார்த்திபற்கு உதவ

721-730

உப்பறு படையும் உயர்படை வேந்தனும்
 அப்பசி தீர அருந்திய பின்னர்
 ஆனை குதிரை அவைகளும் உண்டுந்
 தானது தொலையாத் தன்மையைக் கண்டே
 லிவ்வகை சமைத்தந் யாரென வினவ
 மல்வலாங் குழலாள் மெளனமாய் நிற்ப
 அவ்வை தான்சென்று அரசற்கு உரைப்பாள்
 கணபதி நோன்பின் காரணாங் காணிது

குணமுடை லிவுன் குலமனை யாட்டி

லிலக்கண சுந்தரி என்றுஅவ்வை கூற
 மங்கையை நோக்கி மனமிக மகிழ்ந்து
 திங்கணேர் வெள்ளிச் சிவிகையில் ஏற்றிக்
 கொண்டோ புகுந்தான் கொற்ற வேந்தனும்
 ஒண்தொடி யாரில் உயர்புதம் உதவினன்
 சிந்துர நுதலார் சென்றுஅடி பணியச்
 சுந்தரி யிருந்தாள் சுகத்துடன் மகிழ்ந்தே.

731-740

741-745

காப்பு

கரும்பும் இளாந்ரூங் காரெள்ளந் தேனும்
 விரும்பும் அவல்பலவும் மேன்மேல் - அருந்திக்
 குணமுடைய னாயிவந்து குற்றங்கள் தீர்க்குங்
 கணபதியே இக்கதைக்குக் காப்பு.

திருவிளாங்கு மான்மருகா சேவதனில் ஏறி
 வரும்அரன்றாள் என்றருள மைந்தா - முருகனுக்கு
 முன்பிறந்த யானை முகவா உணைத்தொழுவேன்
 என்கதைக்கு நீயென்றாங் காப்பு.

நூற்பயன்

பொன்னுமிகும் கல்விமிகும் புத்திரரோடு எப்பொருளும்
 மன்னும் நவமணியும் வந்து அணுகும் - உன்னி
 ஒருக்கொம்பின் யானைமுக உத்தமனார் நோன்பின்
 திருக்கதையைக் கேட்கச் சிறந்து.

பொற்பணைக்கை முக்கண் புகர்முகத்துப் பொன்மவுலிக்
 கற்பகத்தின் நோன்பின் கதைதன்னைச் - சொற்பெருகக்
 கற்றவரும் நோற்றவருங் காதலித்துக் கேட்டவரும்
 பெற்றிவேர் கற்பகத்தின் பேறு.

வெள்ளை எருதுஏறும் விரிசடையோன் பெற்றளதேத்
 பிள்ளையார் நோன்பின் பெருங்கதையை - உள்ளபடி
 நோற்றார் மிகவாழ்வார் நோலாது அருகுகிருந்து
 கேட்டோர்க்கும் வாராது கேடு.

குலிலார் நோற்கிற் சுதரை மிகப்பெறுவார்
 சாலமிகும் வெங்கலியார் தாம்நோற்கில் - மேலைப்
 பிறப்பெல்லாம் நல்ல பெருஞ்செல்வம் எய்திச்
 சிறப்பிலே வாழ்வார் சிறந்து.

பிள்ளையார் கதை முற்றுப் பெற்றது.
 திருச் சிற்றம் பமெ.

ஸ்ரீவைஷாமர் கதை

(பொருள்)

வரி 1 - 8

மந்தர மலையின் வடக்குப் பக்கத்தில் வானோங்கிய சோலை குழ்ந்த இராசமாநகரில் ஒரு அந்தனானும் மனைவியும் அழகான புதல்வனைப் பேற் வேண்டுமென்று கோயிலும், சோலையும், பாடசாலைகளும் அமைத்து அறஞ் செய்து சிவபெருமானை வழி பாடியற்றித் தவம் செய்தார்கள்.

வரி 9 - 21

தவத்தைக் கண்ட உமாதேவியார் சிவனை நோக்கி அவர்களுக்கு ஒரு பிள்ளை வரம் கொடுக்கும்படி கேட்க, அவர்களுக்கு இப்பிறப்பில் பிள்ளைப் பேறு இல்லை. தேவையானால் நீ போய்ப் பிற என்று கட்டளையிட்டார்.

வரி 22 - 30

உமாதேவியார் திகைத்து இழிந்ததாகிய மானுடப்பிறப்பு நன்றால்ல என மனம் கவலையடைய நீ போய் பிறந்து சில காலத்தில் நான் வந்து உனை மனமுடித்து அழைத்துவருவேன் என விடை கொடுத்தார்.

வரி 31 - 42

உமாதேவியார் அவர்களுக்குப் பிள்ளையாகப் பிறந்து வளர்ந்து ஜந்து வயதானதும் அவர்களுக்கு பெற்றோர் மனம் பேசினர். அதை மறுத்த அவள் நான் பிறப்பு இறப்பு இல்லாத சிவனையே மனம் புரிவேன் என்று உறுதியாய்க் கூறினாள். அது முடியாத செயல் எனப் பெற்றோர் கூறினர்.

வரி 43 - 48

எனது அருந்தவத்தால் அவரை அடைவேன் எனக் கூறிய உமையவள் தாமரை மலர்கள் நிறைந்த குளக்கரைச் சோலையில் தவச்சாலை அமைத்துத் தோழியர் குழத் தவம் செய்தாள்.

வரி 49 - 59

அவளுடைய தவத்தை அறிவோம் எனச் சிவன் தன் வடிவை மறைத்து தவவேடம் பூண்ட அந்தணன் போல குடையும், தண்டும், கமண்டலமும் ஏந்தியவாறு அவள் தவம் புரியும் இடத்திற்குப் போய் அவள் மீது கருணை புரிந்து நீ எதற்காகத் தவம் புரிகிறாய் என்று கேட்க, அவள் சிவபெருமானை அடையவே தவம் செய்கிறேன் என்றாள்.

வரி 60 - 67

அவர் ஏனமாகச் சிரித்து, மாட்டினில் ஏறி மான் மழு தரித்து காட்டில் சுடலையில் பேய்களூடன் ஆடிப் பாம்பும் எலும்பு மாலையும் சாம்பரும் அணிந்து தலையோட்டில் பிச்சை எடுக்கும் பித்தனையோ விரும்பினாய் என்று அவளது கையைப் பற்றிப் பிடித்துத் தவத்தைக் குலைத்தார்.

வரி 68 - 78

அவள் வெட்கமடைந்து வீட்டுக்குப் போதலும் தோழிகள் அவளது பெற்றோரிடம் நடந்ததைக் கூறினார்.

வரி 79 - 90

இதனைக் கேட்க பெற்றோர் தோழியரைப் போய் அந்த முதியவரை அழைத்து வாருங்கள் என அனுப்ப; அவர்கள் போய்க் கேட்க, அவர் அந்தக் கன்னி வந்து அழைத்தால்தான் வருவேன் என்றார். தோழிகள் வந்து அவளுக்குக் கூறுதலும் சிவனைப் பழித்த அவரிடம் நான் போகேன் என மறுத்தாள்.

வரி 91 - 98

பெற்றோர் அவளை ஆறுதல்படுத்தி வீட்டுக்கு வந்த முனிவரைத் தொழுதல் இளையோர் கடன் எனச் சொல்லத் தாய் தந்தை சொல் தட்டக்கூடாதெனத் துணிந்து அவ்விடம்போய் அவரைச் சுற்றிவந்து தொழுது வீட்டுக்கு அழைத்து வந்தாள்.

வரி 99 - 113

இவர் ஆதிபகவனாகிய சிவனுக்கு அன்பரேயேனத் துணிந்து அவருக்குப் பாதபூசை செய்து வணங்கி ஆசனத்திருத்தி அமுது தீஸ்புஜையும் தொக்கிரப் பாஸாலையும்

படைத்துப் பொரிக்கறி, பருப்பு, நெய், பசுவின்பால், மாம்பழம், பலாச்சுளை, தேன்கதலிப்பழம் என்பன படைத்து அவரை அழுது செய்வித்துச் சந்தனம், பாக்கு என்பவற்றைப் பொன் தட்டில் அவர்முன் வைத்து அவரைச் சிவன் எனப் பாவனை செய்து அவர் தாளில் வீழ்ந்து வணங்கினாள்.

வரி 114 - 123

அப்போது அந்த முனிவன் அவள் முகம் நோக்கிப் புன்முறையில் பூத்து சடாமுடியும், நான்குகரமும், நெற்றிக்கண்ணும், நீலகண்டமும், மானும் மழுவும், பிறையும் அணிந்த தன் சிவரூபத்தை அவளுக்குக் காட்ட அவளும் உடனே மகிழ்ந்து சிவனாடி வீழ்ந்து வணங்கினாள்.

வரி 124 - 131

அங்கு பிரமா, விஷ்ணு, இந்திரன் முதலிய தேவர்கள், விஞ்சையர், கின்னரர், முனிவர்கள், இராக்கதர், பூதர், கந்தருவர் முதலான எல்லையில்லாத பதினெண் கணத்தினரும் வந்துகூடி இருவர்க்கும் மணநாள் குறித்து கருமங்களை மேற்கொண்டனர்.

வரி 132 - 143

தென்றை உலாவும் முற்றத்தில் பொன் விளங்கும் பவளக்கால் நாட்டி மாணிக்கத்தால் வளைபரப்பி, ஆணிப் பொன்தகட்டால் வேய்ந்து, முத்துமாலைகள் தூக்கி, தோரணம் கட்டி, பூரணப் பொற்குடம் வைத்து, எட்டுத்திக்கும் திருவிளக்கேற்றி, பாலிகை பரப்பி (நவதானியம் முளைக்க வைத்து), கரும்பும் வாழையும் கழுகும் நாட்டி பலவித மலர்களால் பந்தல் சோடித்தனர்.

வரி 144 - 161

நஞ்சனி கண்டனாகிய சிவனுக்கு மணக்கோலம் புனைந்தனர். தேவப் பெண்கள் அக்கன்னிகைக்கு மணக்கோலம் செய்தனர். இருவரையும் மணபீடத்திருத்தி மணப்பறை முழங்க, வேத விதிப்படி பிரமா ஓமச் சடங்குகளைச் செய்ய சிவன் கன்னிகைக்குத் தாலிபூட்டி கைப்பிடித்தான். அதன்பின் அக்கினி

வலம் வந்து மணவிழா முடித்து இருவரும் திருஉஞ்சைக்களம் நோக்கிப் புறப்பட்டனர்.

வரி 162 - 172

வழியிலே எப்பக்கத்தையும் பாராது என்னுடன் வாவெனச் சிவன் கூற உமை அப்படி என்ன இருக்கிறது என்று திரும்பிப் பார்க்க, ஆண்யானையும் பெண்யானையும் விளையாடுவதைக் கண்டு யாழும் அவ்விதம் விளையாடுவோமெனக் கேட்க, சிவன் ஆண்யானையாகவும் உமை பெண் யானையாகவும் உருவெடுத்து கூடி விளையாடினர்.

வரி 173 - 187

அப்போது உலகெலாம் நலம்பெற யானை முகமும் துதிக்கையுடன் ஐந்து கரமும் இரு திருவடியும் பவள வாயும் இருகொம்பும், கோடிகுரியப் பிரகாசமான மேனியும், பேழை வயிறும், நெற்றிக் கண்ணும், முப்புரி நூலும், கற்றைச் சடையும், கனக முடியும், முறம்போல் செவியும் உடையவராகிய விநாயகப் பெருமான் வந்து அவதரித்தார்.

வரி 188 - 199

சிவனும் உமையம் ஜங்கர மூர்த்தியைக் கண்டு மகிழ்ந்து, பிரமவிட்டுணுக்கள் முதலான விண்ணகத் தேவரும் மண்ணக மாந்தரும் வந்து வணங்க, அவர்களுக்கு அருள் புரிந்து பல கனிகளையும் அருந்தி அழகான ஆலின் கீழ் இரு என வரமருளி தாமிருவரும் தம்மிடம் சென்று இருந்தனர்.

வரி 200 - 212

கஜமுகாசரன் என்பவன் தேவராலும், மனிதராலும், மிருகங்களாலும், ஆயதங்களாலும், இயமனாலும் ஒருவிதத்தாலும் அழியாவரம் பெற்று தன் படைகொண்டு தேவலோகத்தை அழித்து, பூலோகத்தையும் கொடுமைப்படுத்துவது கண்டு இந்திரனும், தேவர்களும் கறைக்கண்டனாகிய சிவனிடம் வணங்கி முறையிட்டனர்.

வரி 213 - 235

சிவன் அவர்களுக்கிரங்கி விநாயகப் பெருமானைப் பார்த்து யானை முகமுடைய கஜமுகாக்கரணையும் அவன் படைகளையும் அழிக்கப் பூதப் படையுடன் சென்று வென்று வாவென்று அனுப்பினார். விநாயகர் கஜமுகாக்கரணுடன் போர் செய்து தன் ஒரு கொம்பை முறித்து அவன் மார்பில் ஏறிந்தார். இறந்து வீழ்ந்த கஜமுகாக்கரன் உடனே ஒரு பெருச்சாளியாய் மாறிப் போரிட வந்தான். விநாயகர் அந்தப் பெருச்சாளியைத் தனக்கு வாகனமாக்கிக் கொண்டார். அவர் ஏறிந்த கொம்பு மீண்டு வந்து அவர் கரத்தில் இருந்தது. வரும் வழியில் விநாயகர் வல்லபையை மனந்து தன் படை குழு வந்தார்.

வரி 236 - 245

வரும் வழியில் திருச்செங்கோடு எனும் தலைத்தில் கணபதிச்சரம் எனும் சிவலாயம் அமைத்துச் சிவபூசை செய்து வழிபட்டுக் கொண்டு கணங்களுக்குத் தலைவன் கணபதி என முடிகுடிக்கொண்டு வந்து வேர், முனிகள், சித்தர், கந்தர்வர் யாவரும் வந்து ஏவல் செய்ய வீற்றிருந்தார்.

வரி 246 - 273

அப்போது ஆவணி மாத வளர்பிறைச் சதுர்த்தியே விநாயகருக்கு விரதம் என்று தேவர்கள் ஒன்றுகூடி வழிபட்டனர். அதனால் மகிழ்ச்சியடைந்த விநாயகர் விகடக்கூத்து ஆடினார். அதுகண்டு எல்லோரும் வணங்கச் சந்திரன் மட்டும் ஏனமாகச் சிரித்தான். கோபமுற்ற விநாயகர் இந்தத் தினமான சதுர்த்தியில் உன்னைக் கண்டோர் பழியும் பாவமும், துன்பமும் எய்தி அழிவர் எனச்சாபமிட்டார். அப்போது தேவர்கள் மனம் வருந்தி கோபங் கொண்ட விநாயகரின் கோபம் தணிய வேண்டி மார்கழி மாதம் வளர்பிறைச் சதய நட்சத்திரத்துடன் கூடிய ஆறாம் நாள் விரத நாளாகும் என்று நோற்றனர். இவ்விநாயக சட்டி விரதம் நோற்ற விதம் சொல்வோம்.

வரி 274 - 284

குருகுலத்துதித்த பண்டவரில் முத்த தருமனும் தம்பியரும் கிருஷ்ணரிடம் போய்ப் போரில் எதிர்த்த பகைவரை வெற்றி கொள்வதற்குரிய விரதம் எதுவெனக் கேட்க, அவர் கூறுகின்றார்.

வரி 285 - 314

சிவகுமாரனாகிய சித்தி விநாயகனை அரசனிடம் போகப் புறப்படும் போதும், போருக்குப் போகும் போதும், ஏடு தொடக்கும் போதும், உத்தியோகத்துக்குப் போகும் போதும், அர்ச்சித்துச் செய்தால் வெற்றி உண்டாகும். விநாயகருக்குரிய விரதம் ஒன்றுள்ளது என்று அவ்விரதம் நோற்கும் முறையைப் பற்றிக் கூறுவான்.

வரி 315 - 367

ஆவணி மாத பூர்வபக்கச் சதுர்த்தியில் அதிகாலை நீராடி சந்தியாவந்தனம் செய்து ஜங்கரனை வழிபட வேண்டும். வெள்ளியால் அல்லது பொன்னால் அவர் உருவம் செய்து (மண்ணாலும் செய்யலாம்), பூசை செய்யும் இடத்தைப் புனிதமாக்கி மாலை தூக்கி நிறைகுடம் வைத்து, அவர் உருவைத் தியானித்து, பஞ்சாமிருத்தால் அபிஷேகம் செய்து, கணேச மந்திரத்தால் வாசனைத் திரவியம் சாத்தி, உமைசுதன் எனும் மந்திரத்தால் தூபதீபம் கொடுத்து, பச்சறுகு முதலான இருபத்தொரு பத்திர புஷ்பங்களால் விநாயகன் நாமாவளி சொல்லி அர்ச்சனை செய்து மோதகம், ஆப்பம் முதலான பணிகாரங்களுடன் கனிவகைகளையும் பருப்பு, நெய், போரிக்கறி, பால், தயிர் படைத்து உருத்திர மந்திரத்தால் நிவேதனம் பண்ணி, சோட்சோபசாரம் எனும் பதினாறு வித உபசாரமும் செய்து அந்தணர்களுக்கு அழுது அளித்து பூசை செய்த அர்ச்சருக்கு அந்த விநாயகர் உருவத்தை வஸ்திரத்துடன் கொடுத்து நெமித்திகம் எனும் இவ்வித பூசை செய்தால் அவர் எண்ணிய கருமம் வெற்றி பெறும்.

வரி 368 - 396

சிவபெருமான் விநாயகரை வழிபட்டு முப்புரங்களை ஏரித்தார். உருத்திரன் இவரை வழிபட்டு விருத்திராக்கரனைக் கொண்றான். அகலிகை இவரை வழிபட்டு கணவன் நளனை அடைந்தாள். இராமர் இவரை வழிபட்டு சீதையை அடைந்தார். பக்ரதன் இவரை வழிபட்டு கங்கையைப் பூலோகத்துக்கு அழைத்தார். அட்ட தேவதைகளும் இவரை வழிபட்டு அமிர்தம் பெற்றனர். கிருஷ்ணன் ஆகிய நானும் இவரை வழிபட்டு உருக்குமணியைப் பெற்றேன். எண்ணிறந்தவர்கள்

இவரை வணங்கித் தாம் தாம் விரும்பியதைப் பெறலாம் என்று கிருஷ்ணன் கூறினார்.

வரி 397 - 401

அன்று முதல் தருமரும் தம்பியரும் விநாயகரை வணங்கிப் பாரதப் போரில் கெளரவர்களை வென்று மன்னர்களாகினர்.

வரி 402 - 417

இது நிற்க, விநாயக விரதம் பற்றிய இன்னொரு கதை சொல்வோம். பிரம தேவரின் மகன் காசி முனிவன் மாயை என்னும் அசுரப் பெண்ணைக் கூடி குரன் முதலான பிள்ளைகளைப் பெற்றனர். குரன் முதலியோர் புவியை வென்று தேவலோகத்தையும் வென்று இந்திரன் முதலிய தேவர்களையும் வருத்தினான். இதனால் துண்புற்ற பிரம்மா, விஷ்ணு, இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் சிவபெருமானிடம் முறையிட்டனர். சிவனார் வெற்றிவேல் முருகனைத் தருவோம் அவன் உமைக் காப்பான் என வரம் கொடுத்தார்.

வரி 418 - 437

வரம் கொடுத்துப் பலகாலமாகியும் குமரனைத் தராததால் தேவேந்திரன் அக்கினி பகவானை அழைத்து நீ போய் சிவனிடம் குரன் செய்யும் கொடுமையைச் சொல்லு என்று கூற, அக்கினி சிவன் மன்மதனையே ஏரித்தவர் என அச்சம் கொள்ள “நீ சிவனின் கையில் இருக்கிறாய். அவன் நெற்றிக்கண்ணிலும் உள்ளாய் அஞ்சாதே போ” வெனச் சொன்னான். அக்கினி, சிவனும் உமையும் இன்பமாயிருந்த மண்டபத்துள் போக உமை நாணங்கொண்டு ஒதுங்கினாள். சிவன் அக்கினியைக் கண்டு ஆறுமுகப்பிள்ளையை அவனிடம் கொடுத்தார்.

வரி 438 - 454

அக்கினி கொண்டு வந்து வாயுவிடம் கொடுக்க அவனும் வெப்பம் தாங்காமல் கங்கையிடம் கொடுத்தான். கங்கையும் தாங்காமல் சரவணப் பொய்கையில் வைத்தாள். ஆறு தாமரை முகங்களும், பன்னிரண்டு கண்களும், பன்னிரு கரங்களும், பன்னிரு

தோனும், படைக் கலங்களும் உடைய ஆறுமுகப்பெருமான் தோன்றினார். தேவர்கள் கார்த்திகைப் பெண்கள் அறுவரையும் அழைத்து பாலூட்டி வளர்க்கும்படி வேண்ட அவர்கள் வளர்த்தனர்.

வரி 455 - 463

சிவனும் உமையும் சரவணப் பொய்கைக்குச் சென்று ஆறுமுகனை அணைத்து உமை தன் முலைப்பாலூட்டி அன்புடன் தழுவி தேவர் படைக்குச் சேனாதிபதியாக முடிகுட்டி வெற்றிவேல் முதலான படைக்கலங்களையும் கொடுத்து திசையெலாம் செல்லும் தேரும் கொடுத்து பூதப்படையுடன் போய் நீ குரன் ஆகிய அவணரை அழிப்பாய் எனப் பணித்தார்.

வரி 464 - 473

ஆறுமுகன் குராதி அவணரை அழித்து இந்திரன் மகளான தெய்வயானையை மணந்து இந்திரனுக்குத் தேவலோகத்தை மீட்டுக் கொடுத்துத் தானும் அமராவதியெனும் தேவலோகத்தில் இருந்தனர்.

வரி 474 - 484

தேவ மாந்தர்கள் ஆறுமுகன் அழிகில் தம்மைப் பறிகொடுத்து தம் கற்பையும் இழுத்தலைக் கண்ட தேவர்கள் சிவனிடம் சென்று முறையிடச் சிவனும் அவனைக் கோபித்தார். உடனே ஆறுமுகன் கோபங் கொண்டு அவ்விடம் விட்டுப் பரதேசம் போனார்.

வரி 485 - 514

உமாதேவியார் மனம் வருந்தலும், சிவன் நீ வருந்தாதே நாமிருவரும் மனமகிழ்ந்தவராய்ச் சூதாடுவோம் வாவெனக் கூறித் திருமாலைச் சாட்சியாக வைத்து ஆடினார். உமை வென்ற போதும் திருமால் சிவனுக்காப் பொய் சொல்லிச் சிவனே வென்றார் என்றார். உமை கோபங் கொண்டு பொய்ச் சாட்சி சொன்ன நீ கடும்பசி கொண்டு குருட்டு மலைப்பாம்பாகி கணபதி இருக்கும் ஆலமர நிழலிற் கிடப்பாய் எனச் சாபமிட்டாள்.

வரி 515 - 568

அக்கணமே சாபம் பலித்தது. திருமால் குருட்டுப் பாம்பாய்க் கிடந்து வருந்தினார். அவ்வேளை தேவலோகத்து சப்த கன்னியர் (7 பேர்) விநாயகர் பெருமையை உலகினுக்கு அறிவிக்கவென நூல் ஏனியில் பூமிக்கு வந்து விநாயகரை வணங்கி கார்த்திகை மாதக் கார்த்திகை நட்சத்திரம் கழித்த மறுநாள் இருபத்தொரு இழையுடைய நூலைக் காப்பாகக் கட்டி ஒருபொழுது மட்டும் உண்டு, ஒரு மனமாய் விநாயகருக்குரிய ஓம் எனும் (அ, உ, ம்) மந்திரத்தை மனதுட் செபித்து, பதினாறு வித உபசாரமும் செய்து இப்படியே இருபது நாட்கள் வழிபாடியற்றி மறுநாள் ஆனைமுகன் பிறந்தநாளான மார்கழிச் சதய நட்சத்திரமும், சஷ்டி திதியும் கூடிய தினத்தில் அதிகாலை துயில் எழுந்து, பொன்னாடைகளால் மேல்விதானம் கட்டி பலவிதமான மாலைகள் கொடுத்து, விநாயகருக்கு அபிஷேகம் செய்து பட்டுச் சாத்தி, சந்தனம் முதலிய சுகந்தம் பூசி, செருந்தி, சண்பகம், செங்கமுநீர், அறுகு முதலான மலர்கள் சாத்தித் தூப தீபம் காட்டி, இளாநீர், பால், தயிர், நெய்யுடன் பரும்பும் அழுதும் படைத்து பூசை செய்து வணங்கினர்.

வரி 569 - 580

இவர்கள் நோற்பதைக் கண்ட பாம்பின் உருவமாய்க் கிடந்த விஷ்ணு தானும் நோற்பேனென விரும்பிக் கேட்க, அவனுக்கும் வேண்டியது உதவி நோற்கச் செய்தனர். அதன் பயனாக விநாயகர் அவருக்கு அருள் புரிந்து பாம்புரு நீக்கி பழைய உருப் பெறச் செய்தார். விஷ்ணு மகிழ்ந்து வணங்கிக் கொண்டு, உஞ்சைப்பதி போய் சிவனையும் உமையையும் வணங்கினார். இதனைக் கண்ட உமாதேவியார் கோபங் கொண்டு நான் இட்ட சாபம் நீக்கியவர் யாரென கோபித்து தன் மாளிகைக் கதவை அடைத்தார்.

வரி 281 - 604

சிவபெருமான் கேட்க விஷ்ணு நடந்ததெல்லாம் சொல்லக் கேட்டுத் தானும் விநாயகனை வழிபட்டு உமை அடைத்த கதவு திறந்து மகிழ்ந்தனர். உமா தேவியாரும் தன்னைப் பிரிந்த ஆறுமுகன்

திரும்பி வரவேண்டுமென்று விநாயகனை வழிபட்டு நோன்பிருந்தார். ஆறுமுகனும் வந்தனன்.

வரி 605 - 623

இவ்வாறு நடந்ததெல்லாவற்றையும் நாரத முனிவர் கூற, வச்சிரமாலி என்னும் மன்னன் நோற்று உடற்பினி தீர்ந்து, மீண்டும் அரசாட்சி செய்து திலொத்தமையை மணம் புரிந்து பல மைந்தர்களைப் பெற்று இறுதியில் கயிலை சேர்ந்தான்.

வரி 624 - 647

இப்புவியில் விக்கிரமாதித்தன் என்பான் இவ்விரத மகிமை அறிந்து நோற்றான். அவனுடைய மனைவியருள் ஒருத்தி இலக்கண சுந்தரி என்பவள் காப்பு நூல் அணிந்து சில நாள் நோற்றபின் விரத உறுதி தளர்ந்து அந்த இழையை அவிழ்ந்துக் காய்ந்த கொவ்வையில் ஏறிந்தாள். அது அலரும் தளிருமாய்ப் படர்ந்து செழித்தது. கொவ்வை அடகு பறிக்க வந்த வேப்பஞ் சேரியிலுள்ள ஒரு பெண் அந்த இழையைக் கண்டெடுத்துத் தன் கையில் கட்டி முறைப்படி நோற்றாள். விநாயகன் அருளால் அவளுக்குப் பல சிறப்பும், செல்வமும் சேர அரசனும் அவளைத் தன் மாளிகையில் வைத்து மகிழ்ந்தான்.

வரி 648 - 662

விக்கிரமாதித்தன் கனவிலே விநாயகர் தோன்றி இலக்கண சுந்தரி இவ்விடம் இருந்தால் கேடு பல வரும். அவளை விலக்கிவிடு என்று கூறி மறைத்தார். அவன் தான் கண்ட கனவை அவளுக்குக் கூற ஆனை, குதிரை பல இறக்கவும், நகரம் கேடுவும் கண்டு அவளை வெளியே தூர்த்தி விட்டான்.

வரி 663 - 691

அவள் ஒரு வணிகன் வீடு போக, அவனுடைய மணியும் முத்தும் கல்லாகிட அவளை அவனும் அகற்ற அவன் ஒரு உழவன் வீட்டில் இருக்க உழவன் பயிர்கள் அழிந்தன. அவனம் கலைக்கக் குயவன் வீட்டில் போக அவன் சட்டி, பானைகளைல்லாம் உடைய

அவனம் கலைக்க, துணி வெளுப்போர் மனைபுக அவன் துணிகளைல்லாம் கிழிய அவனும் அவளை கலைக்க, மாலைக்காரன் வீடு போக மாலைகள் பாம்பாக அவனும் கலைக்க, ஒரு அவ்வையின் வீட்டில் போயிருந்தாள். அவ்வை போகும் இடங்களைல்லாம் அவளைத் திட்டியும் அடித்தும் பழித்தும் கொடுமைப்படுத்தினார். அவ்வை கலக்கமடைந்து வீட்டுக்கு வந்து இலக்கண சுந்தரியிடம் நீ யார் என வினவ, அவள் தான் விக்கிரமாதித்தன் மனைவி என்று நடந்ததைக் கூறினார்.

வரி 692 - 717

அவ்வை அவளை நோக்கிச் சாணி எடுத்து நிலம் மெழுகென அவள் சாணி எடுக்க அது புழுவாகியது. அது கண்டு தானே நிலம் மெழுகி விளக்கேற்றிப் புத்தகம் எடுத்து வாவெனப் புத்தகம் பாம்பாய் இருந்திடக் கண்டு அவள் மயங்கி வீழ்ந்து கிடக்க, அவ்வை தானே புத்தகம் எடுத்து பார்த்து இது விநாயகர் செய்யும் காரியம் எனத் துணிந்து தவநெறி பிழைத்த இலக்கண சுந்தரியை விநாயகர் நோன்பினை இருபத்தொரு இழையிலான காப்புக் கட்டி முறைப்படி நோற்கச் செய்தனர். விநாயகரருள் பெற்ற அவள் மகிழ்ந்திருந்தாள்.

வரி 718 - 745

விக்கிரமாதித்தன் பெருஞ் சேனையுடன் வேட்டைக்குச் சென்று களைத்து தாகத்துக்கு நீர் வேண்டி அவ்வையிடம் வந்தாள். அவ்வை அவனுக்கு அப்பழும் நீரும் கொடுவென இலக்கண சுந்தரியை விடுப்ப அவள் கொண்டுபோய்க் கொடுக்க மன்னனும் சேனையும் பசிதீர் உண்டு யானை, குதிரைகளும் உண்டும் அது குறையாததைக் கண்ட விக்கிரமாதித்தன் இவ்வித பண்டம் சமைத்த நீ யாரெனக் கேட்க அவள் மௌனமாய் நிற்க அவ்வை அவ்விடம் சென்று இவள் உன் மனைவி இலக்கண சுந்தரி, விநாயகர் நோன்பின் பயன் இது என்று கூற மன்னன் மகிழ்ந்து, ஒரு வெள்ளிச் சிவிகையில் ஏற்றிக் கொண்டு மாளிகை சென்று முன் போலப் பட்டத்தரசியாக்கி மகிழ்ந்திந்தான்.

விரதங்கள்

விநாயக சதுர்த்தி

நாயகன் என்றால் தலைவன் என்று பொருள்படும். விநாயகன் என்பது தனக்கு மேலே எவரும் இல்லாதவன் என்று அர்த்தம். விக்கினங்களை தீர்ப்பவர். தடைகளை அகற்றுபவர் காரியசித்தியை நல்குபவர்.

நாம் எந்த ஒரு காரியத்தை செய்தாலும் முதலில் விநாயக வழிபாட்டுடன் தான் ஆரம்பிப்போம். முதலில் எழுதும் போதும் “உ” என்ற பிள்ளையார் சுழியுடன் ஆரம்பிக்கும் வழக்கம் நடைமுறையில் பெரும்பாலும் உள்ளது.

பொதுவாக விநாயகப்பெருமானுக்கு சதுர்த்தி தினம் விஷேஷமான தினமாக உள்ளது. இந்த சதுர்த்தி வளர்பிறை சதுர்த்தி, தேய்பிறை சதுர்த்தி என இரு வகைப்படும். அமாவாசை தொடர்ந்து வரும் சதுர்த்தி வளர்பிறை சதுர்த்தி என்றும், பெளர்ணமி கழிந்து வரும் சதுர்த்தி சங்கடஹர சதுர்த்தி என்றும் கூறப்படும்.

வளர்பிறை சதுர்த்தி ஓவ்வொரு மாதமும் வந்தாலும் ஆவணிச்சதுர்த்தி விநாயக சதுர்த்திகளிலும் விஷேஷமானது. சிவனே அன்றைய தினம் அவரைப் பூஜித்தார் என்று ஒரு வரலாறும் உண்டு. பிறைச் சதுர்த்தியை அனுஷ்டிக்க தொடங்குபவர்கள் ஆவணி வளர்பிறை சதுர்த்தியை ஆரம்பித்தல் மரபு.

சங்கடஹர சதுர்த்தியானது சங்கடம் எதுவாக இருந்தாலும் அதனை நீக்கி நல்லதை அளித்து மகிழ்ச்சியைத் தரும். இந்த விரதம் சங்கடஹர சதுர்த்தி என அழைக்கப்படுகிறது. தேய்பிறைச் சதுர்த்தியில் சந்திரோதய காலத்தில் சதுர்த்தி திதி இருக்க வேண்டும். அது செவ்வாய்க்கிழமைகளில் வந்தால் மிகவும் விஷேஷம். ஏனெனில் சாபம் பெற்ற சந்திரனும் அங்காரன் என்று கூறப்படும் செவ்வாயும் அன்றைய தினம் தான் நவக்கிரக

மண்டலத்தில் இடம் பெற்றதாகக் கூறப்படுகிறது. இவ்விரதத்தை மேற்கொள்பவர்கள் மாசி மாதத்தில் வரும் தேய்பிறைச் சதுர்த்தி அன்று தான் மேற்கொள்வது வழமை. ஏனெனில் மேற்கூறிய நிகழ்வுகள் மாசி மாதத்து தேய்பிறை சதுர்த்தியிலேயே நிகழ்ந்தன.

உருமாறிய பழமொழிகள்

விநாயகருக்கு அறுகம்புல்லால் அர்ச்சனை செய்வது மிகவும் விஷேஷமானது, பிடித்தமானது என்று கூறலாம். நடைமுறையில் ஏதாவது உயர்ந்த நிலையில் இருக்கும் ஒருவருக்கு கஷ்டம், துன்பம் இடையூறு ஏற்பட்டுவிட்டால் ஒரு சிலர் அதைக் கண்டு மகிழ்ந்து ஆணையும் அறுகம்புல்லில் தடக்கும் அவருக்கு இது வேண்டும், அல்லது போதாது என்று கூறி மேலும் அவரை சங்கடப்படுத்தி வேதனையில் ஆழ்த்துவார்கள். உண்மையில் விலங்குகளில் பலமிக்கது யானை. அப்படிப்பட்ட யானை அறுகம்புல்லில் தடக்கி விழுமா? இது யதார்த்தத்துக்கு பொருந்துமா? என்று சந்று சிந்தித்து பார்க்க வேண்டும்.

உண்மையில் ஒருவன் ஒரு நல்ல செயலைச் செய்து வெற்றி பெற விரும்பினால் அவன் மனம், வாக்கு, காயம் என்ற திரிகரண சுத்தியுடன் செயற்பட்டு விநாயகரை நினைத்து அறுகம்புல் கொண்டு வழிபட்டால் அவனுக்கு காரியசித்தி கிடைக்கும். அவன் வெற்றிபெறுவது நிச்சயம். அறுகம்புல்லால் வழிபடும் போது யானை முகம் கொண்ட விநாயகப் பெருமான் அவனுக்கு அருள்புரிவார் என்பதே இதன் பொருளாகும். இதனை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள் என்று வற்புறுத்தவில்லை. பொருந்தக் கூடியதாக உள்ளதல்லவா?

வரலக்ஷ்மி விரதம்

ஒரு சமயம் உமாதேவியார் சிவபெருமானை நோக்கி “ஜயனே பூவுலகில் சகல செல்வ போகங்களையும் செளபாக்கியங்களையும் புத்திர சம்பத்தையும் வழங்கக்கூடிய விரதம் எது?” என்று வினாவிய போது அவர் உமாதேவியாருக்கு இந்த விரத மகிமையைக் கூறினார்.

நன்கு தூய்மையாக்கி மாவிலை தோரணங்களாலே அலங்கரித்த மண்டப நடுவிலே மேடையென்றில் நெல் அரிசி போன்றவற்றை முறைப்படி பரப்பித் தாமரைக் கோலத்தை அதன் மேல் இட்டுக் கும்பத்தை அதன் மீது வைக்க வேண்டும். ஏனைய பூசைகளுக்கு நீர் நிரப்பிய கும்பம் வைப்பது வழக்கம். ஆனால் இப்பூசைக்கு பச்சையரிசியால் கும்பத்தை நிரப்ப வேண்டும்.

நல்ல கழி நூலிலே தோய்த்து ஒன்பது இளைகள் கொண்டதாக முறைக்கி எடுத்து ஒன்பது முடிச்சுக்களை முடிந்து இந்தக் காப்பினைக் கும்பத்தில் வைத்துப் பூசை ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

வழக்கம் போல சங்கல்பபூர்வமாக புண்ணியாகவாசனம் முதலிய பூர்வாங்க பூசைகளுடன் விசேட உபசார பூசை, அங்க பூசை முதலியன செய்து ஒன்பது நாமங்களால் நூலில் உள்ள ஒன்பது முடிச்சுக்களையும் பூஜித்து அதனை வலது கையில் கட்டிக்கொள்ள வேண்டும். பொதுவாக விரங்களுக்கு காப்புக்கட்டும் போது ஆண்கள் வலது கையிலும் பெண்கள் இடது கையிலும் கட்டுவது வழக்கம். ஆனால் வரலங்மிப் பூசை மட்டும் பெண்களுக்குரிய விரதம். வலது கையிலேயே காப்புக்கட்டிக்கொள்ள வேண்டும்.

ஒன்பது முடிச்சுக்களுக்குரிய நாமங்கள் வருமாறு

ஓம் கமலாயை	நம : ப்ரதமக்கிரந்திம் பூஜயாமி
ஓம் ரமாயை	நம : துவிதீயகிரந்திம் பூஜயாமி
ஓம் லோகமாத்ரே	நம : திருதீயகிரந்திம் பூஜயாமி
ஓம் விஸ்வஜநந்தை	நம : சதுர்த்தகிரந்திம் பூஜயாமி
ஓம் மஹாலக்ஷ்மியை	நம : பஞ்சமகிரந்திம் பூஜாயாமி
ஓம் கூரோப்திதருதாயை	நம : சஷ்டமகிரந்திம் பூஜயாமி

ஓம் விஸ்வஸாக்ஷிணியை நம : சப்ததமகிரந்திம் பூஜயாமி
 ஓம் சந்தர்லோதரீயை நம : அஷ்டமக்கிரந்திம் பூஜயாமி
 ஓம் ஹரிவல்லபாயை நம : நவமக்கிரந்திம் பூஜயாமி

வரலக்ஷ்மி பூசைக்குரிய விசேஷார்ச்சனைப் பொருள் அறுகு.
 உபவாசம் போன்று கடுமையான விதிமுறைகள் இந்த
 விரதத்துக்கில்லை. மத்தியானம் ஒரு நேரம் போசனம் செய்யலாம்.
 இரவு பலகாரபட்சணங்கள் ஏதாவது உட்கொள்ளலாம்.

நவராத்திரி விரதம்

புரட்டாதி மாத சுக்கில பட்ச பிரதமை முதல் நவமி ஈநாக
 வரும் ஒன்பது நாட்கள் அநுஷ்டிக்கப்படும் இந்த அற்புதமான
 விரதம் தேவிவிரதங்களுள் சிறந்த ஒன்றாகும்.

நவராத்திரி வழிபாடு சக்தி மகிமையை விளக்குவது மனிதனின்
 முக்கிய தேவைகளான கல்வி, செல்வம், வீரம் இம்முன்றையும்
 வேண்டி அவற்றிற்கு அதிபதிகளான சரஸ்வதி, லக்ஷ்மி,
 தூர்க்காபரமேஸ்வரி என்ற மூன்று சக்தி அம்சங்களையும் வழிபடுவதே
 இவ்விரதத்தின் நோக்கம்.

முதல் மூன்று நாட்கள் வீரத்தையும் தைரியத்தையும் வேண்டி
 தூர்க்கையை- பராசக்தியை வழிபட வேண்டும். அடுத்த மூன்று
 நாட்களும் செல்வத்தை வேண்டி மகாலக்ஷ்மியை வழிபட வேண்டும்.
 இறுதி மூன்று நாட்களும் கல்வி, அறிவு, சகல ஞானங்கள்
 என்பவற்றை வேண்டிச் சரஸ்வதிதேவியை வழிபட வேண்டும்.

ஒன்பதாம் நாள் என்கின்ற கணக்கில் சில சமயம் குறைவு
 படுகின்ற சந்தர்ப்பத்தில் எவ்வெவ் தேவியாருக்கு எத்தனை நாட்கள்
 என்கின்ற பிரச்சனை எழுவதுண்டு அதற்கு வேறொரு விதியும்
 சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. சரஸ்வதியை மூலநட்சத்திரத்தில்
 ஆவாகனம் செய்து வழிபடத்தொடங்கி திருவோணநட்சத்திரத்தில்
 உத்வாசனம் செய்ய வேண்டும். அதனை மனதிலிருத்தி

சரஸ்வதிக்குரிய நாளை தெரிவு செய்ய வேண்டும். பின் ஏனைய நாட்களை உசிதப்படி தூர்க்கா, லக்ஷ்மிக்கு பிரித்துக்கொள்ளலாம்.

நவராத்திரி காலத்தில் எண்ணெய் வைத்து முழுகுதல் விலக்கப்பட்டுள்ளது. ஊசி நூல் கொண்டு பழந்துணி தைப்பதும் கூடாது. புரட்டாதிச் சனி விரதம் இந்த நவராத்திரி நாளில் வரும் போது எண்ணெய் தேய்க்காது நீராடி அந்த விரதத்தையும் கைக்கொள்ளலாம். என்னெண்ணை ஏரித்து வழிபடுதலும் செய்யலாம்.

நவாராத்திரி விரதத்தை முறையாக கைக்கொள்ள விரும்புவோர் முதல் எட்டு நாட்களிலும் பகலில் உணவின்றி இரவில் பூஜை முடித்த பின் பால் பழம் பலகாரம் என்பன சாப்பிட்டு நவமியில் உபவாசமிருந்து பத்தாம் நாள் விஜயதசமியில் காலை 8.30 மணிக்கு முன் பாற்றை செய்ய வேண்டும். முடியாதவர்கள் முதல் எட்டு நாட்களிலும் ஒரு நேர உணவுண்டு (பகல் அன்னம்) கடைசி நாளில் பால்பழம் மட்டும் கொள்ளலாம்.

விஜயதசமியன்று காலை அறுசவை உண்டு சமைத்து அதனை நிவேதித்து விஷேச பூசைசெய்த பின் நாட்படிப்பு நாட்கருமங்களை ஆரம்பித்த பின்னர் பாற்றை செய்வதே முறை.

இப்பகுதியில் அடங்குபவை கேதார கௌரி வூதத்தற்குரியன

விரதங்களுக்குள் தலைசிறந்த விரதம் கேதார கௌரி விரதம். இவ்விரதத்தை அனுஷ்டித்து பலன் பெற்றவர் ஏராளம்.

ஆஸ்விஜுகத்த சுக்ல தசமியன்று குருவை முன்வைத்து பகலில் ஆசாரத்துடன் ரக்ஷாபந்தனம் (இது தசமி திதியன்று விரதமிருப்பதற்கு மக்கள் சங்கற்பித்துக் கட்டிக்கொள்வதாகும்.) செய்து கொண்டு கேதார கௌரி விரதத்தை ஆரம்பித்து மண்ணினால் செய்யப்பட்ட லிங்கத்தை, அம்பாள் பூஜை செய்தது போல் பெண்கள் செய்தல் வேண்டும். இருபத்தொரு இளைகள்

கொண்ட நூலில் இருபத்தொரு முடிச்சிட்டு கும்பத்தின் மேல் வைத்து பூஜை செய்து இருபத்தொரு திதிகளில் பூஜை செய்து, இருபத்தொராவது திதியான அமாவசைத் திதியன்று இரவில் கண்விழித்திருந்து அந்நூலை எடுத்துக்கட்டிக் கொண்டு மறுநாள் காலை சூரிய உதயத்திற்கு முன் நீராடி புனர்பூஜை செய்து இந்நீரை குருமூலம் மக்கள் புரோகஷித்துக்கொள்ளுதல் அல்லது அபிஷேகம் செய்து கொள்ளுதல் வேண்டும். பின்னர் பிரசாதம் பெற்றுக்கொண்டு முதல் நாள் கட்டிக்கொள்ளப்பட்ட ரகஸாபந்தனத்தை அவிழ்த்தல் வேண்டும்.

இவ்விரதத்தை அனுஷ்டிப்போர்ன் தக்கை

ஐந்து மாதங்களுக்கு மேல் காப்பிணியாக இல்லாத பெண்களும், மாதவிலக்கு நீங்கப்பெற்ற பெண்களும், இருபத்தொரு நாட்களும் விரதமிருக்கலாம். மற்றப்பெண்கள் மாதவிலக்கு அம்முறை வந்தபின் அமாவாசை திதிக்கு முன்னுள்ள ஒன்பது நாட்களோ, ஏழு நாட்களோ, மூன்று நாட்களோ, இல்லாது அன்றாவது இவ்விரதத்தை அனுஷ்டித்து இருபத்தொரு முடிச்சிட்ட கயிற்றை இடது புஜத் தில் அல்லது இடது மணிக் கட்டிலோ கட்டிக்கொள்ளலாம். ஆண்களும் இவ்விரதத்தைப் பின்பற்றலாம்.

ஷந் பலன்

அதிசிறப்பு வாய்ந்த கேதாரகெளரி விரதத்தை இவ்வுலகில் மனப்பூர்வமாக அனுஷ்டித்து வருபவர்கள் பார்வதி, பரமேஸ்வரனின் (அர்த்தநாரீஸ்வரி, அர்த்தநாரீஸ்வரர்) அருளுக்கு பாத்திரமாகி எக்காலத்திலும் சகல பேறுகளையும் பெற்று வறுமை நீங்கி கஷ்டங்களிலிருந்து விடுபட்டு சுகசீவியாக வாழ்வார் என்பது திண்ணைம். குமங்கலிகள் சுற்புத்திர சந்தானப்பேற்றையும், கன்னியர்கள் நற்கணவரையும் பெற்றுப்பலன்டைவர். திருமால் இலக்குமியைப் பிரிந்த காலத்திலும், இந்திரன் செல்வங்களை விட்டு வருந்திய காலத்திலும், பிரம்மன் படைப்புத்தொழிலை மறந்தபொழுதும் இவ்விரதத்தை அனுஷ்டித்து பலன்களை அடைந்தனர்.

நூத்தந்தற்கு தேவையான பொருட்கள்

வெற்றிலை, பாக்கு, வாழைப்பழம், மஞ்சள், தேங்காய், கற்கண்டு, புற்றுமண்ணில் சிவலிங்கம், குத்துவிளக்கு, இருபத்தொரு இளையுடன் கூடிய இருபத்தொரு முடிச்சிட்ட நூல் (காப்பு) குங்குமம், சந்தனம், சூடம், பூக்கள், மாலைகள், திரிநூல், தேங்காய், எண்ணெய், கும்பவஸ்திரம், நூல் பந்து, மாவிலை, கும்பத்திற்கு தேவையான நெல், அரிசி, பயறு, உழுந்து என்பன.

கந்தச்சஷ்டி நூத்து

தேவர்களுக்கு துன்பம் விளைவித்த தாரகாகுரன், குரபத்மன், சிங்கமுகன் போன்ற கொடிய அசுரர்களை சங்காரம் செய்வதற்காக பார்வதி, பரமேஸ்வரனுக்கு **✓** அவதாரம் தாங்கியவர் முருகப் பெருமான்.

கந்தப்பெருமான், குரபத்மன் என்னும் அரக்கர்களை ஒழிக்க போர் புரிந்த திருவிளையாடல் தான் கந்தச்சஷ்டி விழாவாக கொண்டாடப் படுகிறது. ஆறு நாட்களில் தாரகாகுரன், ரிங்கமுகன், பானுகோபன் என்பவர்களை அழித்து சஷ்டிதிதியன்று குரசங்காரத்துடன் நிறைவு பெற்றது. ஐப்பசி மாதம் வளர்பிறை பிரதமை தொடக்கம் சஷ்டி வரையுள்ள ஆறு நாட்களும் சஷ்டிவிழாவென்றும், இறுதி நாளாகிய சஷ்டி திதியை முன்னிட்டு இந்த நாள் சஷ்டிவிரதம் என்று பெயர் பெற்றது.

நதிகளில் புனிதமானது - கந்கை
 மலைகளில் உன்னதமானது - கைலாயம்
 மலர்களில் சிறந்தது - தாமரை
 மரங்களில் மேன்மையானது - கற்பகம்
 பசுக்களில் சிரேஷ்டமானது - காமதேனு.

முருகன் தந்தைக்கு பிரணவத்தையே உபதேசித்தவர் - பிரணவ சொருபமானவர். அவரிடம் மும் மூர்த்திகளும் ஒன்றாகியுள்ளனர் என்று கூறுவர்.

காக்கும் தொழில் - மஹாவிள்ளை - மு - குந்தன்
அழிக்கும் தொழில் - சங்காரசிவன் - ரு - த்திரன்
படைக்கும் தொழில் - நான்முகன் - க - மலோற்பவன்
இம் மூன்று திருநாமங்களின் கூட்டுப்பெயரே “முருகா” என
கூறுவதுமுண்டு.

சதுர்த்தி விரதத்தில் வளர்பிறை, தேய்பிறை என்று எவ்வாறு
உள்ளதோ அது போலவே சஷ்டி விரதத்திலும் தேய்பிறை சஷ்டி
விரதம் உண்டு.

சர்ப்ப தோഴம் உள்ளவர்கள் குழந்தைப் பேறில்லாதவர்கள்
அந்த தோழம் நீங்கி சந்புத்திரரை பெறுவதற்காக இதனை
அனுஷ்டிப்பர். ஏதாவது ஒரு மாதத்தில் தேய்பிறை சஷ்டி அன்று
விரதம் இருந்து நாகராஜபூஜை செய்ய வேண்டும். இதனால் முன்
ஜென்மங்களில் அறியாது, தெரியாது செய்த தோழங்கள் நீங்கும்.

அர்த்தம் மாறிய பழமொழி

“சட்டியில் இருந்தால் அகப்பையில் வரும்”

இதை நாங்கள் பொதுவாக கேட்டிருப்போம். அதுவும்
உணவு உண்ணும் சமயத்தில் பல இடங்களில் பலர் இதன்
பொருள் தெரியாது உணராது கூறுகிறார்கள். உண்மையில்
அதுவல்ல அர்த்தம்.

அதாவது வளர்பிறை கந்தசஷ்டி நாட்களும் உபவாசம்
இருந்து ஏழாவது நாள் அன்னதானம் செய்த பின்னர் நாம் உணவு
உட்கொள்ளுதல் வேண்டும். இவ்வாறு விரதத்தை மேற்கொண்டால்
குழந்தைப்பேறு இல்லாதவர்களுக்கு சந்தான பாக்கியம் கிடைக்கும்.

இது போல சர்ப்பதோழம் உள்ளவர்கள் தேய்பிறை சஷ்டி
அன்று விரதம் இருந்து நாகராஜசுவாமிப் பெருமானுக்கு பால்
அபிஷேகம் செய்து காய்ச்சாத பால் நைவேத்தியம் செய்து
அருந்தினால் தோழம் நீங்கி ஏற்கனவே இயம்பியவாறு பேறு
கிடைக்கும்.

இதுவே தற்போது மாறி வேறுவிதமாக அமைந்துவிட்டது.

அர்த்தம் மாறிய பழமொழிகள்

“ஊரார் பிள்ளையை ஊட்டி வளர்த்தால் தன் பிள்ளை தானே வளரும்”

எனப் பலரும் சொல்வர் பொதுவாக பலரும் பிறரது பிள்ளைகளை உணவு கொடுத்து (அதாவது ஊரில் உள்ள பிள்ளைகளை உணவு கொடுத்து பராமரித்தால் தன்னுடைய பிள்ளை தானே வளரும் என்று நினைப்பார்)

உண்மையில் அவ்வாறு செய்வது ஒரு புண்ணியச் செயல். அதில் மறு கருத்திற்கு இடம் கிடையாது புண்ணியங்கள் இரு வகைப்படும்.

1. பசு புண்ணியம்
2. பதி புண்ணியம்

இதில் பசு என்பது ஆன்மாவைக் குறித்து நிற்கும் சொல்லாகும். அதாவது உயிர்களுக்கு செய்யும் புண்ணியம் அதில் சிறுவர்களுக்கு உதவுதல் நோயாளரை பராமரித்தல், ஏழைகளுக்கு உதவுதல், வயது முதிர்ந்தோருக்கு உதவுதல் போன்ற பல செயல்கள் அடங்கும்.

பதி புண்ணியம் எனப்படும் போது அது இறைவனைக் குறிக்கும் சொல்லாக அமைகின்றது. அதில் பல வகையானவை உண்டு. சிதைந்தகோவில்களை புதுப்பித்தல், பன்னிரண்டு வருடங்களுக்கு ஒரு முறை கும்பாபிஷேகம் செய்தல், வருடா வருடம் அத்தினத்தில் சங்காபிஷேகம் செய்தல் மற்றும் கோவிலை பராமரித்தல், தூய்மையாக வைத்திருத்தல் ஆலயத்திற்கு தேவைப்படும் பொருட்களை தம்மால் முடிந்தவரை வழங்குதல், வருடந்தோறும் திருவிழா அதன் போது அன்னதானம் வழங்குதல் இவ்வாறு பல வகையுள்ளன. இது பசு புண்ணியத்தை விட உயர்ந்த புண்ணியச் செயலாகும். இதற்கும் இறைவன் திருவருள் வேண்டும் இறைவன் அனுக்கிரகம் இல்லாமல் நாம் எந்த ஒரு செயலையும் செய்ய முடியாது.

இனி விடயத்திற்கு வருவோம் ஒரு வயது வந்த இளைஞருக்கு தாய் நல்ல பெண் ஒருத்தியை தேரந்தெடுத்து திருமணம் செய்து வைக்கின்றனர்.

பொதுவாக பெண்களுக்கு ஆறு வகையான குணங்கள் இருக்க வேண்டும் என்று கூறப்படுகிறது.

1. பொறுமையிலே பூமாதேவியைப் போலவும் வள்ளுவர் கூறியிருக்கிறார்.

“அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம் போல தம்மை இகழ்வாரைப் பொறுத்தார் தலை”

பூமாதேவியானவள் தம்மை தேவையின் பொருட்டோ, ஏதாவது ஒரு செயலுக்காகவோ வெட்டினாலும், பொறுமையோடு சகித்துக் கொள்வாள்.

இதைப் போலவே பெண் தனக்கு மற்றுவர் தீங்கு செய்தாலும் மன்னிக்கும் பூமாதேவியை போல மன்னிப்பதுடன், கோபத்தை வெளிப்படுத்தாது, பொறுமையுடன் இருக்க வேண்டும்.

2. அழகிலே திருமகளைப் போலவும்

இங்கே யாம் ஒன்றைக் கட்டாயம் குறிப்பிட வேண்டும். சிலர் வெள்ளை நிறம் தான் அழகு என்று நினைப்பார்கள். அது தவறு ஒவ்வொரு பெண்ணும் ஏதாவது வகையில் நிச்சயம் அழகுடையவராக இருப்பாள் என்று புராணங்கள் கூறுகின்றன. புராணங்கள் பொய்யில்லை எனவே வெள்ளை நிறம் தான் அழகு என்று ஒரு போதும் கருத வேண்டாம்.

3. சேவ செய்வதிலே பணிப்பெண் போலவும்

அதாவது கணவனுக்கு மனைவி அவனது தேவையறிந்து கடமைகளை செய்ய ஒரு பணிப்பெண் போல நடத்தல் வேண்டும்.

4. அன்பு செலுத்துவதிலே தாயைப் போலவும்

அதாவது “தாய்க்குப் பின் தாரம்” என்று கூறுவார்கள். அப் பழமொழிக்கு-ஏற்ப கணவன் மீது அன்பு காட்டி, அவன் கடமை முடித்து, களைத்து வரும் போது முகமலர்ச்சியுடன்

இனிமையாக பேசி, சில சமயம் கணவன் கடமையின் காரணத்தினால் கோபப்பட்டு வந்தாலும் அதைப் பெரிது படுத்தாது அன்பாக, இதமாக, மென்மையாக பேசி அவன் உள்ளத்தில் பாசத்தை மென்மேலும் வளர்க்க வேண்டும்.

5. நல் உரைகளை கூறுவதிலே நல்ல மந்திரியைப் போலவும்

நல்ல மந்திரியைப் போலவும், முற்காலத்தில் அரசர்மார் தமக்கு விசுவாசமான, நம்பிக்கையான ஒருவரை மந்திரியாக வைத்திருந்தார்கள். அவர் நன்கு சிந்தித்து செயல்படக் கூடியவராக இருப்பார். அதனால் அரசனுக்கு பெயர், புகழ், வெற்றி என்பன கிடைக்கும். அது போல மனைவி செயற்பட வேண்டும்.

6. இதை வெளிப்படையாக எழுத முடியாது.

அதாவது மனைவியானவள், கணவனோடு தனித்து இருக்கும் சமயத்தில் அவன் மனம் கோணாதபடி செயற்பட வேண்டும்.

இவைகள் பொதுவாக கன்னிகாதானத்தில் கூறவேண்டும். ஆனால் இது மிகவும் அரிதாகிவிட்டது. தொடர்ந்து விடயத்திற்கு வருவோம்.

இவ்வாறு திருமணம் செய்த இருவரும் ஒற்றுமையுடன் வாழ்ந்து வருகின்றார். சிறிது காலத்தில் பெண் ஆனவள் கர்ப்பம் தரிக்கின்றாள். இதை அவள் கணவனுக்கு நாணத்துடன் தெரிவிக்கும் போது அவனுக்கு அளவு கடந்த மகிழ்ச்சி உண்டாகின்றது. அதன் பின்பு மனைவி மீது இன்னும் அன்பு அதிகரிக்கின்றது. அவளுக்கு தனது கடமை முடிந்து வரும் போது அவளுக்கு என்று விருப்பமான தின்பண்டங்களை வாங்கிக் கொண்டு வந்து கொடுப்பான். சில சமயம் ஊட்டியும் விடுவான். ஏனென்றால் தனது பிள்ளை அவள் வயிற்றில் வளருகின்றதே அது நல்லபடியாக வளர வேண்டும். அவளும் மகிழ்வாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக கர்ப்பம் தரித்து இருக்கும் பெண்கள் மனமகிழ்வுடன் இருப்பது அவசியம். அப்போது தான் அவர்களுக்கு பிறக்கும் பிள்ளைகள் நல்லபடியாக அமையும் என்பதற்கு ஆதாரங்கள் பல உள்ளன. இன்றைய விஞ்ஞானிகள்,

வைத்தியர்கள் கூட இதனை ஒப்புக் கொண்டு வலியறுத்துகின்றார். இதை எமது சமயம் ஏற்கனவே கூறியுள்ளது.

சரி விடயத்திற்கு வருவோம். அவன் தன் மனைவிக்கு என்று ஆசையுடன் தின்பண்டங்களை கொண்டு வருகின்றான். அவனும் மகிழ்வுடன் சுவைத்து உண்கிறான்.

ஆனால் உண்மையில் அவன் மனைவி என்று நினைப்பவன் உண்மையில் ஏற்கனவே ஒரு ஊரில் வேறு ஒருவரின் மகன் ஆகத்தான் பிறந்து வளர்ந்து வாழ்ந்தவன். திருமணத்தின் பின் தான் இவனது மனைவி என்ற அந்தஸ்தை பெறுகின்றான். இப்போது பாருங்கள்.

“ஊரார் பிள்ளையை ஊட்டி வளர்த்தால்

தன் பிள்ளை தானே வளரும்”

என்பதின் பொருள் எப்படி பொருத்தமாக அமைகின்றது என்று இப்படி உருமாறிய பழமொழிகள் ஏராளம் அவற்றை தொகுத்தால் புத்தகமாகவே அமையும். இங்கு ஏன் குறிப்பிட்டோம் என்றால், “சஷ்டியில் இருந்தால் அகப்பையில் வரும்” என்பதோடு தொடர்புடையது என்று கூட்டிக் காட்டுவதற்கே.

தை மாதம் முதல் மார்கழி மாதம் வரையிலான விஷேட தினங்கள்

தை மாதம் தொடக்கம் ஆனி மாதம் வரையிலான காலம் தேவர்களுக்கு உத்தராயன் காலம் என்று கூறப்படும். இம் மாதங்களில் தை முதல் வைகாசி வரையிலான காலப்பகுதியில் அம்மாத பெளர்ணமி தினமுடன் கூடியதாக அல்லது அதற்கு சற்று முன் அல்லது அடுத்ததாக வருவதும் உண்டு.

உ + மாக வரலட்சுமி விரதம், ஆவணி அவிட்டம் போன்ற நாட்கள் மாறுபடுவதை அவதானிக்கலாம். இதற்கு காரணம் குரிய, சந்திரர்களின் வீடு பெயர்ச்சியே இதை விபரமாகக் கூறினால் ஒரு அத்தியாயம் ஏற்படும் என்பதனால் கருக்கமாக கூறப்பட்டுள்ளது.

விஷேடதினம் / பண்டிகைகள்

01. தை மாதம்

1) தைப்யாங்கல் - பண்டிகை

தை பிறந்தால் வழி பிறக்கும் என்பார்கள். இது மனதுக்கு உற்சாகத்தை, மகிழ்வைத்தரும் பழமொழியாகும். மார்கழி மாதத்துடன் குரியனின் தென்திசைப் பயணம் முடிந்து வடதிசைப் பயணம் ஆரம்பமாகிறது. ஏற்கனவே கூறியதன் பிரகாரம் தை - ஆனி உத்தராயன்காலம் தேவர்களுக்கு பகற்காலமாகும் சுபகாரியங்கள் செய்ய உகந்த காலம்.

இதை விட அறுவடை செய்து குரியபகவானை வரவேற்கும் காலம் தை முதல் நாளாகிய தைப்பொங்கல் தினமாகும். இதனை எல் லோரும் குதூகலமாக கொண்டாடுவார். மறுதினம் உழவர்களுக்கு பழங்காலத்தில் உழுவதற்காக பயன்படுத்திய மாடுகளை குளிப்பாட்டி, சந்தன குங்கும திலகமிட்டு மாலை அணிவித்து விஷேட பொங்கல் செய்து அதனை அதற்கு வழங்குகின்றோம். தற்போது இந்த நிலை அருகி வருவது வேதனைக்குரிய தொன்றாகும்.

2) தையூசம்

தைமாதத்தின் சிறப்புக்களில் மகிமை வாய்ந்தது பூச நட்சத்திரத்துடன் பெளர்ணமி கூடிய நாள் மிகவும் விஷேடமானதாகும். ஒரு கல்பத்தில் உலகம் உருவாகியது. படைப்பு ஆரம்பமாகியது ஆரம்பத்தில் நீர் தான் படைக்கப்பட்டது. பின்னரே பூமி தோன்றியது இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டே பல ஆலயங்களில் தெப்போற்றிவைம் நடைபெறுகிறது. இதை விட அன்றைய தினம் அதிபாரமிடுதல், புதுமனைப்புகுவிழா, திருமணம் ஏடு தொடக்குதல், கர்ணபூஷணம், (காது குத்துதல்) போன்ற சுபகாரியங்கள் நடைபெறுவதுண்டு.

3) தை அமாவாசை

அம்பாளின் மீது பக்தி கொண்ட சுப்பிரமணியபட்டர் அபிராமி மீது அந்தம் + ஆதி (ஒரு பாடலில் இறுதி சொற்கள் அடுத்து தொடங்கும் பாடலின் முதல் வரியாக பாடுவது) அந்தாதி பாதி பாடி சரபோஜி மன்னரின் கர்வத்தை அடக்கி அமாவாசை அன்று அபிராமி அம்பாள் தனது காதணியை (தோட்டை) கழற்றி வானத்திலே வீச அது பூரண நிலாவாக ஒளி வீசிய தினமாகும். இதை விட முறையும் உசந்த தினமாகவும் கருதப்படுகிறது. பெரும்பாலான ஆலயங்களில் அபிஷேகம், திருவிழா நடைபெறும். இதை விட அமாவாசையும் தந்தையை இழந்தவர்களுக்கு தர்ப்பணம் செய்தற்கு உகந்ததாக கருதப்படுகின்றது.

02. மாசி மாதம்

1) மாசி மகம்

மாசி மாதத்தில் மக நட்சத்திரத்துடன் கூடிய பெளர்ணமி வருவது சிறப்பானதாகும். இது சிவனுக்கு உகந்த தினமாக கருதப்படுகின்றது. தென்னிந்தியாவில் மாசி மக தீர்த்தமன்று மிகவும் சிறப்பாக அதுவும் 12 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை வரும் போது குரு பகவான் மகநட்சத்திரதினத்தன்று கும்பராசிக்கு செல்லும் நாளன்று கொண்டாடப்படும். அதனை மாமாங்கம் என்று கூறுவர்.

2) மஹா சிவராத்திரி

நமது பூஜைகளில் இராத்திரி என்ற பெயரோடு அழைக்கப்படுவது சிவராத்திரியும், நவராத்திரியும் தான் சிவராத்திரி சிவனுக்கு நவராத்திரி அம்பாளுக்கு உகந்தவை. சிவராத்திரி பூஜை முழுமையாக இரவு பூஜையாகும். சிவன் ராத்திரி பூஜை என்பது சிவனுக்குரிய ராத்திரி என்று அர்த்தம் இந்த நாள் சிவனுக்கு மிகவும் உவப்பான நாள் எனவே மஹாசிவராத்திரி என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

பொதுவாக சிவராத்திரி

ஜந்து வகைப்படும்

1. நித்திய சிவராத்திரி
2. பட்ச சிவராத்திரி
3. மாத சிவராத்திரி
4. யோக சிவராத்திரி
5. மஹா சிவராத்திரி

இதில் பலவிதமான அற்புதங்கள் கூறப்பட்டாலும் மிகச் சுருக்கமாக மஹாசிவராத்திரி தினமன்று சக்தி நான்கு காலமும் சிவனைப் பூஜிக்க சிவன் அதனால் மகிழ்ந்து சக்தியின் விருப்பத்தை ஈடேற்றும் பொருட்டு அன்றைய தினம் சிவராத்திரி தினமென்றும் மேலும் அன்று தம் மை பூஜிப் பவர் களுக்கு சகல சௌபாக்கியத்தையும் அருள் பாலிப்பதாக கூறினார்.

03. பங்குனி மாதம்

1) யங்குனித் திங்கள்

பொதுவாக அம்பாள் ஆஸ்யங்கள் யாவற்றிலும் சிறப்பானதாக திங்கட்கிழமை அன்றுபொங்குவது விஷேடபூஜை செய்வது, வழக்கம் சிறப்பாக கண்ணகி வழிபாடாகவும் இந்த நாள் கொண்டாடப் படுகின்றது. கற்புக்கரசியாக பதிவிரதையாக, வீரபத்தினியாக, இலக்கிய உலகில் பெண் தெய்வமாக போற்றப்படுகின்றாள்.

2) பங்குனி உத்திரம்

பங்குனி மாதத்தில் உத்திர நட்சத்திரதினமாக கன்னிராசியில் பெளர்ணமி மிகுந்த ஒளியைத் தருவதால் இந்த நாள் விஷேஷமானது. அன்றைய தினம் பங்குனி உத்திரதினமன்று பார்வதி, பரமேஸ்வரனை கல்யாண கோலத்தில் தியானம் செய்வதாக ஐதீகம்.

பல ஆலயங்களில் மஹோற்ஸவம் நடைபெறும் சில ஆலயங்களில் அருகில் உள்ள கடல், நதி, தீர்த்தக்கேணி போன்ற இடங்களில் தீர்த்தமாடுவதனால் மேலும் புண்ணியம் அதிகரிக்கும்.

04. சித்திரை மாதம்

1) சித்திரை வருடப்பிற்பு – பண்டிகை

தமிழ்ப்புத்தாண்டு அநேகமாக ஓவ்வொரு வருடமும் 13, 14ம் திகதிகளில் வருகின்றது. புதுவருடம் பிறக்கும் தினத்தன்று பஞ்சாங்கம் படித்து பலன்களை தெரிந்து கொள்வது வழக்கம் வருடப் பிறப்பு தினத்தன்று சில ஆலயங்களில் இரதோற்ஸவம் நடைபெறுவது வழக்கம்

இதை விட சில, தசாப்தங்களுக்கு முன் கூட போர்த்தேங்காய் உடைத்தல் மற்றும் கயிறு இழுத்தல், மாட்டுச் சவாரிப் போட்டி போன்ற பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள் மாலை நேரங்களில் ஆலயத்தை அண்மித்த பகுதிகளில் அல்லது ஆலய வீதிகளில் நடைபெறுவது வழக்கம்.. தற்போது அவற்றை அம் மரபு மறக்கப்பட்டு வருவது வருந்தத்தக்கதே.

2) சித்திராப் பௌர்ணமி

சித்திரை மாதத்தில் பெளர்ணமி தினமன்று சித்திர குப்தனை வழிபடுதல் வேண்டும். அன்று அவன் அவதரித்த தினமாகும். பொதுவாக நாங்கள் சித்திரை மாதமன்று சித்திரைக் கஞ்சி என்று கூறப்படும். உணவுப் பதார்த்தத்தை ஆலயத்தில் இறைவனுக்கு படைத்து வழிபட்டு அதனை அடியவர்களுக்கு விநியோகிப்பதும் வழக்கம்.

சித்திரை மாதம் சித்திரை நட்சத்திரத்துடன் கூடிய பூரணை தினத்தன்று கையில் ஏட்டுச் சுவடியுடனும் எழுத்தாணியுடனும்

தோன்றினார் என்று புராணங்கள் கூறுகின்றனர். சித்திரகுப்தன் தான் யமலோகத்தில் உள்ள யம பூமியில் ஜீவன்கள் செய்யும் பாவ, புண்ணியத்தை கணக்கிட்டு யமனிடம் சமர்ப்பிப்பது என்று கருத புராணம் கூறுகிறது. சித்திர குப்தனை வழிபடுவதன் மூலம் துன்பங்களை குறைத்து புண்ணியம் பெற வாய்ப்புள்ளது. இதைப்பற்றிய புராணக் கதைகள் ஏராளமாக உள்ளன.

மற்றும் சித்திரா பெளர்ன்மி தினமன்று தாயை இழந்தவர்கள் அன்று விரதமிருந்து வீட்டில் அல்லது ஆலயத்தில் தமது கடமைகளை நிறைவேற்றுவதும் வழக்கம் உண்டு.

மேலும் சில ஆலயங்களில் பெளர்ன்மியை இறுதி நாளாகக் கொண்டு (தீர்த்தோற்றுவமாகக் கொண்டு) அலங்காரத்திருவிழா, மகோற்றுவம், என்பனவும் மற்றும் வசந்த நவராத்திரி போன்ற வைபவங்கள் நடைபெறுவதையும் காணலாம்.

3) சித்திரையரணி

காவல் தெய்வமான வைரவ சுவாமிக்கு இது மிகுந்த நாளாகும். அன்றைய தினம் இயன்றவரையில் அபிஷேகம் செய்து விளாத்தி இலையினால் அர்ச்சனை செய்வதனால் தடைகள் நீங்கும் காரியம் மங்களமாகும்.

05. வைகாசி மாதம்

1) வைகாசி விசாகம்

இது முருகனுக்கு விஷேடமாக உகந்த தினமாக கருதப் படுகிறது. குரன் முதலிய அசுரர்களின் கொடுமையை நீக்கி தேவர்களைக் காக்கும் பொருட்டு சிவன் நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து ஆறு தீப்பொறிகளை வெளியிட அக்கினி வாயுவிடம், வாயு கங்கையிடம் கங்கை சரவணப்பொய்கையிடம் சேர்த்தான். ஆறும் ஆறு குழந்தைகளாயின. கார்த்திகை கன்னிகள் அக் குழந்தைகளுக்கு திருமால் ஆணைப்படி பாலுாட்டினர். அன்றை தினம் வைகாசி மாதம் விசாக நட்சத்திரம் பின் அன்னை பார்வதியின் அரவணைப்பினால் ஆறு சிக்ககளும் ஒன்றாய் ஆறுமுகப் பெருமானாய் ஆனது பஞ்சபூதங்கள் ஜந்தும் உயிரும் ஒன்றாய்

ஆறுமுகம் ஆனது. எனவே ஆறுமுகம் அல்லது சண்முகன் என்று அழைக்கப்படுகின்றார். வைகாசி விசாகம் அன்று பெளர்ணமியுடன் கூடி முருகன் அவதரித்தல் விஷேஷமாக கருதப்படுகின்றது.

06. ஆணி மாதம்

1) ஆணி உத்தரம்

அபிஷேகப் பிரியனான சிவனுக்கு (சிவகாமி சௌந்தரி சமேத நடராஜப் பெருமானுக்கு) வருடத்தில் ஆறு தினங்கள் விஷேஷமாக கூறப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் மூன்று திதியையும் மூன்று நட்சத்திரத்தையும் கொண்டது. அதில் ஆணி மாதம் உத்தர நட்சத்திர தினத்தன்று நடைபெறும் அபிஷேகம் ஆணி திருமஞ்சனம் என்று சிறப்பித்துக் கூறப்படுகின்றது. இதனை தரிசிப்பது மிகமிக உயர்ந்த பலனைக் கொடுக்கும்.

07. ஆடி மாதம்

1) ஆடி மாதச் சிறப்பு / ஆடியிறப்பு

தைமாதச் சூதல் ஆணி மாதம் வரை உத்தராயன் காலம். ஆடி மாதம் பிறந்தும் தட்சிணாய காலம் ஆரம்பமாகின்றது. ஒன்று கோடை காலத்தின் ஆரம்பத்தையும், மற்றும் மாரி காலத்தின் தொடக்கத்தையும் குறிக்கின்றன. ஆடி மாதப் பிறப்பன்று ஆடிக்கூழ் காய்ச்சுதல், கொழுக்கட்டை அவித்தல் போன்ற நிகழ்வு நடைபெறுகின்றது. இதனை நவாலியூர் சோமசுந்தரப்புலவர் “ஆடிப்பிறப்புக்கு நாளை விடுதலை.....” என்ற பாடலில் சிறப்பாக கூறியுள்ளார்.

2) ஆடிச் செவ்வாய்

ஆடி மாதங்களில் வரும் செவ்வாய்க்கிழமைகள் அம்பாளுக்கு விஷேட நாட்களாக கருதப்படுகின்றன. கன்னிப் பெண்கள் தங்களுக்கு நல்ல கணவர் அமைவதற்காகவும், சுமங்கலிப் பெண்கள் தங்கள் கணவரோடு இணைபிரியாது வாழவும் குங்கும அர்ச்சனை செய்து அதை நெற்றியில் தரித்துக் கொள்வார். அம்பாளுக்கு குங்கும அர்ச்சனை மிகவும் உவப்பானது. அவளின் நாமங்களில் குங்குமப் பிரியை என்பதும் ஒன்றாகும்.

3) ஆழ்யுரம்

அம்பாள் பருவமடைந்த தினமாகும் இத்தினத்தில் அம்பாளுக்கு “பூரகர்மம்” எனப்படும் விழா நடைபெறும் அதாவது முதலில் பருவமடைந்த பெண்களுக்குச் செய்யும் சடங்குகள் போல சிவாச்சாரியர் இதனைச் செய்வர் சில ஆலயங்களில் இத் தினத்தை பூர்த்தியாக வைத்து தீர்த்தோஸ்ஸவம் நடைபெறுவதும் உண்டு.

4) ஆழ அமாவாசை

ஆழ அமாவாசை அன்று தந்தையை இழந்தவர் அதற்குரிய கடமைகளை கடற்கரை அல்லது நதியை அண்மித்த இடங்களில் செய்வார்கள்.

5) ஆழிக் கார்த்திகை

ஆழிக்கார்த்திகை முருகனுக்கு ஏனைய கார்த்திகை நாட்களை விட விஷேஷமான நாளாகும். கந்தனுக்கு மிகவும் பிரீதியான வரை விரதங்கள் மூன்று

1. வார விரதம்
2. நட்சத்திர விரதம்
3. திதி விரதம்

- ❖ ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையும் விரதமிருந்து வேலவனின் தாள் பணிவது வார விரதம்.
- ❖ ஒவ்வொரு மாதமும் வரும் கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில் கந்தனை வழிபடுவது நட்சத்திர விரதம்.
- ❖ ஜப்பசி மாத வளர்பிறை ஆறு தினங்களிலும் ஆறுமுருகனை (ஸ்கந்த சஷ்டி) துதிப்பது திதி விரதம்.

இந்தச் சமயத்தில் வேறு ஒன்றையும் (பழமொழி மாறி வருகின்ற விதம்) பற்றி குறிப்பிட வேண்டும்.

“இடம் கொடுத்தால் மடம் பிடுங்குவான்”

சாதாரணமான பேச்சுவழக்கில் ஒருவருக்கு உதவி செய்யப் போனால் அவர் அவ் உதவியை தனக்கு சாதகமாக பயன்படுத்திக் கொண்டு உதவி செய்தவரை மேலும், மேலும் உதவி செய்யும் படி தொந்தரவு செய்வது போலவும் இதனால் உதவியே செய்தல்

ஆகாது என்ற நிலை நல்லது என்றும் நினைக்கத் தூண்டும் ஆனால் உண்மை அதுவல்ல.

ஓருவருக்கு அறுவகைப் பகைகள் உள்ளன. அதில் மண், பெண், பொன் முதலியன விருப்பமுண்டு. இவையாவும் நிலையானது அல்ல எமது வாழ்வே பொய்யானது அறியாமை என்னும் இருளில் நாம் முழ்கிக் கிடக்கின்றோம். வாழ்வதற்கு இவை யாவும் இன்றியமையாதவையே எமது அறியாமை என்னும் இருளை அகந்தையை இறைவன் வணங்குவதன் மூலம் போக்கலாம். அதாவது உள்ளத்தில் இறைவனுக்கு இடம் கொடுத்தால் அவன் நமது அறியாமையை (மடத்தை) அடியோடு களைந்து விடுவான் என்பது இதன் பொருளாகும். மடம் என்பதற்கு அறியாமை என்ற அர்த்தம் உள்ளது. அதன் பொருட்டே இப் பழமொழி ஏற்பட்டது. இப்பொழுது மீண்டும் பழமொழியை நினைவுபடுத்துங்கள்.

(இறைவனுக்கு உள்ளத்தில்) இடம் கொடுத்தால் (அவன்) (எமது) மடம் (அறியாமையை) வேரோடு பிடுங்கி விடுவான்.

08. ஆவணி மாதம்

1) ஆவணி ஞாயிறு

ஞாயிறு என்பது சூரியனைக் குறிக்கும் சொல்லாகும். முற்காலத்தில் ஆவணி மாதமே தமிழர்களின் ஆரம்ப மாதமாக இருந்தது. அப்போது சூரியனை அவனுக்கு உகந்த நாளாகிய ஞாயிற்றுக்கிழமை தோறும் பொங்கல் பொங்கி வழிபட்டனர். உலகிற்கு மட்டுமல்ல எமது உள்ளத்திற்கு ஆரோக்கியத்தையும் விஷேஷமாக கண்களுக்கு நல்ல பார்வையும் அவனை வழிபடுவதன் மூலம் பெறலாம்.

2) விநாயகர் சதுர்த்தி

ஆவணி மாதத்தில் வரும் சதுர்த்தி தான் விநாயக சதுர்த்தி என்று விஷேஷமாக கொண்டாடப்படுகின்றது. இது பற்றி ஏந்கனவே குறிப்பிட்டுள்ளோம். சிலர் பிறருக்கு அறிவுரை கூறும் போது நாலு பேரேப் போல நடக்க வேண்டும். நாலு பேர் போன பாதையில் போக வேண்டும் என்பார்கள். அப்படி என்றால் என்ன அர்த்தம்

ஏற்கனவே பலர் சென்ற பாதையில் செல்ல வேண்டும் அறியாது குறுக்கு வழியில் போனால் தத்தளிக்க நேரிடும் என்ற அர்த்தமா? இல்லை சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர் ஆகிய நால்வர் நாயன்மார் காட்டிய நெறியில் நாமும் வாழ வேண்டும் அவர்கள் செய்த தொண்டுகளைப் பின்பற்றி நாமும் சேவை செய்ய வேண்டும் என்பதே இதன் அர்த்தம்.

3) ஆவணி அவிட்டம்

இது விஷேதமாக அந்தணர்களுக்குரிய தினமாகும்.

09. புரட்டாதி மாதம்

1) புரட்டாதிச்சனி

புரட்டாதி மாதத்தில் வரும் சனிக்கிழமை சனிபகவானுக்கு மிகவும் உகந்த நாளாக கருதப்படுகிறது. இந்த தினங்களில் அடியவர்கள் சனிபகவானுக்கு அபிஷேகம் மற்றும் இயன்ற திரவியங்களைக் கொடுத்து அபிஷேகம் மற்றும் எள்ளண்ணெய் ஏரித்தல், எள்சாதம் காகங்களுக்கு வைத்தல் போன்றவற்றையும் சனிபகவான் 108 திருநாமங்கள் போற்றிகள் துதித்து வழிபடுவதன் மூலம் கஷ்டபலனைக் குறைக்கவும் நன்மையை அதிகரிக்கவும் வழி செய்யும்.

2) நவராத்திரி

(ஏற்கனவே உள்ளது)

3) மஹாளய ட்சம்

மஹாளயம் என்பது மகான்களின் இருப்பிடம் என்று பொருள்படும் அதாவது உத்தமர்களாகிய நமது இறந்து போன முன்னோர்கள் (பிதிர்கள்) பூவுலகம் வந்து தத்தம் சந்ததியினரிடம் அவர்களால் அன்போடும், மனத்தூய்மையுடனும் சிரத்தையோடு (சிரார்த்தம்) செய்யப்படும் பிதிர்கடமைகளை பெற்று திருப்தியடைந்து தம் சந்ததியின்றை ஆசிர்வதித்து செல்வதாகவும் இதற்கு யமதர்மராஜா பிதிர்கள் தம் புண்ணியத்தை தாமே தேடிக்கொள்ள

பூமிக்கு அவர்களை அனுப்புவதாகவும் அவர்களும் அவ்வாறே பூவுலகம் வந்து அந்த நாட்களில் பெற்றுச் செல்வது வழமையாக உள்ளது. சிரார்த்தம் என்பது சிரத்தையோடு செய்வதாகும்.

4) கேதாரகளரி விரதம்
எங்கனவே உள்ளது.

10. ஜப்பசி மாதம்

1) ஜப்பசி வெள்ளி

ஜப்பசி மாதத்தில் வரும் வெள்ளிக்கிழமைகள் மகிமை பொருந்தியதாகும். தை மாதம் முதல் வைகாசி மாதம் வரை எவ்வாறு நட்சத்திரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு சிறப்பு பெறுகின்றதோ அது போல ஆடி முதல் கார்த்திகை வரையும் கிழமைகளினால் சிறப்பு பெறுகின்றது. ஆடிச் செவ்வாய், ஆவணிஞாயிறு, புரட்டாதிசனி, ஜப்பசி வெள்ளி, கார்த்திகை திங்கள் (சோமவாரம்) இதைவிட ஆடி மாதத்தின் பின் தேவர்களுக்கு இரவுக்காலம் அசுரர்களுக்கும் அவ்வாறே ஆனால் அசுரர்களுக்கு இரவில் வலிமை அதிகம் எதிரி சமமான பலத்துடன் இருக்கும் போது தான் எதிரியை தாக்குதல் வேண்டும் இதனையே புராணங்களும் வலியுறுத்திக் கூறியுள்ளன. இதையே மாற்றிச் சிலர் “குட்டுப்பட்டாலும் மோதிரக் கையால் குட்டுப்பட வேண்டும்” என்று கூறுகின்றனர். நடைமுறையில் ஒருவர் தேவையில்லாது அவனோடு சண்டையில் தோற்றுவிட்டாயே உனக்கு வெட்கம் இல்லையோ என்ற அர்த்தத்தில் கூறுவார். உண்மையில் அதுவல்ல அர்த்தம் அப்படியானால் பணக்காரனிடம் மோதிரம் அணிந்தவனிடம் குட்டு வாங்கினால் அல்லது தோற்றால் அது பெருமையா? இல்லை மோதிரக்கை வழக்கில் உள்ளது. ஆனால் இங்கே உள்ள பழமொழி “மோதுகின்ற கையால் குட்டுப்பட வேண்டும் என்பதே அதாவது தமக்கு நிகரான வலிமையுடையவனோடு மோத வேண்டுமே தவிர குறைந்தவனிடம் மோதி வெற்றி பெற்றால் அது தோல்வி. வலிமை கூடியவனிடம் மோதினால் அது ஆபத்து. எனவே சம வலிமை உடையவனோடு மோதவேண்டும் என்பதே இம் மொழியின் தாற்பரியம்.

“குட்டுப்பட்டாலும் மோதுகின்ற கையால் குட்டுப்பட வேண்டும்” இப்போது பாருங்கள் இரவில் அசுரர்களுக்கு வலிமை அதிகம் அந்தக் காலத்தில் தான் மகிஷாசுரமர்த்தனியாக மகிஷன் என்ற கொடிய அசுரனை வதம் செய்தான். ஐப்பசி மாதத்தில் இறுதி வெள்ளிக்கிழமை தான் சிவன் மார்க்கண்டேயருக்கு என்றும் பதினாறு என்று கூறி யமசங்காரம் நடைபெற்றது. ஐப்பசி மாதத்தில் தான் சிவன் மார்க்கண்டேயருக்கு என்றும் பதினாறு தான் ஸ்கந்தசஷ்டி குரன்போர் நடைபெற்றது. கார்த்திகையில் ஜோதிப்பிளம்பாக பரம்பொருள் தோன்றினார். பின்னர் மார்கழி ஆரம்பத்தில் விநாயகப் பெருமான் கஜமுக சங்காரவதம் நடைபெற்றது. இவையாவும் அசுரர்கள் வலிமையுடன் இருந்த காலத்தில் தான் நடைபெற்றன.

2) தீபாவளி

இது பண்டிகை தினங்களில் ஒன்றாகும். தீபம் + ஆவளி = (தீபாவளி) தீபவரிசை என்று பொருள்படும். வாழ்வில் இருள் நீங்கி ஒளியைக் கொடுப்பது.

தீபாவளி தினமன்று தான் பகவான் கிருஷ்ணன் நரகாசுரனை வதம் செய்தார். சிலருக்கு இறக்கும் போது ஞானம் ஏற்படுவதுண்டு அப்படித்தான் அவனுக்கும் ஏற்பட்டது. தான் இறந்த தினத்தை உலகத்திலுள்ள மக்கள் எவ்வித துன்பமும் இல்லாது கவலை கொள்ளாது நீராட புது ஆடை அணிந்து விருந்து அருந்தி மகிழ்வுடன் இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டான்.

அன்றைய தினம் எண்ணேய் வைப்பது மிகவும் புண்ணியம். காரணம் எண்ணேயில் லட்சமியும் வெந்நீரில் கங்கையும் அன்று வருவதால் கங்கையில் ஸ்நானம் செய்த பலன் கிடைக்கும்.

11. கார்த்திகை மாதம்

1) கார்த்திகை விளக்கீடு

கார்த்திகை பரணி வைரவசவாமி பெருமானுக்கு கார்த்திகை முருகப் பெருமானுக்கும் சர்வாலய தீபம் விஷ்ணு ஆலய தீபம் யாவும் மறுநாள் பெளர்ன்மை தினமன்று நடைபெறும். அன்று

மஹாபலி முக்தி அடைந்த தினம் என்பர்கள். “அடியைப் போல அண்ணன் தம்பி உதவமாட்டான்” என்பர். ஒருவன் தனது பயயனுக்கு தடியால் அடித்துக் கொண்டிருந்தான். ஏன் அடிக்கிற்கள் என்று கேட்ட போது அடித்தால் தான் இவன் திருந்துவான் அடியைப் போல அண்ணன் தம்பி உதவமாட்டார் என்றார் உண்மையில் அதுவல்ல பொருள் எமக்கு கஷ்டங்கள் துன்பங்கள் நேரும் போதெல்லாம் இறைவனே சரணாகதி என்று அவன் திருவடி தொழு வேண்டும். அப்போது அவன் அருளுவான் எமது சுற்றுத்தவர் இனசனத்தவர், அண்ணன், தம்பி, ஆகியோர் நாம் கஷ்டப்பட்ட காலத்தில் உதவ முன்வர மாட்டார்கள் ஆனால் இறைவன் நிச்சயம் அவன் திருவடியை தொழுதால் வருவான்.

பகவான் வாமன அவதாரம் எடுத்த போது மகாபலிச் சக்கரவர்த்தி என்ன வேண்டும் என்று வாமன (சிறுவன்) வடிவத்தில் இருந்த விஷ்ணுவிடம் கேட்க வந்திருப்பது மஹாவிஷ்ணு என்பதை அறியாத மகாபலி தந்தோம் என்று தானமாக வழங்க பெருமான் விஸ்பருப மெடுத்து ஒரு திருவடியால் விண்ணுலகத்தையும் மறு திருவடியால் பூவுலகத்தையும் அளந்தார். மூன்றாவது அடியை எங்கே வைப்பது என்று பெருமான் கேட்ட போது என் தலையிலே வையுங்கள் என்று கூற பெருமானும் அவ்வாறே வைத்து பின் அவனுக்கு முக்தி அளித்தார் இதனால் தான் வைஷ்ணவக் கோவில்களில் கடளரி (திருவடி) வைத்து ஆசீர்வதிப்பார் உண்மையில் இது எல்லா தெய்வத்துக்கும் பொருத்தமானதே இதுவும் அந்தக் கருத்தை வலியுறுத்துகின்றது. இது மட்டுமல்ல விஷ்ணுவும், பிரமாவும் அடிமுடி தேடிய வரலாற்றையும் இது நினைவு படுத்துகின்றது. நம்முடைய இறுதிக் காலத்தில் ஆவது பெருமான் திருவடியே தஞ்சம் என்று சரண்புக வேண்டும்.

இவ்வாறு அனேக பழமொழிகள் உருக்குலைந்து போயுள்ளன எனினும் சமயம் தொடர்புடையது இங்கு எடுத்து சிலவற்றை மட்டும் கையாண்டோம்.

12. மார்கழி மாதம்

மாதங்களின் மார்கழி மாதம் தேவர்களுக்கு அதிகாலை நேரமாகும். கிருஷ்ண பகவான் மாதங்களில் நான் மார்கழியாக இருக்கிறேன் என்று கூறியிருக்கிறார். மார்கழி திருவாதிரை சிவனுக்கு சிறப்பு நாள் அதனைத் தான் ஆருத்திரா தரிசனம் என்று கூறுகின்றோம்.

இதைத் தவிர சிவபக்தர்கள் திருவாதிரை அன்று “களி” இறைவனுக்கு நெவேத்தியமாக செய்து வைப்பார்கள் அவருக்கு களி மீது மிகுந்த விருப்பம் இது தொடர்பான நிகழ்வு ஒன்று சிதம்பரத்தில் நிகழ்ந்தது. சேந்தனார் என்ற விறகு விற்கும் பக்தர் ஒருவர் அவ்வாறு செய்ததுடன் சிவனடியார்களுக்கு விருந்தோம்பிய பின்னே தானும் தனது மனைவியும் உணவு உட்கொள்வதை வழக்கமாகக் கொண்டு வாழ்ந்து வந்தனர். ஒரு நாள் அடை மழை காரணமாக வெட்டி வந்த விறகு நன்றாக நனைந்து விட்டதால் விறகை எவரும் வாங்கவில்லை. சிவனடியார்களுக்கு உணவு வழங்க வசதி இல்லாமல் போய்விட்டது.

இறைவன் தனது பக்தரை சோதனைக்கு உள்ளாக்குவது வழக்கம் அவ்வாறு அவரைச் சோதிக்க கருதி அந்த நேரம் பார்த்து சிவன் அடியவர் ஒருவர் உருவில் வந்து பசி என்று கூற வீட்டில் உணவுப் பொருட்கள் ஏதுமின்மையால் அதனை வெளிக்காட்டாது. அவரை அழைத்து வந்து ஆசனமளித்து உபசரித்து வீட்டிலே மீதாக சிறிதளவு இருந்த அரிசிமாவில் இனிப்பு கலந்து செய்த களியை படைத்து உண்ணும் வண்ணம் அன்புடன் வேண்டிக் கொண்டனர். பக்தன் பக்தியுடன் எதைக் கொடுத்தாலும், எதைக்கொடுத்தான், எப்படிக் கொடுத்தான் என்றில்லாமல் அவனின் பக்திக்கு கட்டுப்பட்ட சிவன் களியை பெரு விருப்புடன் ஏற்று மகிழ்ந்தார். சேந்தனாரின் இறை பக்தியை உலகிற்கு உணர்த்த விரும்பிய இறைவன் அடுத்த நாள் சிற்றம்பலத்தான் சந்நிதானத்தில் இவ்வாறு களி சிந்திக்கிடக்கும் படி செய்தார். களி சிதறிக் கிடந்ததைக் கண்ட அந்தனர் காரணம் தெரியாமல் திகைத்தனர்.

இதைக் கேள்விப்பட்ட சேந்தனார். முதல் நாள் தன் வீட்டில் நடந்த சம்பவத்தை தெரிவிக்க இறைவன் சேந்தனாருக்கு காட்சி கொடுத்து அருளியதை நினைத்து வியந்தனர். அன்று முதல் திருவாதிரை நாளில் கனி நைவேத்தியமாக இறைவனுக்கு படைப்பது வழக்கமாயிற்று கனி என்ற சொல்லுக்கு மகிழ்ச்சி என்ற ஒரு பொருளும் உண்டு. திருவாதிரை ஒரு வாய்க்களி உண்ணாதவர் நரகக்குழி என்ற முற்காலத்தில் கூறுவார்கள். ஆனால் தற்போது வேறு விதமாக அமைந்து விட்டது.

மார்கழி மாதம் அதிகாலையாகிய (04.30 மணியளவில்) பிரம்ம முகூர்த்த வேளையில் தனித்தன்மையுள்ள காற்று வீசும், நமது உடம்பில் உள்ள வாத, பித்த, கபங்கள் எனப்படும். திரி (முன்று) தாதுகளின் அவலட்சணங்களை நீக்கி உடலுக்கு ஆரோக்கியத்தை அளிக்க வல்லது. இதனை விஞ்ஞானமும் ஏற்றுக் கொள்கிறது. ஆன்மீக வளர்ச்சிக்கு சிறப்பாக வழி வகுக்கும் மாதம் இந்த மாதத்தில் அதிகாலையில் செய்யும் ஒரு நாள் பூஜை ஒரு வருடம் செய்த பூஜைக்கு சமனான பலனைக் கொடுக்கும்.

இதைத்தவிர சைவர்களுக்கு உரிய ஆருத்திரா தரிசனம் எனப்படும் திருவெம்பாவை பூர்த்தி நாள் மற்றும் விஷ்ணு பக்தர்களுக்குரிய வைகுந்த ஏகாதசி இம்மாதத்தில் தான் வருகிறது. ஏகாதசி வளர்பிறை, தேய்பிறை என்று மாதத்திற்கு இரண்டாக இருபத்தி நான்கும் அதிகப்படியாக வரும் ஒன்றும் சேர்ந்து இருபத்தைந்து ஆகும். ஏகாதசியின் பெருமையை முன்னோர்கள் இவ்வாறு கூறினார்.

மந்திரத்திற்கு – காயத்திரி

தெய்வத்திற்கு – தாய்

தீர்த்தத்துக்கு – காசி

முத்திக்கு – காஞ்சி

விரதத்திற்கு – ஏகாதசி

அரி - சிவா - என்கலையோ (அரிசிவாங்கலையோ)

தென்னிந்தியாவில் பெரிய நகரம் ஒன்றில் சைவர்களும், வைஷ்ணவர்களும் வாழ்ந்து வந்தனர். சைவர்கள் சிவனையும், வைஷ்ணவர்கள் விஷ்ணுவையும் ஆராதித்து வந்தனர். நாளடைவில் அவர்களுக்கு செல்வம் அதிகரித்தது இருபகுதியினரும் தத்தம் தெய்வங்களை மறந்தனர். இவர்களை திருத்த நினைத்தனர் சிவனும் திருமாலும். அடியவர் யாவரும் கேளிக்கைகளில் ஈடுபட்டனர். வியாபாரம் தேக்க நிலையை அடைந்தது. குடும்பத் தில் ஒற்றுமையின்மை சண்டை, சச்சரவு, நிம்மதியின்மை, நோய்துங்பம், என்று சகல விதமான கஷ்டங்களும் ஏற்பட்டன. என்ன செய்வதென்று தெரியாது அனைவரும் திகைத்தனர். தமது நிலைக்கு என்ன காரணம் என்று ஒருவரது சிந்ததக்கும் எட்டவில்லை.

இச் சந்தர்ப்பத்தில் சிவன் நடுத்தர வயோதிபர் வடிவங்கொண்டு ஒவ்வொருவர் இல்லத்தின் முன்னாலும் சென்று அரிசிவாங்கலையோ, அரிசிவாங்கலையோ என்று கூவிக் கூவி அழைத்தார். எல்லோரும் தத்தம் வீடுகளை விட்டு வெளியே வந்து நாங்கள் எவ்வளவோ கஷ்டப்படுகின்றோம். இந்த நிலையில் நீர் அரிசிவாங்கலையோ என்று ஏன் எங்களை எல்லாம் தொந்தரவு செய்கின்றீர்கள் என்று சற்று வருத்தத்துடன் கேட்டனர். அதற்கு முதிய வடிவத்தில் இருந்த சிவன் நான் கூறியதை நீங்கள் தவறாகப் புரிந்து கொண்டு விட்டர்கள் நான் கூறியது என்னவென்றால் அரி - சிவா - என்கலையோ அதாவது அரி என்பது நாராயண நாமத்தையும், சிவா என்பது சிவனது நமாத்தையும் குறிக்கும் அதனை ஏன் மறந்தீர்கள். கடவுளை நீங்கள் முன் செய்த தீவினை காரணத்தினால் மறந்தீர்கள் எனவே தான் இத்துன்ப நிலை எனவே இனியாவது திருந்தி நற்கதி அடைய முயலுங்கள் என்று தனது உருவைக் காட்டி மறைந்தார். உண்மையை உணர்ந்த அனைவரும் பின் தத்தம் கடவுளிடம் மன்னிப்பு கோரி அவர்களை வணங்கி நல்வாழ்வு பெற்றார்கள் என்று ஒரு வரலாறு உண்டு.

பஜனைப்பாடல்கள்

1) விநாயகர்

ஓம் எனும் பிரணவ ரூப	விநாயகா
உமையவளின் பாலனே	விநாயகா
தேவர் மூவர் போற்றும் தேவ	விநாயகா
தேவாதி தேவனே	விநாயகா
வல்வினைகள் தீர்க்கும் பக்தி	விநாயகா
வேண்டும் வரம் தந்திடும்	விநாயகா
உள்ளத்திலே குடியிருப்பாய்	விநாயகா
சித்தம் எல்லாம் அருள்பவனே	விநாயகா
மெளனத்தின் முழுப்பொருளே	விநாயகா
முக்கண்ணன் புத்திரனே	விநாயகா

(ஓம்)

2) குருவிற்கு (குருநாதன்)

என்னை எனக்கு அறிவித்தான்	எங்கள் குருநாதன்
இணையாடி யென் தலை வைத்தான்	எங்கள் குருநாதன்
அன்னை பிதா குருவானான்	எங்கள் குருநாதன்
அவனியெல்லாம் ஆளாவைத்தான்	எங்கள் குருநாதன்
முன்னை வினை நீக்கிடுவான்	எங்கள் குருநாதன்
மூவருக்கும் அறியவொன்றானான்	எங்கள் குருநாதன்
நன்மை தீமை அறியாதான்	எங்கள் குருநாதன்
நான் தானாய் விளங்குகின்றான்	எங்கள் குருநாதன்
அதுவே நீ என்றுரைத்தான்	எங்கள் குருநாதன்
சோதி மயம் என்று சொன்னான்	எங்கள் குருநாதன்
சாதி சமயம் இல்லாத	எங்கள் குருநாதன்
தானாய் விளங்குகின்ற	எங்கள் குருநாதன்
இன்பம் தந்தான்	எங்கள் குருநாதன் (குருநாதன்)

3) சிவன்

சாம்ப சிவசிவ சங்கர நடனம்
பாம்பும் புலியும் பார்த்திடும் நடனம்
வாரும் வாரும் தொண்டர்களே வாரும் வாரும்
நாளை காலனுக்கு காளாய் பேவீர் பாரும் பாரும்
பாவம் செய்யும் மூடர்களே வாரும் வாரும்
நாளை காலனுக்கு காளாய் பேவீர் பாரும் பாரும்
அரகர என்ற ஒரு நாமம் சொல்லடா
கெட்ட பாமரனே உனக்கது பாடம் அல்லடா

4) அம்மனின் பாடல்

அன்னையிடம் ஓடி வாருங்கள் - அவள்
 ஆலயத்தில் ஒன்று கூடுங்கள்
 உள்ளக்குறை சொல்லியழுங்கள் - அவள்
 துள்ளி வந்து தீர்த்து அருள்வாள்

அழகான மலரெடுத்து மாலை தொடுங்கள்
 அன்போடு குட்டி நின்று அழகு பாருங்கள்
 பக்தியுடன் ஒன்று சேர்ந்து பஜனை பாடுங்கள்
 அம்மா ஓடி வந்து காட்சி தருவாள் (அன்னை)

அன்னை அன்னை என்று சொல்லி அழுது நில்லுங்கள்
அனுதினமும் ஆடிப்பாடு அவளைப் போற்றுங்கள்
கன்றின் குரல் கேட்ட அந்தத் தாய்ப் பசுவைப்போல்
கதறிக்கொண்டு எங்கள் முன்னே ஓடி வருவாள் (அன்னை)

எல்லோரும் எனது மக்கள் என்று கூறுவாள்
 ஏற்றத்தாழ்வு எம்மிடையே காட்டிடமாட்டாள்
 உற்ற பினிகள் அனைத்தும் உணர்த்தி காட்டுவாள்
 குற்றங்களை நீக்கி எம்மைக் குணமுறைச் செய்வாள்
 (அன்னன)

5) அகிலத்தை ஆள்பவரே

அறுதலைத் தாவேனம்மா அம்மா தாயே
 இனிய குணமுடையாள் அம்மா தாயே
 எடினை அந்றவள் தான் அம்மா தாயே

உன்னை நம்பி வந்தோம்	அம்மா தாயே
ஊக்கத்தை தாவேனம்மா	அம்மா தாயே
எல்லாம் உணர்ந்தவள் நீ	அம்மா தாயே
ஏற்றம் அளித்திடம்மா	அம்மா தாயே
ஜயம் ஒழிப்பவள் நீ	அம்மா தாயே
ஜம் புலனும் ஆள்பவளே	அம்மா தாயே
ஒளிவடிவானவளே	அம்மா தாயே
ஒடியே வாவேனம்மா	அம்மா தாயே
ஒளத்தம் போன்றவளே	அம்மா தாயே
எ.தின் பலமருள்வாய்	அம்மா தாயே
ஏழைகள் கதறுவது	அம்மா தாயே
ஏந்திழைக்குக் கேட்கலையோ	அம்மா தாயே
கல்லோ உன் மனது	அம்மா தாயே
காத்து வரம் தருவாய்	அம்மா தாயே
கிளிபோல் மழலை கொஞ்சம்	அம்மா தாயே
கீழ் நிலையைப் போக்கிடம்மா	அம்மா தாயே
குழந்தையாய் வந்தவளே	அம்மா தாயே
கூடி வணங்குகிறோம்	அம்மா தாயே
கையெடுக்கும் மக்களுக்கு	அம்மா தாயே
கைகொடுத்து காத்திடம்மா	அம்மா தாயே
கெடுதி அனைத்தையுமே	அம்மா தாயே
கேட்டவுடன் தீர்த்திடுவாள்	அம்மா தாயே
கொல்லவரும் புலியைக் கூட	அம்மா தாயே
கோடிட்டுக் காத்திடுவாய்	அம்மா தாயே
கெளரவர் சேனையைப் போல்	அம்மா தாயே
கவலைகளைத் தீர்த்திடம்மா	அம்மா தாயே
சிங்கத்தின் மேலேறி	அம்மா தாயே
சீக்கிரமாய் வாவேனம்மா	அம்மா தாயே
கண்கள் இருட்டும்மா	அம்மா தாயே
கால்கள் தடுமாறுதம்மா	அம்மா தாயே
ஒரு வழியும் தெரியவில்லை	அம்மா தாயே
ஒடியே வாய்னம்மா	அம்மா தாயே
பக்தர் படும் துயரை	அம்மா தாயே
பார்வையிலே தெரியலையே	அம்மா தாயே
பாவிகள் பதறுவது	அம்மா தாயே

பார்வைக்குத் தெரியலையே	அம்மா தாயே
ஓலமிடுவதெல்லாம்	அம்மா தாயே
உன் செவியில் கேட்கலையே	அம்மா தாயே
பட்டதுயர் போதுமம்மா	அம்மா தாயே
பறந்தோடி வாவேனம்மா	அம்மா தாயே
அகிலத்தை ஆள்பவளே	அம்மா தாயே
ஆறுதலைத் தாவேனம்மா	அம்மா தாயே

6) முருகன் பாடல்

வேல்முருகா	வேல்முருகா
வேல்முருகா	வடிவேலழகா
குரசங்கார	வேல்முருகா
சுப்பிரமணியனே	வேல்முருகா
கந்தா கடம்பா	வேல்முருகா
கதிர்காமவேலா	வேல்முருகா
நல்லூர்க்கந்தா	வேல்முருகா
ஞானவடிவேலா	வேல்முருகா
கார்த்திகேயா	வேல்முருகா
பழநி முருகா	வேல்முருகா
சரணம் சரணம்	வேல்முருகா

7) நாராயணன் பாடல்

திருப்பதி மலைமேல் இருப்பவனே
 தீராத் வினையெல்லாம் தீர்ப்பவனே
 உள்ளாம் என்னும் கோயிலைக் கொண்டவனே
 உலகோரை வாழ்விக்க வந்தவனே   (திருப்பதி)

ஸ்ரீனிவாசா கோவிந்தா ஸ்ரீவெங்கடோசா கோவிந்தா
 ஏழு மலை மேல் இருப்பவனே
 எல்லா வினைகளையும் தீர்ப்பவனே
 வெங்கடரமணா கேவிந்தா சங்கடகரணா கோவிந்தா
 (திருப்பதி)

தசரத மைந்தனாய் வந்தவனே
 யசோதை மடியினில் வளர்ந்தவனே
 பாரினில் பாரம் தீர்த்திடவே
 பாரோரை வாழ்விக்க வந்தவனே   (திருப்பதி)

8) வைரவர் பாடல்

ஆதி மூல நாதனே	ஞானவைரவா
ஆதிசிவன் பாலனே	ஞானவைரவா
திருக்குலம் கொண்டவரே	ஞானவைரவா
தில்லைநாதன் பாலனே	ஞானவைரவா
வடைமாலை சாத்தியே	ஞானவைரவா
வரம் வந்து தாருமப்பா	ஞானவைரவா
சுடலை நடனம் ஆடியவா	ஞானவைரவா
சுத்த சிவம் ஆனவரே	ஞானவைரவா
பரமனுருக் கொண்டவரே	ஞானவைரவா
உன் பக்தர்களைக் காத்திடப்பா	ஞானவைரவா
காவல் காக்கும் தெய்வமோ	ஞானவைரவா
எங்களைக் காத்தருள வேண்டுமப்பா	ஞானவைரவா
பிள்ளையாரின் தம்பியாரே	ஞானவைரவா
எங்கள் பிழைகளெல்லாம் பொறுத்திடப்பாஞானவைரவா	
வேலவனின் தம்பியாரே	ஞானவைரவா
எங்கள் வேதனைகளைத் தீருமப்பா	ஞானவைரவா
நவணி வாகனம் கொண்டவரே	ஞானவைரவா
நானும் எங்களைக் காத்திடப்பா	ஞானவைரவா
ஆண்டி நானும் வேண்டுகிறேன்	ஞானவைரவா
அருகிருந்து காத்திடப்பா	ஞானவைரவா
உம்மை நம்பி வாழுகின்றோம்	ஞானவைரவா
உடன் வந்து காத்திடப்பா	ஞானவைரவா

(ஆதிமூலநாதனே)

9) மங்களம்

பிரணவத்தின் பொருளான ஐங்கரர்க்கு	மங்களம்
பிணியாவும் தீர்த்தருள வேண்டுகிறோம்	மங்களம்
ஆதி சிவன் அம்பிகைக்கு அனந்தகோடி	மங்களம்
ஆனந்த சூத்தனின் அருள் வேண்டும்	மங்களம்
தெள்ளுதமிழ் பாட்டுத்தந்த அன்னைக்கு	மங்களம்
மண்ணை உண்டு மாயம் செய்த கண்ணனுக்கு	மங்களம்
மக்கள் துயர் தீர்த்தருள வேண்டுகின்றோம்	மங்களம்

கலியுகத்தில் வேல் கொண்ட கந்தனுக்கு
காலமெல்லாம் காத்தருள வேண்டுகின்றோம்
வடை மாலை பிரியனான வைரவர்க்கு
மங்களம் மங்களம் மங்களம் சுப மங்களம்
மங்களம் மங்களம் மங்களம் சுப மங்களம்

மங்களம்
மங்களம்
மங்களம்

பிரார்த்தனை

எங்கும் நிறைந்த எல்லாம் வல்ல இறைவனே, எங்கள் பணிவான தூய அன்பு கலந்து வேண்டுகோளை தங்கள் திருப்பாதத்தின் முன் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

பல பிறவிகளில் யாம் செய்த புண்ணியத்தின் பலனாகவே தற்போது மனிதனாக பிறந்திருக்கின்றோம். என்றாலும் இதை அறியாது யாம் வாழ்ந்து வந்தபோதிலும் யாம் உண்பதற்காக உணவும், அருந்துவதற்கு நீரும், உலவு பூமியும், சுவாசிக்க காற்றும், கண்ணால் காண்பதற்கு சூரிய சந்திரர்களின் ஒளியையும், சிந்திக்க மனமும், போற்றுவதற்கு வாயும், வணங்குவதற்கு தலையும், தொழுவதற்குக் கைகளும், நல்வார் த்தைகளைக் கேட்க செவிகளையும் படைத்து எம்மை வாழ்வித்துக் கொண்டிருக்கும் கருணைக் கடலே. உமது அளவிட முடியான கருணைக்கு எமது நன்றியை, வழிபாட்டை நன்றியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

யாம் இப்பிறவியில் அறிந்தும், அறியாமலும், தெரிந்தும், தெரியாமலும் செய்த தவறுகளை மன்னித்து எம்மை நல்வழிப்படுத்தி எமக்கு என்றும் திருவருள் புரிந்து எம்மைக் காத்திடுவதுடன் எங்கும் அமைதியும், அன்பும், அறமும் தழைத்து ஒங்கிடவும் எல்லோரும் நல்லோராய் வாழ்ந்திடவும் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

யா/ ஆனைக்கோட்டை
கறைப்பிரான் ஆத்தநாயகர்
தஞ்சொன்னுருங்சல்

ஆக்கியோன்:- அருட்கவி. சீ. விநாசித்தம்பிப்புலவர்
அளவெட்டி.

காப்பு

திருமகளும் கலைமகளும் கருணை பொங்கச்
சிவம்மலரும் சீரானைக் கோட்டையூரில்
தருமலரும் கறைப்பிரான் பதியமர்ந்த
தற்பரனே உமைமைந்தா பிரணவத்தின்
உருமலரும் ஆதிவிநா யகரே நின்றன்
உனமலரும் பொன்னால் பாடுதற்குக்
கருமலரும் கணபதியே கலைகரக்கும்
கழலிணைதற் தருளுவாய் காப்பதாமே.

1. ஞானமத நாயகனே சிவகுமாரா
நல்லடியார் வெள்ளௌருக்கும் அரசும் ஆழந்த
தானமுயர் மேட்டுநிலத் துணைநினைந்து
சந்தமும் பூசிக்க வரங்கள் நல்கிக்
கானமுயர் ஆனையாய்க் காட்சி காட்டிக்
கருதுவார் கருத்திருக்கும் ஒளி விளக்காய்
ஆனைக்கோட் டையின்கறைப் பிரானில் மேவும்
ஆதிவிநா யகப்பெருமான் ஆழருங்சல்
2. பரவுசதூர் மறைகள்நெடுந் தூண்களாக
பயில்கின்ற ஆகமங்கள் நாண்களாக
விரவுமுப நிடதங்கள் விட்டமாக
மிளிர்எண்ணென் கலைகள்பரி வட்டமாக
திருமுறைகள் புராணங்கள் மாடமாக
சிற்பரமா திரணவமே பீடமாக
அரமகளிர் வணங்குகறைப் பிரானில் மேவும்
ஆதிவிநா யகப்பெருமான் ஆழருங்சல்

3. முந்திவரு முக்கண்ணன் தேரினுந்த
மூர்த்தியே மேருவிலே மறைவரைந்த
தந்திமுக நாயகனே உமையாள் வாசல்
தண்டேந்திக் காத்தவனே நாரையூரில்
வந்தமகன் நம்பிக்குக் கருணைசெய்து
வழங்குதிரு முறைபொலியத் தந்தநாதா
அந்தணருக் கினியகரைப் பிரானில் மேவும்
ஆதிவிநா யகப்பெருமான் ஆழரூஞ்சல்
4. கோலமிகு முகமலரும் செவியிரண்டின்
குண்டலமும் மணிமுடியும் மூன்றுகண்ணும்
ஞாலமெல்லாம் அடங்குகுட வயிறும் பூணூல்
நவரத்னத் தார்மார்பும் தும்பிக் கையும்
சீலமிகும் அங்குசபா சமுமோர் கொம்பும்
திரளமுதும் தாங்குமெழிற் பொலிவு காட்டி
ஆலரசு நிழலின்கரைப் பிரானில் மேவும்
ஆதிவிநா யகப்பெருமான் ஆழரூஞ்சல்
5. அம்புலியும் கதிரவனும் குடைகள் தாங்க
அரம்பையர்கள் முறைகொண்டு கவரி ஓங்க
தும்புருவும் நாரதரும் இசை வழங்க
தொழுமுனிவர் வானவர்கள் துதி முழங்க
அம்பிகையும் சங்கரனும் மாலை குட்ட
ஆரணனும் நாரணனும் விருது கூட்ட
அம்புயநீர் வாவிக்கரைப் பிரானில் மேவும்
ஆதிவிநா யகப்பெருமான் ஆழரூஞ்சல்
6. வறுமையுறு மோர்உழவன் பசியால் வந்து
வள்ளலே கணபதியே என்று போற்றிச்
செறிநிழலின் நின்வாசல் கண்ணுறங்க
சீரடியார் போலினிய அமுதும் தண்ணீர்
நிறைகுடமும் கொணர்ந்துதவி மறைந்து சென்ற
நிருமலனே திருமாயன் மருகா சைவ
அறிஞர்பணி புரட்டுக்கரைப் பிரானில் மேவும்
ஆதிவிநா யகப்பெருமான் ஆழரூஞ்சல்

7. தானமிகும் இராவணன்கை கொணர்ந்த லிங்கம் தலம் சிறந்த கோகரணப் பதிதாபித்து வானவரின் பயம்தீர்த்த வரதா ஒளவை மலைக்கயிலை சேரவருள் புரிந்த செல்வா ஈனமிகத் துயருநும்ளம் கவலை போக்கி இனியதமிழ் சிறக்கஅருள் செய்திடாயோ ஆனினம்பால் சொரியும்கரைப் பிரானில் மேவும் ஆதிவிநா யகப்பெருமான் ஆழருஞ்சல்

8. கயமுகனைப் பெருச்சாளி யாகக் கொண்டு கண்ணது சாபம்தீர்த் தருள் கொடுத்தாய் உயர்சிங்கச் சதுர்த்தியிலே நடனமாடி ஒண்மதிகாய்ந் தருள்செய்த பிள்ளையாரே நியமகுரு திருநந்தி அநுகு வன்னி நீர் மலரால் பூசிக்கும் தேவதேவா அயல்செந்நெற் கழனிக்கரைப் பிரானில் மேவும் ஆதிவிநா யகப்பெருமான் ஆழருஞ்சல்

9. பொருளோங்கும் பிரணவசொ ரூபனாகி பொருந்தும் லாதரகுண் லியுமாகி உருளோங்கும் ஆதாராம் ஆறின்மேலாய் ஒங்கு சகஸ் ராநடுத் துவாரசாந்தத் தொருளோங்கு சோதியாய்ச் சுடருமாகி சிந்திப்பார் சித்தத்தில் குடிகொள்வானே அருளோங்கும் புனிதகரைப் பிரானில் மேவும் ஆதிவிநா யகப்பெருமான் ஆழருஞ்சல்

10. முன்பொழியும் கரமாட மகுடமாட முகமாடக் குழையாட விழிகளாட பொன்பெருகு மார்பாட பூநூலாட பூதவயி றாடநவ மணிப்பட்டாட விமலிவல் வபைதேவி பங்கிலாட அன்பரிசை பாடுங்கரைப் பிரானில் மேவும் ஆதிவிநா யகப்பெருமான் ஆழருஞ்சல்

11. பணியரையிற் புனைவாரே ஆழூஞ்சல்
 பக்தர்பணி நிகைவாக ஆழூஞ்சல்
 தணியாநோய் தீர்ப்பவரே ஆழூஞ்சல்
 தானினையிற் சேர்ப்பவரே ஆழூஞ்சல்
 கணமும் நினை வார்த்தனைவா ஆழூஞ்சல்
 கன்னிவல்ல பைகணவா ஆழூஞ்சல்
 அணியானைக் கோட்டைகரைப் பிரானில் மேவும்
 ஆதிவிநா யகப்பெருமான் ஆழூஞ்சல்

வாழி

காரணநான் மறைவாழி பசக்கள்வாழி
 கருதுமிதி காசம்புரா ணங்கள் வாழி
 பூரணாழி கமம்வாழி வேதசாரம்
 பொருந்துதிரு முறைவாழி ஆலயங்கள்
 சீரணிசெய் தொண்டரடியார் கூட்டம் வாழி
 சிவநாமம் ஐந்தெழுத்தும் நீறும் வாழி
 ஆரமுதுக் கொடைஆனைக் கோட்டை வாழி
 ஆதிவிநா யகர்திருத்தாள் வாழி வாழி

மங்களம்

ஆதிவிநா	யகருக்கு	மங்களம் மங்களம்
அம்பிகைக்கும்	சங்கரர்க்கும்	மங்களம் மங்களம்
சோதிவடி	வேலனுக்கு	மங்களம் மங்களம்
துளபமாயன்	கண்ணனுக்கு	மங்களம் மங்களம்
போதுரையும்	செல்வித்தாய்க்கு	மங்களம் மங்களம்
புனிதவீணை	வாணித்தாய்க்கு	மங்களம் மங்களம்
நீதிகுல	வைரவர்க்கு	மங்களம் மங்களம்
நிறைஅடியார்	அனைவருக்கும்	மங்களம் மங்களம்

கிவ்வாறும் கிறைவனை கிறைஞ்சலாம்

இங்கே பல வகையான தோத்திரங்கள், திருமுறைப்பாடல்கள் யாவும் கூறப்பட்டு உள்ளது. நாம் அதனைச் சொல்லும் போது சொல் - பொருளை உணர்ந்து கூறும் போது அதாவது மனம் உருகி உணர்வு பூர்வமாக திரிகரன சுத்தியுடன் அவற்றை கூறும் போது அதனால் பயன் பெறுவது நிச்சயம். இதனையே “சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவர் செல்வர். சிவபுரத்தின்....” என்ற நாயனாரின் வரிகள் எமக்கு உணர்த்துகின்றன. எனவே தான் சிலவற்றை மொழி பெயர்ப்பாக தமிழில் தந்துள்ளோம்.

தேவாரம் பாடிய நாயன்மார் மற்றும் ஏனைய நாயன்மார் யாவரும் பலவித அந்புதங்களை நிகழ்த்தி உள்ளனர். இவைகளில்

01. தொண்டு என்பது உள்ளது.
02. சமுதாய முன்னேற்ற கருத்துக்கள் உள்ளது.
03. பக்திச் சுவை உள்ளது.

எனினும் இம் முன்றிலும் பக்திச்சுவை, நூலிழையாக கலந்தோடுவதை அவதானிக்கலாம். நாயன்மார்களின் பாடல்களில் இறை சக்தி, அந்புதங்கள், வெளிப்படுத்திய பல தன்மைகளை நிகழ்வுகளை காண்கின்றோம். நாயன்மார்கள் அடியார்கள், இறைவன் திருவருளை தம் வாழ்வில் கண்டு, நெஞ்சம் குழந்து பக்திப் பரவசமான நிலையில் இருந்து பாடிய பாடல்களே தேவாரம் முதலியன் ஆகும். இறைவனே மனித உருவெடுத்து வந்து சேவை செய்ததை வேறு எந்த சமயத்திலும் காண முடியாது.

நாயன்மார்கள் வாழ்வில் கூட கடினமான தருணங்கள், கஷ்டமான குழநிலைகள் ஏற்பட்டது உண்டு. எமது வாழ்வில் இன்பமும், துன்பமும் சுழலும் இரு சக்கரங்கள் மாறி மாறி ஏற்படுவது உண்டு. இதற்கு நாம் இறைவனை குறை கூற முடியாது. அவரவர் முற்பிறப்பில் செய்த பலனை அனுபவித்தே தீர் வேண்டும். இதற்கு நாயன்மார் கூட விதி விலக்கல்ல. எனினும் தோத்திரங்கள், பதிகங்கள் மூலம் துன்பங்களை குறைத்து வாழலாம். திருமுறைப் பாமாலையினை உணர்ந்து பாடும் போது அதிர்வுகள் மீண்டும் மீண்டும் படிக்கும் போது ஒலியினால் ஏற்படும் பயன்கள் சில

அற்புதங்கள் நிகழ்த்துவதை இன்றும் விஞ்ஞானம் ஒப்புக் கொள்கிறது. எனினும் ஒரு முறை, இரு முறை படித்து விட்டு பலன் ஏற்படவில்லையே என்று மனம் வருந்தி நிறுத்தக்கூடாது. இயலுமானவரை எந்தெந்த காலங்களில் என்னென்ன விரதங்களை கைக்கொள்ளுகிறீர்களே அதற்கு ஏற்றவாறு அதனையே பாராயணம் செய்வது உகந்தது. நம்பிக்கையுடன் சிலவற்றைக் கைக் கொண்டு மேன்மை பெற்று வாழ பெருமானை பிராத்திக்கிறோம்.

வேதத்திலே ஒரு வாக்கியம் உண்டு “நதிகள் பாய்வது பிற உயிர்களின் நன்மைக்கே மரங்கள் கனிகளை ஈவது பிற உயிர்களின் பசியை தீர்க்கும் பொருட்டே பசுக்கள் பாலைத் தருவது பிற உயிர்களுக்காகவே”

அது போல மனிதனும் மற்றவர்களுக்கு என்றும் தன்னால் இயன்றவரை சேவை செய்ய வேண்டும். நன்மை செய்யப் பிறந்த நாம் நன்மை செய்ய முடியாது போனாலும், தீமையாவது செய்யாமல் இருக்கலாம். அதனால் தான் முன்னோர்கள் கூறினார்கள். “உன்னைத் திருத்திக் கொள் சமூகம் தானாகவே திருந்திவிடும்” என்று.

அமெரிக்கா சிக்காக்கோ நகரில் சொற்பொழிவு ஆற்றும் போது சுவாமி விவேகானந்தர் கூறினார். அதில் முக்கியமான சிலவற்றை எழுதுகின்றோம்.

அமெரிக்கா போரில் (ஆயுதங்களை, உற்பத்தி செய்வதில், கையாள்வதில்) சிறந்து விளங்கலாம்.

இத்தாலிய நாடு இலங்கியங்களில் சிறந்து விளங்கலாம். ஆனால் ஆன்மிகத்தில் சிறந்தது எங்கள் நாடே என்று அதன் வழி வந்த எமக்கும் அந்த பெருமை உண்டு. அதனைக் கட்டிக் காப்பதில் உங்களுக்கும் கடமை உண்டு. என்று கூறி இது ஆன்மீகத்திற்கான சிறு தேடலே அன்றி முழுமையானது அல்ல. அன்பர்கள் ஆக்கமும் ஊக்கமும், அளிக்கும் பட்சத்தில் இன்றும் இவை தொடரும் வளரும்.

இந்த நூல் 5ம் பதிப்பாக வெளிவருகின்றது இது வரை பல ஆயிரம் பிரதிகள் வெளியிட்டும் அவை யாவும் தீர்ந்து விட்ட நிலையில் பிரதி நமக்கு கிடைக்கவில்லையே என்ற ஆதங்கத்தை வெளிப்படுத்திய அன்பர்களின் பொருட்டு மேலும் இதனை வெளியிடுகின்றோம். இதனை குறுகிய செலவில் விரைவாக,

நிறைவாக எம்கு காலம் காலமாக ஒத்துழைப்பு வழங்கிய நூபன் பிறின்டேர்ஸ் அவர்களுக்கும் எது மனமார்ந்த நன்றிகள். அது மட்டுமல்ல தொடர்ந்து இம் மலரை தேவை கருதி, பலன் கருதி பயன்படுத்த வேண்டும். என்ற தீராத வேட்கையுடன் எம்மை அச்சிட வைத்த அன்பர்களுக்கும், மற்றும் என உள்ளத்தில் தோன்றாத துணையாக இருந்து சில கருத்துக்களை கூறிவரும் “அன்னையும் பிதாவும் முன் அறியும் தெய்வமான விநாயகப் பெருமானுடைய பாதார விந்தங்களை பணிவுடன் பணிந்து உங்கள் முன் இந்நூலை சமர்பிக்கின்றோம்.

தீப தர்சனம் பாவ விழோசனம்

திருவிளக்குப் புஜையில்
ங்குபற்றுவோர் கொண்டு
ஏவேண்டிய பொருட்கள்

1. குத்துவிளக்கு - 1, தே. எண்ணெய் 1/4 போ, விளக்குத்திரிநூல்.
2. மஞ்சள்மா - 25g, குங்குமம் - 25g, பட்டுத்துண்டு - 1 (மஞ்சள்)
3. தலைவாழையிலைத்துண்டு - 1, வட்டத்தட்டம் - 1, சிறிய செம்பு - 1
4. வெற்றிலை - 5, வாழைப்பழம் - 5, பாக்குச்சீவல் (சிறிதளவு)
5. தோங்காய் - 1, ஊதுபத்தி - 1 பைக்கற், கற்பூரம் - 1 பைக்கற்
6. துளசியிலை, அறுகம்புல், சிறிதளவு வெள்ளைப் பூக்கள், வில்வம் இலை
7. பூச்சரம் - 1   8. கற்கண்டு 100g   9. சில்லறைக்காசு - 10/-

குறிப்பு :- தீப புஜையில் பங்குபற்றும் பெண்கள் தயைகளர்ந்து சேலை, சட்டையோ அல்லது, முழுப்பாவாடை, தாவணியோ அணிந்து வரும்பழையும், தலையைக் கோதி முழந்து வருமாறும் வேண்டப்படுகின்றனர்.

“திருவிளக்கிட்டாரைத் தெய்வம் அறியும்”

அஸ்த

கிறைதிருத்தாண்டில்
சிவஶூந் சோம. சிவகுமாரக்குருக்கள்

ஆலயாங் தொடர்பான தகவல்கள்

ஆலயத்தின் பெயர்கள்

கரைப்பிரான் பிள்ளையார் கோவில் அல்லது கரைப்பிரான் ஆதிவிநாயகர் தேவஸ்தானம்.

ஆலய அமைவிடம்

இலங்கையின் வடபால் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து மானிப்பாய் - காரைநகர் பாதையில் சுமார் 4km தூரத்தில் ஆணைக்கோட்டைச் சந்திக்கு அருகில் பிரதான பாதையில் இருந்து மேற்குப் புறம் ஏறக்குறைய 150m தூரத்தில் வயலும் வயல் சார்ந்த பூமியாகிய மருத் நிலத்தை அண்மித்து உள்ளது.

வரலாற்றுச் சிறப்பு

தென்இந்தியாவில் இருந்து வந்த சோழர்க்குல இராஜகுமாரி மாருதப்புரவீகவல்லி சாப விமோசனம் (குதிரை முகம் நீங்கப் பெற்று) பெற்ற மாவிட்டபுரத்தில் இருந்த போது அவருக்கு சேவை செய்துவரும் சலவைப் பணியாளர்கள் சென்று தங்களுக்கு துணிகளை உலர்த்த ஓர் இடம் தர வேண்டுமென்று விண்ணப்பிக்க இராஜகுமாரியும் எது பட்டத்து யானையை வடத்திசை நோக்கி அனுப்புகிறோம். அது செல்லும் பாதையில் அதன் பாதத்தில் எந்த கிராமத்தில் செல்லும் போது மன் ஒட்டவில்லையோ அந்த இடம் துணிகளை உலர்த்த உகந்த இடமாகும் என்று கூறி யானையை முன்னே அனுப்ப அதன் பின்னோ வந்த சேவகர்களும், தொழிலாளர்களும் இவ்விடத்தை அண்மித்த போது யானையின் பாதங்களில் மன் ஒட்டாது இருந்ததைக் கண்டு உணர்ந்து மீண்டும் இராஜகுமாரியிடம் சென்று பணிவுடன் இது பற்றிக் கூற அவரும் இந்தப் பகுதியை உங்கள் தொழிலுக்கு ஏற்ற இடமாக பரிசாக வழங்குகின்றோம். நீங்கள் விரும்பும் பட்சத்தில் அந்த இடத்தை அண்மித்த பகுதிகளில் வசிக்கலாம் என்று கூறினார் என்றும் ஆணையின் காலில் மன் ஒட்டாத படியால் “ஆணை + ஒட்டர்” என்று கூறி நாளடைவில் மருவி “ஆணைக்கோட்டை” என்று பெயர் வந்தது என்று செவி வழிச் செய்திகள் கூறுகின்றன. இதை விட தீவிரமாக நோக்கி விட வேண்டும்.

வேறு விதமான செவிவழிச் செய்திகளும் உண்டும். எனினும் தற்போதும் மாவிட்டபுரம் கந்தசாமி கோவிலுக்கு மகோற்ஸவ காலங்களில் இவ்வூர் மேற்படி தொழிலாளர்கள் சேவை செய்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. அதுமட்டுமன்றி ஆலயத்தை அண்மித்த சுமார் 100m தொலைவில் சில இடங்களில் இரண்டு மூன்று அடி அகழ்கின்ற சமயம் சிப்பிகள் ஏராளமாக காணப்பட்டது. இதிலிருந்து அவ்விடத்தில் கடல் இருந்து காலப் போக்கில் நீர்மட்டம் குறைந்து வற்றியிருக்கலாம். தற்போதும் தென்புறத்தில் வயற்பரப்பினை அண்மித்து கடற்பிரதேசம் உள்ளது. நீர் வற்றத்தொடங்கிய பின்னர் விவசாயத்தின் பொருட்டு மண்ணை அகழ்ந்து அந்த மண்ணை சிறு சிறு குன்றுகளாக அமைத்து நெற்பயிற்சிசெய்கை செய்திருக்கலாம். தற்போது அவை யாவும் இல்லை ஆனால் மணற்குன்றுகள் இருந்தமைக்கு சான்றும் அதன் சில இடங்களில் யாழ் பல்கலைக்கழக தொல்பொருள் ஆராய்ச்சி பல்வேறு வகையான பழங்கால பாவனைப் பொருட்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன.

இதைத் தவிர ஆலய வடக்குப் புற வீதியில் புணரமைப்பு செய்யும் காலத்தில் சுமார் 5அடி ஆழத்தில் சிறு மண் சட்டிகள் 3 கண்டெடுக்கப்பட்டன. அவையாவும் பல நாட்கள் குளிர்ச்சியுடன் காணப்பட்டது. அவற்றை பல்கலைக்கழக பேராசிரியர் ஒருவர் மூலமாக அங்கு ஓப்படைக்கப்பட்டது இங்கே நினைவு கொள்ளத்தக்கது.

ஆரம்பத்தில் கடற்கரையை அண்மித்து அல்லது பிற்காலத்தில் வயற்கரையை அண்மித்தும் சிறிய ஆலயமாக இருந்தும் வழிபடப்பட்டு இருக்கலாம் எனவும் கரையிலேயே “பிரான்” இருந்த படியால் “கரைப்பிரான்” எனவும், ஆதிகாலம் தொடங்கி விநாயகர் அமைத்ததால் “ஆதி விநாயகர்” என காரணப்பெயருடன் விளங்கி வருகின்றது என அறிய முடிகின்றது.

மற்றும் பழமை வாய்ந்த முழுமையாக சண்னாம்பு கட்டிடம் அமைக்கப்பட்டு பழமை வாய்ந்த மணிக்கோபுரத்தில் கரைப்பிரான் 1901 என்ற எழுத்துக்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே இதுவும் நூற்றாண்டு காலத்திற்கு மேற்பட்ட பழமை வாய்ந்த கோவில் என்பதற்கு சான்றாகும். இதன் காரணமாகவும் வெள்ளை வைரக்கற்களினால் அமைந்த கர்ப்பக்கிரக விமானம் மற்றும் கர்ப்பக்கிருகம் அதனை அடுத்த மகாமண்டபம் என்பன யாவும் பழமை

பேணும் நோக்கில் பல மறை கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்ற போதும் அதே நிலையில் மெருகூட்டி பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றது.

இதன் தென்புறத்தில் சண்ணாம்பு கட்டிடமாக தீர்த்தக் கேணி இருந்து பின்னர் அவை தூர்ந்து போயிருந்த நிலையில் தூர்ந்த இடம் மட்டும் புது மெரு கூட்டப்பட்டுள்ளது.

மூர்த்தி - கரைப்பிரான் பிள்ளையார்

பரிவார மூர்த்திகள் - விசாலாட்சி சமேத விஸ்வநாதப்பெருமான் தட்சினாமுர்த்தி சுவாமி ஸ்ரீதேவி, பூமாதேவி சமேத மஹாவிஷ்ணு, வள்ளி தேவசேனா சமேத முருகப் பெருமான், விஷ்ணு தூர்க்கை, ஜலகண்ட விநாயகர், நவக்கிரக நாயகர்கள், வைரவ சுவாமிப் பெருமான், சண்டேஸ்வரர்.

உற்ஸவ மூர்த்திகள் - பஞ்சமுக விநாயகப்பெருமான், விநாயகப்பெருமான், சதுர்த்திப்பிள்ளையார், இராஜ இராஜேஸ்வரி, வள்ளி தேவசேனா முருகப்பெருமான், மஹாலக்ஷ்மி, சண்டேஸ்வரர்.

தீர்த்தம் - “விநாயகர் புஷ்கரணி” ஆலயத்தின் தென்புறத்தில் அமைந்துள்ளது.

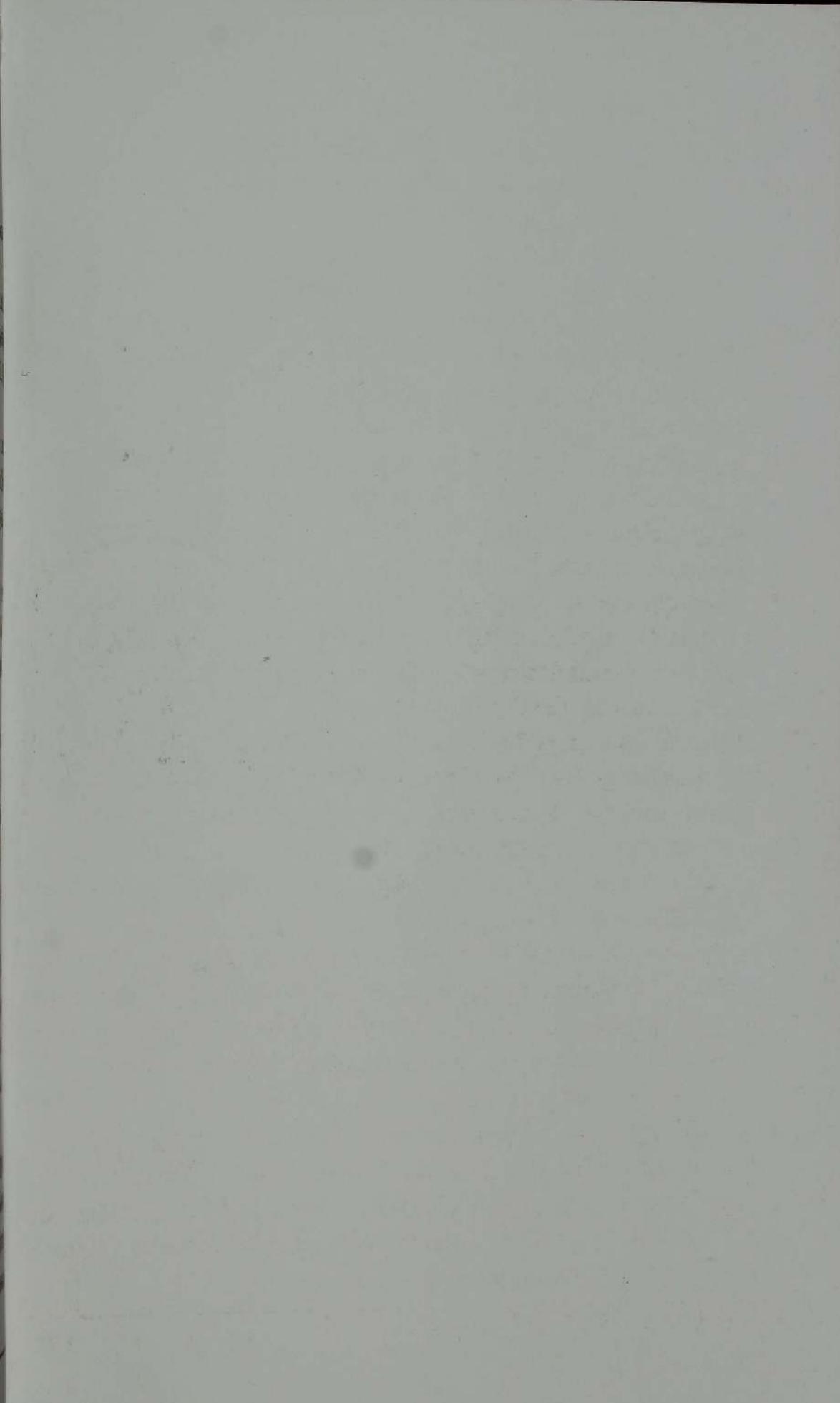
தலவிருட்சம் - அரசமரம்

விழாக்கள் - நித்திய நெமித்திய பூஜைகள், மாதம் தோறும் வளர்பிறை, தேய்பிறை சதுர்த்தி, தைப்பூசம், ஆனி உத்தரம், நவராத்திரி விரதம் என்பனவும் இதுதவிர வரலட்சுமி விரதம், கேதாரகெளரிவிரதம் போன்ற தினங்களில் திருவிளக்கு பூஜை நடைபெறும். ஸ்கந்தசஸ்தி விரதம், சர்வாலய தீபம், விநாயக சஸ்தி விரதம், திருவெம்பாவை.

மஹோற்ஸவம் - சித்திரை சுவாதி முதல் தொடர்ந்து பதினெண்டு தினங்கள்.

சமீக மேம்பாடு

01. திருவிழாக்காலங்களில் அன்னதானம் வழங்கல்.
02. விஷேட தினங்களில் அன்னதானம் வழங்கல்.
03. சமய சொற்பொழிவு இடம் பெறுதல்
04. பாலர் பாடசாலை அமைத்து மத வேறுபாடின்றி காலை சத்துணவு, பால் முதலியன வழங்குதல், இலவசக்கல்வி
05. சிறுவர் முதல் இளைஞர் வரை (ஆண்கள், பெண்கள் உட்பட) திருவெம்பாவை காலங்களில் அயலில் உள்ள ஆலயங்களுக்கு பல்வேறு வீதிகளினுடாக திருப்பள்ளி எழுச்சி, கூட்டுப் பிரார்த்தனை செய்து வருவார்கள்.
06. வருடந்தோறும் திருவெம்பாவை பூர்த்தி தினமன்று அதில் பங்கு பற்றும் மாணவர்களுக்கு இலவசமாக அப்பியாசக் கொப்பிகள் எழுது கருவிகள் மற்றும் வசதி குறைந்த மாணவர்களுக்கும் இலவசமாக கல்வி உபகரணங்கள் வழங்கல்.
07. மஹாந்ஸவ கால பூர்த்தி தின பூங்காவன தினமன்று பாலர் பாடசாலை பிரதேசமட்டத்தில் பங்கு பற்றி வெற்றி பெற்ற இளைஞர்களை கெளரவித்தல். அவர்களுக்கு பயிற்சி அளித்த ஆசிரியர்களை கெளரவித்தல்.
08. மற்றும் வருடந்தோறும் பாடசாலை மாணவர்களை ஆலயங்களுக்கும் மற்றும் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க இடங்களுக்கும் இலவசமாக அழைத்துச் செல்லப்படுவார்.
09. 5ம் ஆண்டு க.பொ.த.(சா.தரம்), க.பொ.த (உ.தரம்) அதிக புள்ளிகளைப் பெற்று கிராமத்து மாணவர்களுக்கு பதக்கம் அணிவித்து கெளரவித்தல்.
10. உந்ஸவ காலங்களில் நடைபெறும் சமய அறிவுப் போட்டிப் பரிசையில் வெற்றி பெற்ற மாணவர்களுக்கு சான்றிதழ் வழங்கல்.
11. மற்றும் தைப்புசம், விஜயதசமி தினமன்று (ஏடுதொடக்குதல்), இளங்சிறார்களுக்கு பயன்படும் கொப்பிகள், எழுது பொருட்கள், அன்பளிப்பு செய்தல்.
12. காலம் தோறும் விழாக்கள், பண்டிகைகள், மற்றும் விரதம் தொடர்பான விபரம் அடங்கிய தொகுப்பு நூல் வெளியிடுதல்.
13. வருடத்தில் தைமாத பூசை தினத்தை அண்மித்து கிராம ஊர்வலம்.
14. வருடத்தில் ஆசிரியர் தினமன்று ஆசிரியைகளை (பாலர் பாடசாலை) கெளரவித்தல்.

திருமால் மின்பேரல் ஆணைக்கோட்டை. 021-225 5566